

www.gnanam.info
www.gnanam.lk

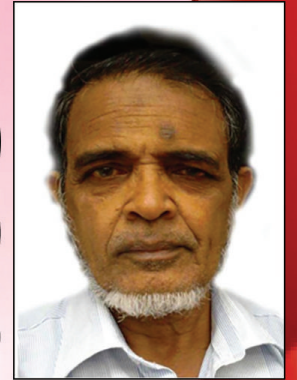
பெப்ரவரி 2024

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 285

விலை :
ரூபா 100/=

பல்துறை
கலை இலக்கிய ஆளுமை
கலாயுஷணம் எஸ்.எஸ். றபீக்

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறவது ஞானம் !

ஒன்:24
கூர்:09
285

பரிதவினி மூலம் வீரவும் ஜமுமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாஸ்சந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்டர் நல்லசெந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

- தொ.பேசி.** ☎ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
- தொ.நகல்** ☎ 0094-11-2362862
- இணையம்** ☎ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
- தளம்.ஞானம்.இலங்கை**
editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
- மின்னஞ்சல்** ☎ editor@gnanam.info
- அஞ்சல்** ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
- வங்கி விபரம்** ☎ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
- சந்தா விபரம்** ☎ Sri Lanka
ஒரு வருடம்	: ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம்	: ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா	: ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ **கவிதைகள்**
 - மிக்கெல் ஹாவார்ஸன்/ என்.நஜ்முல் ஹுசைன் 08
 - நிலவூர்ச் சித்திரவேல் 15
 - ஓ.கே. குணநாதன் 24
 - இ.ஜீவகாருண்யன் 38
- ☉ **சிறுகதைகள்**
 - ஆசி கந்தராஜா 05
 - கே.எஸ்.சுதாகர் 16
 - பரன் 35
- ☉ **கட்டுரைகள்**
 - உடப்பூர் வீரசொக்கன் 03
 - செல்வி 09
 - அக்கரைச்சக்தி 35
 - ஞா.பா. 35
- ☉ **நூல் விமர்சனம்**
 - கி.அலெக்ஷன் 12
 - வசந்தி தயாபரன் 26
 - தாட்சாயணி 29
- ☉ **சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
 - கே. பொன்னுத்துரை 39
- ☉ **வாசகர் பேசுகிறார்** 40

ஆசிரியர் பக்கம்

மலையகப் பாரம்பரியக் கலைகள் பேண்ப்பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்

இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்குக் குடிபெயர்ந்த மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்களது உழைப்பை மட்டும் இங்கு கொண்டு வரவில்லை. தமது பாரம்பரியக் கலைகளையும் இங்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

சமீப காலம்வரை இக்கலைகள் மலையக மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்திருந்தன; அவர்களால் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டன.

காலையில் அவர்களைத் 'தப்பு' ஓசை துயிலெழுப்பியது. அது 'காலைத்தப்பு' (முரசம்). பின்னர் வேலைத்தலத்திற்குச் செல்வதற்குப் 'பிரட்டுத்தப்பு'. வேலை முடிந்து வீடு செல்வதற்கு மாற்று ஓசையுடன் கூடிய தப்பு. காவுடி ஆட்டம், கரகாட்டம், திருவிழாக்கள், சமயக் கிரியைகள், சடங்குகள் போன்றவற்றிற்கு வெவ்வேறு சுருதிகொண்ட தப்பு. இப்படியாகப் பதினாறு வகைத் தப்பு ஓசைகள்.

மாலையகம் இரவு தொடங்கி விட்டால் தொழிலாளர் வாழும் லயங்களில் ஏதாவது ஒரு கம்பராவில் ஒருவர் பெரிய எழுத்து மகாபாரதம் அல்லது நல்லதங்காள் கதையை இராகத்துடன் வாசிக்க மற்றவர்கள் சூழ்ந்திருந்து இரசிக்கும் காட்சி.

சமய உணர்வும் கேளிக்கையும் உடற்பயிற்சியும் சார்ந்த சிலம்பாட்டம், கோலாட்டம், கும்மி, கரகாட்டம், காவுடி, பொய்க்கால்குதிரை, ஓயிலாட்டம், குறவஞ்சி... இவற்றைவிட உடுக்கு, தழர், செஞ்சனக்கட்டை, சங்கு, தண்டை இன்னோரன்ன வாத்தியங்கள்... அருச்சுனன் தபசு, பொன்னர் சங்கர் கூத்து, காமன் கூத்து... என மாசி பிறந்து விட்டால் கூத்துக்கள் குதுகலிக்கும்.

இன்று இக்கலைகள் பல பேணுவாரின்றி மறைந்து வருகின்றன. இக்கலைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்தவர்கள் பலர் வறுமையிலும் முதுமையிலும் வேறு காரணங்களாலும் இக்கலைகளை வளர்த்தெடுக்கமுடியாத நிலையில் உள்ளனர்.

மலையகத்தின் இளந்தலைமுறையினருக்கு இவற்றி் லெல்லாம் அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைய நவீன வாழ்க்கை முறையும் பிற பண்பாட்டு அம்சங்களின் தாக்கங்களும் இவர்களைத் தமது பாரம்பரியக் கலைகளைக் பேணிக் காக்காது விலகிச் செல்ல வைக்கின்றன.

லயக்காம்பராக்களை ரீ. வி. க்களும் வானொலிகளும் ஆக்கிர மிக்கின்றன. இவை இளந்தலைமுறையினரின் ஆர்வங்களை வேறு திசைகளுக்கு இட்டுச் செல்லத் தொடங்கியுள்ளன. 'தப்பு' போன்ற வாத்தியக் கலைகள் கீழ்மட்ட மக்களுக்கு உரியவை அவற்றைப் பழகுவது தமக்குக் கௌரவக் குறைவு என்ற தப்பான எண்ணமும் இளைய தலைமுறையினரிடையே நிலவுகிறது.

ஒரு சமூகம் அழிந்துவிடாமல் நிலைப்பதற்கு அச்சமுகத்தின் கலை கலாசாரம் பண்பாடு ஆகியன பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அச்சமுகத்தின் தனித்துவம் பேணப்பட வேண்டும். இல்லையெனில் அச்சமுகம் காலப்போக்கில் தனது அடையாளத்தை இழந்துவிடும். தமது மூத்த தலைமுறையினர் தமக்கு அளித்த அரிய செல்வங்களான கலைகளைப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்கவேண்டியது தமது தலையாய கடமை என்பதனை மலையகத்தின் இன்றைய தலைமுறையினர் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

மலையகத் தலைமைகள் இவ்விடயத்தில் அக்கறையுடன் செயற்படவேண்டும். இக்கலைகளைப் பாடசாலை மட்டத்தி் லேயே அறிமுகஞ்செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். மலையகப் பாடசாலைகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள், மலையகக் கல்விமாத்கள் இதுபற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும்.

பல்துறை கலை இலக்கிய ஆளுமை கலாபூவுணம் எஸ்.எஸ். றுபீக்

இஸ்லாமிய கலை இலக்கியத்துறையை வித்திட்ட பெருமை புத்தளம் மண்ணுக்கும் உண்டு. இஸ்லாமிய செல்நெறிகளை ஆவணப் படுத்துவதிலும் அவற்றை முன்நகர்த்துவதிலும் புத்தளம் அறிஞர்களின் பங்களிப்பை குறைத்து மதிப்பிடமுடியாது.

புத்தளம் மண் அரசியல் துறையில் விழிப்புணர்வு கொண்டதுபோல கலை இலக்கியத்துறையிலும் அகலக்கால் பதித்தது. பல முன்னோடிக் கலைஞர்கள், கவிஞர்கள் ஊடகவியலாளர்கள் எழுத்தாளர்கள் இசை வல்லுனர்கள் இம்மண்ணில் முகிழ்ந்து நிற்பதை பார்க்கிறோம்.

அரசியல் :

மஹ்ரூப் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப் அவர்கள் 2000ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த புத்தளம் நகர சபைத் தேர்தல் களப் பரப்புரையில் இவ்வாறு கவி உணர்வை வெளிப்படுத்தினார்

“நூதநக் குலூங்கும் புத்தளத்தை

பார்க்க டோகந் டேரம்து

இளைஞர்களின் கனவுகள்

ஒரு நாடும் டொய்ப்பதல்லலை”

இது எவ்வாறு அரசியல் விழிப்புணர்வுக்கு முன்னுதாரணமானதோ அதுபோல கலை இலக்கியத் துறைக்கும் வித்தாக அமைகின்றது.

உட்பூர் வீரசாக்கன்

1947ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் இம்மண்ணிலிருந்து மக்ஹும். எச்.எம்.இஸ்மாயில் போட்டியின்று தெரிவு செய்யப்பட்டார். அத்தோடு முதல் சபாநாயகர் என்ற பெருமையை பெற்றார். அதன்பின்னர் பலபேர் இம்மண்ணை அலங்கரித்துள்ளார்கள். அவர்கள் காலத்தால் அழிக்கமுடியாத சேவைகளை செய்த உத்தம புருசர்கள் என்றால் மிகையாகாது.

கலை இலக்கியத் துறை

புத்தளம் மண்ணின் கலை இலக்கித் துறையில் வளர்ச்சியானது நீண்டவரலாறு கொண்டது. பல கலை வல்லுனர்கள் இத் துறையில் சிகரம் தொட்ட செம்மல்களாக பல தடங்களைவிட்டுச் சென்றுள்ளார்கள்.

அவர்களின் முன்னோடிகளான ஷெய்கு இஸ்மாயில் புலவர், ஷெய்கு அலாவுதின் புலவர், மௌலவி யூசப் ஆலீம், சேகுஇப்பறாகிம் ஆலிம், முகம்மது அபுபக்கர் ஆலிம், சிலாபம் எஸ்.எம்.ஜே பைஸ்தின். இலக்கிய வேந்தர் ஏ.என்.எம்.ஷாஜஹான், பேராசிரியர் எம்.எஸ். எம் அனஸ் ஜவாத் மரைக்கார், கலாபூசணம், எஸ்.ஜ.ஏ.ஜப்பான், சிலாபம் அஷ்ரப்பான், எம். ஆஸ்வத்கான் வரனோரி நாடகக்கலைஞர் எம்.எச்.ஏ.ஹஸன் மற்றும் ஓவியர் எஸ்.எம். றுபீக், எம்.எல்.ஹாஜா ஆகியோர் உட்பட இன்னும்பலர்.

இப்பின்புலத்தை நோக்குகையில் சம காலத்தில் கலை இலக்கிய நுண்கலை வடிவங்களில் தனக்கொரு பாதையமைத்து தனித்துவமான கலை உணர்வோடு அகலக்கால் பதித்தவராக வீறுநடை போடுபவராக கலைஞர் எழுத்தாளர் மொகமட் ஆர்.றுபிக் திகழ்கிறார்.

புத்தளம் நகர் புறநகர் பகுதிகள் சென்ற ஏழு தசாப்த காலங்களில் கலை இலக்கிய

நுண்கலை வடிவங்கள் வாண்மைகள் இல்லாத வெறுமை பூத்த பாலைவனமாக காட்சி அளித்தது என்பது யதார்த்த உண்மையாகும்.

ஆனால் இன்று புத்தளம் சூழவுள்ள பகுதிகள் பூத்துக்குலுங்கும் இலக்கியச் சோலைவனமாக காட்சி அளிக்கின்றது என்றால் மிகையாகாது. இங்கு காலத்துக்கு காலம் ஆக்கப்படைப்புக்கள் கவிதைகளாக சிறுகதைகளாக கட்டுரைகளாக வெளி வருகின்றன. பாடசாலை மட்டத்தில் பொன்விழா பவளவிழா அமுதவிழா நூற்றாண்டு விழா மலர்கள் என்பன வெளியிடப்படுகின்றன.

முன்னர், ஏம்.எஸ்.எம்.அனஸ் ஜவாத் மரைக்கர், எம்.எம்.எம்.எம்.ரூப் மரைக்கர், எஸ்.ஜ.எம்.ஜப்பார், கலாபூசணம் எம்.ஜ.எம்.லதீப், ஏ.கே.புல்கி, எம்.சனூன் கலாபூசணம் றபீக் மற்றும் பல ஜாம்பவான்கள் தோன்றி எழுத்து கலைத்துறையில் ஆக்கப்பணி புரிந்தார்கள்.

இப்பின்புலத்தில் சமகாலத்தில் கலை இலக்கிய நுண்கலை வடிவங்களில் தனகென பாதையமைத்து தனித்துவப் பரிமாணத்துடன் அகலக்கால் பதித்த கலைஞராக எழுத்தாளனாக நுண்கலை ஆற்றலனாக பிரகாசித்து வருபவர் கலாபூசணம் மொஹமட் றபீக் அவர்கள் என்றால் மிகையிலலை.

இதற்கு கலாபூசணம் மொகமட் றபீக் போன்றவர்களின் படைப்புத்துறை வளர்ச்சிக்கு கால்கோலிட்டவர்கள் என்றே கூறலாம்.

ஷேகு செய்கைதின் முகம்மது றபீக் அவர்கள் தமது ஆரம்பக் கல்வியை அரசினர் முஸ்லிம் ஆண்கள் பாடசாலையிலும் உயர் கல்வியை சாஹிரா மத்திய கல்லூரியிலும் கற்றுத் தேறினார்.

சித்திர ஆசிரியரான றபீக் பல போட்டிகளில் பங்கு பற்றி பரிசுகளைத் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளார். சிறுவர் இலக்கியத்தில் ஆர்வமும் நாட்டமும் உள்ளதுடன் சிறுவர் பாடல் இயற்றல் சிறுவர் கதை எழுதுதல் போன்ற துறைகளில் ஆழக்கால பதித்த முன்னோடி ஆனார்.

அத்துடன் 1964ஆம் ஆண்டு தேசிய மியாத் விழாவில் அரபு எழுத்தாளர் கலைப் போட்டியில் பங்கு பற்றி முதலிடத்தினைப் பெற்று தனது திறமையை வெளிப்படுத்தினார்.

புத்தளத்தில் இயங்கி வரும் ஜனாதிபதி விஞ்ஞானக் கல்லூரி பாத்திமா மத்திய கல்லூரி போன்றவற்றுக்கும் அரபுக் கல்லூரி என்பனவற்றுக்கும் பொது நிறுவனங்களுக்கும் இன்னும் பல நிறுவனங்களுக்கும் ஓர் வரைவியலாளனாக. இலச்சினைகள் வடிவமைத்தக் கொடுத்துள்ளார்.

கலாபூசணம் ரபீக் அவர்கள் 2018ஆம் ஆண்டு சிறுவர்களுக்கான சின்னக்கதைகள் என்ற பெயரிலும் 2022 ஆம் ஆண்டு தூக்கணாங்குருவி என்ற சிறுகதைப்புத்தகத்தினையும் 2023 ஆம் ஆண்டு கதைக்குள் கற்பனை நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். அடுத்து 30 பாடல்களை உள்ளடக்கி சிறுவர் பாடல்கள் நூல் வெளிவர உள்ளது.

2013 ஆண்டு தொடக்கம் முகநூல் மூலம் நடாத்தப்பட்ட கவிதை சிறுகதை சிறுவர் பாடல்கள் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு இதுவரையும் 5000க்கும் மேற்பட்ட சான்றிதழ்களைப் பெற்றுள்ளார்.

வடமேல் மாகாண கலாசார திணைக்களம் நாடாத்திய இலக்கிய போட்டிகளில் புத்தளம் பிரதேச செயலாளர் மட்டத்தில் நடைபெற்ற கவிதை சிறுகதை கட்டுரைப் போட்டிகளில் 1ம் 2ம் 3ம் இடங்களையும் சான்றிதழ்களையும் பெற்றுள்ளார்.

2022ஆம் ஆண்டுக்கான சிறுகதைப் போட்டியில் மாகாண மட்டத்தில் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

கலாபூசணம் எஸ்.எஸ்.எம்.றபீக் தனது எழுத்து வாண்மை சிறுவர் பாடல் இயற்றல் வரைதல் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு பல பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளார். ஓவியர் சுடர், நுண்கலை வினைஞர் அந்நூல்மாமா, 2009 ஆண்டு அரசு உயர் விருதான கலாபூசணம் விருதையும் மற்றும் கடிச்சுடர், பாலரசு, கவிபுயல், கடிசுவை, கசத்திலகம் போன்ற பல பட்டங்களையும் பெற்று புத்தளம் மண்ணுக்கு பெருமை சேர்த்த கலைஞராக பிரகாசித்து வருகின்றார்.

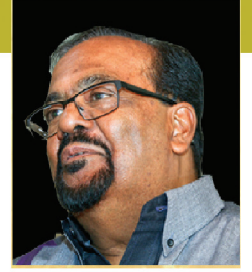
தான் பிறந்த புத்தளம் மண்ணுக்கு பெருமைகளையும் புகழினையும் பெற்றுத்தரும் எஸ்.எஸ்.எம்.றபீக் கலை இலக்கிய நுண்கலைத் துறையில் மேலும் பல சாதனைகளைப்புரிய வேண்டுமென வாழ்த்துகிறோம்.

சயந்தனின் ஐமிச்சங்கள்

ஆசி கந்தராஜா

ஐமிச்சம் 1:

பூக்காமல் காய்க்கும் மரமெது?

பத்திரிகைகளில் வரும் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி எதையும், சயந்தன் தவற விடுவ தில்லை. உள்ளூர் பத்திரிகை ஒன்றில் வந்த குறுக்கெழுத்துப் போட்டி ஒன்றிலே, பூக்காமல் காய்க்கும் மரமெது? என்ற கேள்வியைக் கேட்டு, கீழே பதிலாக பலா மரம் என்றிருந்தது. சயந்தனும் பலா மரங்களில் பூக்களைக் கண்ட தில்லை. அவனது ஆச்சியும் அது உண்மைதான் என எண்பித்தார். இது எப்படிச் சாத்தியம்? என அறிய, மாகாண விவசாய அதிகரியாகப் பணிபுரிந்த வேதவல்லி அக்காவைக் கேட்டான்.

பலா பூக்குமடா, எவர் சொன்னவர் பூக்கா தென்று? பலாவின் பூக்கள் பச்சைநிறமாக இருக்கும். அதற்கு மணமோ, கவர்ச்சியோ இருக்காது. ஏனெனில் பலாவில் பூச்சி மூலம் மகரந்தச் சேர்க்கை நடைபெறுவதில்லை. ஆண் பூக்களும் பெண் பூக்களும் இங்கு வேறு வேறாக ஒரே மரத்தில் இருக்கும். ஆண் பூக்கள் நீட்டாக, ஓரலாக பெரும்பாலும் மரத்தின் மேல் கிளைகளில் காணப்படும். இவை ஒரிரு நாள்களுக்குள் உதிர்ந்துவிடும்“.

பெண் பூக்கள்?

பொறுடா, அவசரக் குடுக்கை. பொறுமை யாய்க் கேள். பலா மரத்தில் பெண்பூக்கள் பெரும்பாலும் அடி மரத்திலும் கொப்பின் அடிப் பாகத்திலும் தோன்றும். சில சமயங்களில் மேல் கிளைகளிலும் குறைவான எண்ணிக்கையில் தோன்றுவதுண்டு. பலாவில் பெண் பூக்கள் என்பது ஒரு மஞ்சரி. இதையே வேறு விதமாகச் சொன்னால், பல பெண் பூக்கள் சேர்ந்த கூட்டுக் காம்பிலியே, மஞ்சரி. மரத்தின் மேலேயுள்ள ஆண்பூக்களின் மகரந்த மணிகள், காற்றின்

மூலம் பெண்பூக்களுக்கு கடத்தப்பட, கருக்கட்டல் நடைபெற்று, காய் தோன்றி, பழமாகும் என்றவர், கைத்தொலை பேசியில் வந்த அழைப்பை ஏற்றுப் பேசியபின், தொடர்ந்தார்.

பலாப் பழத்தை ஒரு திரள் பழம் அல்லது கூட்டுப் பழம் எனச் சொல்வார்கள். உள்ளே காணப்படுகின்ற ஒவ்வொரு சுவையும், மஞ்சரியிலுள்ள ஒவ்வொரு பூவிலிருந்து தோன்றியவை. பூக்களின் அல்லியும் புல்லியும் சேர்ந்த பூவுறை, சதைப்பற்றான சளைகளாக மாற, நடுவே விதை, விருத்தி அடைந்திருக்கும்.

பலாப் பழத்துக்குள் இருக்கும் பொச்சு...? அவை மஞ்சரியிலுள்ள கருக்கட்டாத பூக்களில் இருந்து வந்தவை என சயந்தனுக்கு விளக்கம் தந்தார், வேதவல்லி அக்கா.

ஐமிச்சம் 2:

அடிக்காத மாடு படிக்காதா?

சயந்தன் சிறுவனாக இருந்த காலங்களில், வீட்டில் அவனுக்கு மட்டுமல்ல, மரங்களுக்கும் அடி விழுவதுண்டு. வளவில் எந்த மரமாவது காய்க்காமல் டிக்கி விட்டால், அடிக்காத மாடு படிக்காது என்ற கொள்கைப்படி, அவனது ஆச்சி கோடாலியின் பின் புறத்தால் நாலு சாத்து சாத்துவார். அவரின் தியறி பலா மரத்தில் வேலை செய்ததை அவன் நேரில் பார்த்திருக்கிறான்.

இதன் சூக்குமம், அவன் பன்னிரண்டாம் வகுப்புப் படிக்கும் வரை விளங்கவில்லை. கோடாலி யால் அடிவாங்கிய நோவினால் மரங்கள் காய்க்கவில்லை என்றாலும், அடி வைத்தியத்தில்

ஆச்சிக்குத் தெரியாத அறிவியல் விளக்கங்கள் பல புதைந்து கிடப்பதை பின்னர் தெரிந்து கொண்டான்.

ஒரு தாவரத்தில் நீரையும் ஊட்டச் சத்தையும் இலைகளுக்கு கடத்துவது, காழ்க் கலங்கள் (Xylem Cells). இதற்கு வெளியேயுள்ள உரியக் கலங்கள் (Phloem Cells) இலையிலே தயாரிக்கப்பட்ட உணவை, வேருக்கும் தாவரத்தின் மற்றைய பகுதிகளுக்கும் கடத்துகிறது.

கோடாலியால் மரத்தை அடிக்கும்போது, உணவைக் கடத்தும் உரியக் கலங்கள் சிதைக்கப்பட, தயாரித்த உணவின் பெரும்பகுதி தாவரத்தின் கிளைப்பகுதியில் தங்கிவிடும். இதனால் அங்கு உடல் தொழில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு, தாவரம் பூக்கத் துவங்கும்.

இதற்கும் மேலாக, பலா மரத்தில் இன்னொரு விஷயமும் நடக்கிறது. பலாவில், புதிய அரும்பில் இருந்தே பூக்கள் தோன்றும். கோடாலியால் பலாவில் அடித்த காயம் மாறும் போது, அதிலிருந்து பல புதிய அரும்புகள் தோன்றி பூக்களாகி, காயாவதையும் சயந்தன் கண்டிருக்கிறான்.

இதே வேளை மரத்தைச் சுற்றி நிறைய அடி போட்டால், உரியக் கலங்கள் முற்றாக அறுபட, சில வருடங்களில் மரம் செத்துவிடும். விவசாய பண்ணைகளில், கூரிய கத்தியால் அடிமரத்து மரப் பட்டையை அரை சென்றி மீட்டர் அகலத்துக்கு “இடையிடையே” வெட்டி விடுவார்கள்.

மரம் நிறையக் காய்க்கட்டும் என்ற பேராசையில், பக்கத்து வீட்டுத் தாத்தா மரத்தைச் சுற்றியுள்ள பட்டையை முழுமையாக வெட்டி (வரைந்து) விட்டதால், அடுத்த வருடம் அவரது பலா, விறகுக்குத்தான் பயன்பட்டது.

இதைவிடுத்து, வெள்ளிக் கிழமைகளில் விரதம் இருந்து மந்திர உச்சாடனம் செய்தபடி கோடாலியால் மரத்தை அடிக்க வேண்டுமென்பதோ, நடு இரவில் நிர்வாணமாகச் சென்று அடிக்கவேண்டும் என்பதோ, வெறும் கட்டுக் கதைகளே!

ஐமிச்சம் 3: வேரில் பலா பழுக்குமா?

பத்தாம் வகுப்பில் அறிவியல் பாடங்களுடன் சயந்தன் தமிழ் மொழியும், தமிழ் இலக்கியமும், இந்துசமயமும் படித்தான். இலக்கியத்தில் பாரதி பாடலுடன் பாரதிதாஸன் பாடல்களையும் சிற்றம்பலம் மாஸ்டர் படிப்பித்தார்.

கோரிக்கை அற்றுக் கிடக்குதண்ணே, இங்கு வேரிற் பழுத்த பலா, எனத் துவங்கும் பாரதிதாஸன் பாடலை, அன்றைய இலக்கிய வகுப்பில் வாசித்து, சிற்றம்பலம் மாஸ்டர் பொழிப்புரை சொன்னார்.

சயந்தனுக்கு எப்பொழுதும் குறுக்குப் புத்தி. வேரில் கிழங்குதானே விழும், எப்படிக்காய்காய்த்துப் பழுக்கும்? என அவனது மூளை, குறுக்குச் சால் ஓடியது. இதை தாவர

வியல் படிப்பித்த வேதவல்லி அக்காவின் புருஷன் சுந்தரமுர்த்தி மாஸ்டரிடம் கேட்கப் பயம். அந்தாள் ஒரு சுடுதண்ணி. ஏன்தான் வேதவல்லி அக்கா இந்தாளைக் கட்டினவர், எனச் சயந்தன் பல சந்தர்ப்பங்களில் கவலைப் பட்டிருக்கிறான். இந்த விஷயத்தில் அவனும் சின்னப் பிழை விட்டிருக்கிறான்.

வேதவல்லி அக்கா செம்பாட்டன் மாம்பழ நிறமும் நல்ல வடிவும். சயந்தனுக்கு கிட்டடிச் சொந்தம் மட்டுமல்ல பக்கத்து வீடும். பல்கலைக் கழகத்தில் வேதவல்லி அக்கா விவசாயம் படித்து வெளியேறியபோது சயந்தன் ஏழாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். சுந்தர முர்த்தி மாஸ்டருக்கு வேதவல்லி அக்கா மீது ஒரு கண். ஒருதலைக் காதல் என்றும் சொல்லலாம். அப்போது கைத்தொலைபேசி, வற்சப், வைபர் எதுவும் இல்லாத காலம். சயந்தனை வளைத்து அவனிடம் தான் காதல் கடிதம் கொடுத்துவிடுவார். ஊரில் அப்போது அவர்தான் ஒரேயொரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரி. பிறகென்ன. நாலு கூட்டம் மேளம் பின்னியெடுக்க, வாணவேடிகை, முத்துச்சப்பறம் பூட்டிய காரில் ஊர்வலம் என கலியாணம் தடல்புடலாக நடந்தது. வேதவல்லி அக்கா, ஒரே பிள்ளை என்பதால் சயந்தன்தான் மாப்பிளைத் தோழன். செட்டியின் காரில் பள்ளிக்கூட வாத்தியின் அருகில் இருந்து ஊர்வலம் போனபோது அவனுக்குப் பெருமை பிடிபடவில்லை. கலியாணத்துக்குப் பிறகு, வாத்தி அவனை ஒரு பொருட்டாகவே மதிப்பதில்லை. அதனால்தான் பலா வேரில் காய்க்குமா? என்று விவசாயம் படித்த வேதவல்லி அக்காவிடம் கேட்டான்.

தாவரங்களில் பொதுவாக தண்டு, வேர், என வரையறை இருந்தாலும் தண்டின் ஒருபகுதி மண்ணுக்குச் சற்று கீழேயும் புதைந்திருக்கும். இதை ஆங்கிலத்தில் Underground stem என்பார்கள். இதிலிருந்து தோன்றிய முகை அரும்பாகி, மண்ணுக்கு வெளியே எட்டிப் பார்த்து, காயாக மாறும்போது அது வேரில் காய்த்தது போலத் தோன்றும். இதைத்தான் வேரில் பழுத்த பலா என்பார்கள். எந்த மரத்திலும் வேரிலிருந்து காய்கள் தோன்றுவ தில்லை, என்றவர் மேலதிகமாக இன்னுமொரு தகவலையும் சொன்னார்.

உருளைக் கிழங்கு வேரிலா அல்லது தண்டிலா உற்பத்தியாகிறது என்ற கேள்விக்கு,

இதிலென்ன சந்தேகம், கிழங்குகள் வேரில்தான் உற்பத்தியாகும் என்பார்கள் பலரும். இது உண்மைதான், அனேகமான கிழங்குகள் வேரிலேதான் உற்பத்தியாகும் ஆனால் உருளைக் கிழங்கு மட்டும் விதிவிலக்காக வேரில் உற்பத்தியாவதில்லை. அவை மண்ணுள் புதைந்திருக்கும் தண்டில் உற்பத்தியாகிறது. உருளைக் கிழங்கு செடியைப் பிடுங்கிப் பார்த்தால், கிழங்குகள் அடித் தண்டைச் சுற்றி மட்டும் விளைந்திருப்பதைக் காணலாம். இந்த இயல்பின் அடிப்படையில்தான், ஆய்வு கூடத்தில் அறிவியல் ரீதியாக இளைய வளர்ப்பின் மூலம் தண்டில், நோய்களற்ற விதை உருளைக் கிழங்குகள் பெறப்படுகிறது.

அப்போ, மரவெள்ளி, வத்தாளை?

இவைகளில் வேரிலேதான் கிழங்கு வரும். மரவெள்ளியில் வேர்போன பக்கமெல்லாம் கிழங்கு விழும். வேர் ஆழமாக வளரக் கூடாது என்பதற்காகவே, மரவெள்ளித் தடிகளை நடும்போது ஆழமாக ஊண்டுவிதில்லை எனப் பொறுமையாக விளக்கிய வேதவல்லி அக்கா அன்றைய இரவுச் சாப்பாடுக்கு அடுக்குப் பண்ண அடுக்களைக்குள் நுழைந்தார்.

ஐமிச்சம் 4:

பலாக் கொட்டையா? அல்லது கட்டையா?

செண்பகவரியன் பலாப்பழம் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரசித்தமானது. இதில் இளம் சிவப்பும், மஞ்சளும் கலந்த நிறத்தில், நிறைய சுளைகள் இருக்கும். மிகவும் இனிப்பான, நார்த்தன்மை அற்ற இச் சுளைகளைக் கடித்தால் தொதல் போல இரண்டு துண்டாகும். சயந்தனின் வளவிலும் செண்பகவரியன் பலாக் கட்டையை, சாவகச்சேரி சந்தையில் ஐயா வாங்கிவந்து நட்டார். அது கிசுகிசுவென வளர்ந்து வஞ்சகம் செய்யாமல் காய்த்தது. பலாக் கட்டை என்ற பதம் சற்று விசித்திரமானது. பலா மரத்தின் நீண்ட கிளையை வெட்டிப் பதிவைத்த வெட்டுத் துண்டை, பலாக் கட்டை என்கிறார்கள்.

பதிவைத்த நிலத்தை வைக்கோலால் அல்லது வாழைத் தடலால் முடித் தண்ணீர் ஊற்றும்போது, காற்றின் வெப்ப நிலையிலும் மண்ணின் வெப்பம் கூடுவதால், மேலே குருத்துவரமுன்னர் கீழே சல்லி வேர்கள் அரும்பும்.

தாவரங்களின் வெட்டுத் துண்டங்களை (Cuttings) பதியனிடும்போது மேலே கிளைகள்

எங்களுக்குக்கெல்லாம் ஒரு கதை இருக்கிறது நாங்கள் அனுபவித்த இன்பங்களை நாங்கள் அறிந்த இன்னல்களை சரிதமாய் சொல்வதற்கு

சில வேளைகளில் எல்லோரும் அறியும் வண்ணம் வெளியே அணிந்து கொள்கிறோம் - என்னும் அடக்கடி அவை இயலுமான வரை ஆழத்தில் புதைக்கப்படுகின்றன

எனவே நாம் அன்பாய் இருப்போம் ஏனெனில் மற்றவர்கள் அடைந்த துன்பங்களையும் கடந்த போராட்டங்களையும் நாங்கள் உண்மையிலேயே ஒரு போதும் அறியமாட்டோம்

நாங்கள் காட்டும் பரிவும் பச்சாதாபங்களும் வழிகாட்டும் ஒளியாய் விளங்கட்டும்

எப்போதும் நினைவில் வைத்திருப்போம் ஒவ்வொருவரின் கதைக்கும் எங்கள் அக்கறை அவசியமாக இருக்கிறது

இந்த மானுட பயணத்தில் எங்கள் அனைவருக்கும் அன்பும் அரவணைப்பும் தேவைப்படுகின்றன எனவே நாம் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடையவராய் இருப்போம் நாமிருக்கும் இதத்தை இன்னும் சிறப்பாக்குவோம் !

ஆங்கிலம் மூலம் - மீச்செல் ஹாவர்ஸன் -Michelle Harverson தமிழில் - என். நஜ்மூல் ஹுசைன்

வளர முன்பு, கீழே வேர்கள் வளரவேண்டும் அதற்காகத்தான் விவசாய பண்ணைகளில் பதியன்களை இளம்கூடுள்ள மேசையில் (Heated bench) வைப்பது.

இதேவேளை காற்றின் வெப்பநிலை, மண்ணின் வெப்ப நிலையிலும் கூடுதலாக இருந்தால், வேர்கள் வரமுன்பு கிளைகள் வளர்ந்து, பதியன்களின் சத்தை உறுஞ்ச, பதியன்கள் செத்துவிடும். இது நோசா உட்பட எந்த பதியன்களுக்கும் பொருந்தும்.

Soil temperature > Air temperature = Roots

Air temperature > Soil temperature = Shoots

இந்த வகையில் வேர்வைத்த பலாக் கட்டையை (வெட்டுத்துண்டை) மண்ணுடன் கிளப்பி ஒரு சாக்குத் துண்டால், வேரையும் மண்ணையும் சேர்த்து, பொட்டளி போலக் கட்டி, சந்தையில் விற்றதையே ஐயா வாங்கிவந்தார்.

ஏன் இந்த வில்லங்கம்? செண்பகவரியன் பலாக் கொட்டையை முளைக்க வைக்க லாமே? அதற்கு நல்ல ஆணிவேர் இருக்கு மல்லவா? என வஞ்சகமில்லாமல் கேட்டான் சயந்தன்.

கொட்டைக் கண்டுக்கு ஆணிவேர் இருக்கு மென்பது உண்மைதான். ஆனால், விதையில் முளைக்கும் தாவரத்தில், தாய் மரத்தின் இயல்புகள் இருக்கு மென்பதற்கு உத்தரவாதமில்லை. ஆனால் பதியன்களில், தாய்மரத்தின் இயல்புகள் சகலதுமிருக்கும். அத்தூடன் அது தாய்மரத்தின் முத்திய தண்டாதலால் விரைவில் காய்க்கும் திறனும் கொண்டது.

சயந்தனின் வீட்டுக் கிணத்தருகே சடை பரப்பி நிற்கும் கூழன் பலா, விதையில் முளைத்ததுதான். அது கூழன் பழம் காய்க்குமென முன்னரே தெரிந்திருந்தால் ஐயா அதை நட்புருக்கமாட்டார். அதில் பிடிக்கும் பிஞ்சுகளை முற்றமுன்னரே ஆய்ந்து அறிந்து ஆட்டு வைத்துவிடுவார் ஆச்சி.

இப்படியாக எத்தனையெத்தனை ஐமிச்சங் களுக்கு விளக்கம் தேடவேண்டி யிருக்கிறது சயந்தனுக்கு!

மாணிடரிலிருந்து விலகி..

—செல்வீ

மனச்சோர்வும், உடல்ககயீன முற்றதால் வந்த உடற்சோர்வும், என்னை அலைக்கழித்த காலப்பகுதி, சிறிது காலத்திற்கு முன் என்னை மிகவும் பாதித்தது. கொரோனாத் தொற்று என் இல்லத்திற்கு வந்து பொவோரை நிறுத்திவிட்டது. இதனால் தனிமையும் என்னை வந்தடைந்தது. இக்காலப்பகுதியில் முன் விறாந்தையிலிருந்த கதிரையிலிருந்து தனிமையைக் கழித்தேன். நிரந்தர வாசிப்புடன் வாழ்ந்த எனக்கு வாசிப்பிலும் கவனத்தைச் செலுத்த முடியவில்லை. திசாரிப் பத்திரிகையையும் அது தாங்கி வந்த செய்திக் குவியலும் மனதை இன்னும் வாட்டியது. எனது கண்கள் எனது வீட்டைச் சுற்றி உள்ள பூந்தோட்டத்தைக் கவரத் தொடங்கியது. பல வர்ண மரங்களும் பசும் புற்றரையும், விதம் விதமான பச்சை, மஞ்சள், சிவப்புப் பூஞ்செடிகளும்... அட இவ்வளவு நாட்களும் இவற்றைப் பார்த்து அனுபவிக்காமல் விட்டு விட்டேனே என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றுவித்தது. அவற்றில் நான் தேடிச் சேகரித்த கன்றுகளே அனேகம். ஆனாலும் அவற்றின் அழகை உன்னிப்பாக அவதானித்து இயற்கையின் விநோதங்களை நான் பார்த்திருந்தாலும் அவற்றிலிருந்து அந்த அழகை நான் அனுபவிக்க வில்லை. பார்ப்பதும் அனுபவிப்பதும் வேறு வேறு.

இவற்றைத்தாண்டி இன்னுமொரு விடயம் என்னைக் கவர்ந்தது. ஓடித்திரியும் சிறியதும் பெரியதுமான அணில்கள், அவற்றுள் அம்மா அப்பாவாக இருக்கும் பெரிய அணில்கள் சிறிய அணில்களைப்பாதுகாக்கும் பொறுப்பை எப்படி இலகுவாகச் செய்கின்றன. இதற்கு முன்பும் அந்த அணில்களுக்கு அரிசியும் பாண் துண்டுகளும் போட்டுவிட்டு வாசல் வரை வந்து அவை உண்டு விட்டுச் சென்றாலும், அரிசியைப் போட்டு விட்டு வேறு வேலை நிமித்தம் நான் வீட்டுக்குள்ளே சென்றுவிட்டடியால் அவை அவற்றை ஒற்றைக்காலில் வைத்து வாயால் கொறித்துத் தின்னும் அந்த அபாரக்

காட்சியை நான் கண்டதுண்டென்றாலும், அதை அனுபவிக்கவில்லை. அணில்களுடன் சேர்ந்த புலினிகளும் இடையேயான ஒரு சினேக பாவமும், அன்பும் மிகவும் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. ஒரே நிறத்தை அவை கொண்டிருந்த படியால் புலினியினால் தங்களுக்கு ஆபத்தில்லை, ஒன்றாக உணவைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று அணில்கள் நினைத்திருக்கலாம்.. இந்த அனுமானத்திற்கு எனக்கு முன்பு போதிய நேரம் கிடைக்கவில்லை.

புலினிகள் மிகவும் சாதுவாக நடந்துவந்து அணில்களுடன் ஓடிப்பிடித்து விளையாடுவது போல, ஒன்றையொன்று துரத்தி நிலத்திலும் மரங்களிலும் திரிவதும் ஒரு அலாதியான காட்சி. ஆனால் காகத்தின் கதை வேறு. அணில் குஞ்சுகள் மிகவும் சிறியவையாக இருந்த வேளையில், காகங்கள் அவற்றைத் துரத்தித் துரத்தி பிடித்துக் கொத்தித் தங்கள் உணவிற்கு அவற்றை வேட்டையாடிய பலபொழுதுகளில் காகங்களை விரட்டி அணில் குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்கும் அனுபவமும் எனக்கு இக்காலப்பகுதியில் பலசமயம் ஏற்பட்டது. புலினிகளும் அணில்களும் சாப்பிடும் நேரத்தில் காகம் எங்கிருந்தோ பறந்து வந்து அவற்றை விரட்டித் துரத்திவிட்டுத் தனித்து அந்த அரிசிப் பருக்கைகளை சாப்பிட எத்தனித்த போதும் அவற்றை விரட்டவேண்டிய சந்தர்ப்பம் எனக்குப் பலமுறை ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் எனக்குள் ஒரு நினைவும் எழுந்தது. எப்படி பாரதியால் ஒரு காக்கைக் குலம் பற்றி அப்படிச் சந்தோஷிக்க முடிந்தது. இதுதான் Survival of the fittest என்று Darwin கூறியது. பாரதியாரோடு அவரையும் நினைவு படுத்தியது. இதனோடு தொடர்புடைய இன்னுமொரு விடயமும் முக்கியமானது.

மிகவும் அதிசயமாக இதுநாள்வரையும் வராத செண்பகங்கள் இரண்டு சோடியாக வரத் தொடங்கின. இதுவரையில் நான் கண்டது எப்போதும் சோடியாக வரும் இரு

மைனாக்களையே.. மிகவும் அமைதியாக வந்து ஆடி அசைந்து உலாவிப் பூச்சிபுழுக்களைத் தேடி உண்டுவிட்டு அவை சென்றுவிடும். ஆனாலும் உருவத்தில் பெரிய செண்பகங்கள் அந்த மைனாக்களைக் கொத்தித் துரத்திக் கலைக்க எத்தனிப்பதைக்கண்ட நான் இப்பொழுது மைனாக்களையும் பாதுகாக்க, செண்பகங்களை விரட்ட வேண்டி இருந்தது. இப்படியான தாக்குதலுக்கு ஒரு தொடர்ச்சியுண்டு. காகம் ஒன்று செண்பகத்தைக் கலைத்து அதன் இடத்திலிருந்த ஏதோ உணவை எடுக்க முற்பட்டது. உருவத்திலும் அதில் தோன்றிய ஆண் மையிலும் பலசாலியாக இருந்த செண்பகம் காகத்தின் தலையில் குட்டிக் கொத்தி அக்காகத்தைப் பறந்தோடச் செய்து விட்டது. இதுவும் Survival of the fittest தான்.

மூன்று முறை ஒரு நெடிய மயிலும் வந்து மிகவும் சுயாதீனமாக உலாவி அங்கும் இங்கும் பார்த்துவிட்டுச் சென்றுவிடும். மயில் தனியே வந்தது முருகப் பெருமான் அதனில் ஏறி அப்பாவி மயிலைத் தன் வாகனமாக்கி வரவேயில்லை. நான் முருக பக்தை அல்ல என்பது வள்ளி மணாளனுக்குத் தெரிந்திருக்கும். முதல்முறை மயில் பிரசன்னமாகியபோது எங்கள் வீட்டிலிருந்த மூன்று பிரஜைகள் அதிசயித்து ஆரவாரம் செய்ததினால் அது பயந்து கூரைமேல் ஏறிப் பறந்து விட்டது. இரண்டாம் மூன்றாம் தடவைகளில் அது வந்த பொழுது நான் ஒருவரையும் ஒரு சத்தமும் போடவேண்டாம் என்று கூறி மிக அமைதியாக அதன் அழகை ரசித்த பொழுது அதுவும் தன் பிரசன்னத்தை நீடித்து உலாவிப் பின் பறந்து போனது. அவ்வளவு உயரக் கூரையில் அதற்குப்பறக்க முடியும் என்பதையும் அப்பொழுதுகளில்தான் அறிந்தேன்.

ஒருமுறை புலினிக் குஞ்சுகளைப் பேராபத் திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டியு மிருந்தது.

புலினிகளுக்குத் தூக்கணாங் குருவிகளின் கட்டடக் கலை நிபுணத்துவமும், அணிலின் புத்தி கூர்மையும் இல்லைப்போல. ஜன்னலா டாக உள்ளே வந்து எனது திரைச் சீலைகளை நன்னி சிறு துண்டுகளாக்கி அன்தூரியம் பூச்சட்டிகளில் தென்னம் தும்புகளையும் எடுத்துக் கூடுகட்டும் அணில்களுக்குப் புத்தி கூர்மை அதிகம். ஒரு மெல்லிய மரத்தில் ஓடிந்து விழும் நிலையிலுள்ள கிளையில்

புலினிகள் கூடுகட்டியிருந்தன. அவற்றில் மிக அண்மையில் பொரித்த மூன்று குஞ்சுகள். மரம் ஆடி அசைந்து விழும் நிலையில் இருந்த படியால் என்பூந்தோட்டப் பாதுகாவலன் அது விழுந்தால் கீழே உள்ள பூஞ்செடிகள் நிலை குலைந்து போய்விடும் அதை வெட்டி விடுவோமா என்று என்னிடம் கேட்டார். சிறிய அழகிய பூஞ்செடியைக்காப்பாற்றும் நல்லெண்ணத்துடன் அசையும் நோஞ்சான் மரத்தை வெட்டி விடலாம் என்று எண்ணி “ஆம்” என்று கூறிவிட்டேன். அதை வெட்டியதும் பொத் தென்று விழுந்தது புலினிக்கூடு. குற்ற உணர்ச்சியுடனும் மிகுந்த துக்கத்துடனும் ஓடிச் சென்று அதைத் தூக்கலாம் என்ற பொழுதில் ஏழுமட்டுப் புலினிகள் “கீச் கீச்” என்று கத்தி ஒப்பாரி வைத்தபடி அங்கு வந்து இறங்கின. கூட்டை மிகவும் பத்திரமாகத்தூக்கி என்ன செய்வது? எப்படி அதைச் செய்யலாம்? என்று மிகவும் துக்கித்து உள்ளே சென்று ஒரு பெட்டியில் பழம் சேலைத் துணிகளைப்போட்டு, அதனுள் கூட்டை அலுங்காமல் ஆடாமல் உள்ளே வைத்தேன். கீச்சொலி குறைந்தது. சிலநிமிடங்களில் புலினிகள் பறந்து விட்டன. குஞ்சுகள் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை போல. அடுத்த நாட் காலையிலும் அதே புலினிக் கூட்டம் அதே இடத்தில் வந்து ‘கீச் கீச்’ என்று ஒலி எழுப்ப நானும் அதைச் செவிமடுத்தது அவற்றின் மொழியைப் புரிந்து கொண்டு பெட்டியை வெளியே கொண்டுவந்து வைத்தேன். அப் பெட்டிக்கு கிட்ட நெருங்கிவந்து சிறிது நேரம் நின்றுவிட்டுப் பறந்து விட்டன. இப்படியே மேலும் இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழிந்து விட்டன. குஞ்சுக்கு என்ன உணவு கொடுப்பதென்றே தெரியாமல் அரிசியைக் குறுனலாக்கி அதனுடன் ஒரு மூடியில் தண்ணீரும் வைத்தேன். அவை அரிசியை உண்டனவா? மூடித்தண்ணீரைக் குடித்தனவா? என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நாளுக்கு நாள் அவை வளர்ந்தன. சிறுகுகளும் முளைக்கத் தொடங்கின. சின்னக் கால்களால் ஊன்றி எழும்பி நின்றன. அடுத்தநாள் பெட்டிக்குள் அடியெடுத்து நடந்தன. இப்படியே இரண்டு நாட்கள் கழிந்தன. அதற்குப்பின் பெட்டியும் நானும் வெளியில் நின்றபோது ஏழு புலினிகளில் இரண்டு புலினிகள், முன்னே வந்தன. அவை இப்புலினிகளின் அப்பா

அம்மாவாக இருக்கலாம். அவ்வேளையில் என் தொலைபேசி தொடர்ச்சியாக அடித்தபோது உள்ளே சென்றேன். நான் கதைத்து முடிந்து வெளியே சென்று பார்த்தபோது பெட்டிக்குள் குஞ்சுகளைக்காணவில்லை. அவை எல்லோரும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து பறந்து விட்டன எனக்குள் பெரிய சந்தோஷம். ஆனாலும் தமிழ்ச்சங்கப் பேச்சாளர்கள் “நன்றி வணக்கம்” என்று சொல்வது போல ஒரு புலினியேனும் சொல்லவே யில்லை.

இவற்றில் கொக்கின் கதை மிக சுவாரஸ்யமானதும், ரசிக்கக் கூடியதும். அது தொடர்கிறது. நான் கண்டிக்குச் செல்லும் வழியில் சீமெந்தால் உருவாக்கப்பட்ட இரு கொக்குகளை கடைவீதியிலிருந்து வாங்கி வந்து என் பூஞ்சோலையில் அழகுக்காக செடிகளின் நடுவே வைத்து விட்டேன். ஒன்றை எந்தோழி விருப்பப்பட்ட படியால் அவவிற்குக் கொடுத்து விட்டேன். இக்கதை காலப்போக்கில் முந்தியது. ஆனாலும் பறவைகளைப்பற்றியதான அனுமானமும் அவற்றின் எண்ணப் போக்குகளும் என்னை எப்படி ஈர்த்தது என்பதற்கு இதுவும் ஒரு உதாரணம் என்ற படியால், இதையும் இணைத்துள்ளேன்.

ஒருநாள் நான் விறாந்தையில் இருந்து பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்தேன். படிக்கும் போது கொக்கு நடக்கத் தொடங்கிய தோற்றம் என்னைத்திடுக்கிட வைத்தது. கண்ணாடியை அகற்றி உற்றுப்பார்த்த பொழுது கொக்கு உண்மையாகவே நடக்கிறது என்று நிச்சயப் படுத்திக் கொண்டு எனது கணவரைக் கூப்பிட்டு “என் கொக்கு நடக்கிறது வந்து பாருங்கோ” என்று கூறினேன். அவர், “Are You off your nuts” என்று கூறியபடி அங்குவந்தார். உமக்கு என்ன பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா? என்று கேட்பது நாகரிகமாகயிராது என்று

நினைத்து ஆங்கிலத்தில் அப்படிக்கேட்டிருக்க வேண்டும் (இது மொழிகளின் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு வித்தியாசங்களுக்குள்ள சொற்பிரயோகங்களையும் உணர்த்தக் கூடியது)

உயிருடன் அங்கு வந்த கொக்குக்கு என் தோட்டத்தில் ஒரு தனிக்கொக்கு இருப்பதை யார் கூறியிருப்பார்கள். இதுகாலம் வரை கொக்குகள் வரவேயில்லை. பறவை மொழியில் இங்கு வந்து போகும் பலவண்ணர்ச் சின்னக் குருவிகள்(கிளி, நீலப்பறவை, கருங்குருவி, சிட்டுக்குருவி) அந்தக் கொக்கிற்குச் சேதி சொல்லியிருக்குமா?

சுவாரஸ்யம் தொடர்கிறது. வந்து அமர்ந்த உயிர்க் கொக்கு சீமெற்கு கொக்கைச்சுற்றி இரண்டு முறை வலம் வந்து ‘நீ ஏன் அசையாமல் நிற்கிறாய்?’ என்று கேட்கிறதா? பின் முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் நடந்து அதற்கு நடைப்பயிற்சி செய்து காட்டுகிறதா?. பின் அது பறந்து சென்றுவிட்டது.. ஏமாற்றம்போலும். அடுத்தநாளும் அதே நேரத்திற்குக் கொக்கு வந்தது. வலம்வந்தது. நடந்து காட்டியது. பின் இரு முறை பறந்து காட்டியது. சீமெந்துக் கொக்கு அசையாமல் நின்றதைக் கண்டு மிகவும் ஏமாற்றம் அடைந்து அது பறந்து விட்டது. அடுத்தநாள் அதன் வருகைக்குக் காத்திருந்த எனக்கு ஏமாற்றம். அது அதன்பிறகு வரவேயில்லை.

வீட்டில் மானிடசஞ்சாரம், சந்தடிப்பேச்சு, அங்குமிங்கும் நடந்து திரியும் ஓசைகள் போன்றவை திரும்பியவுடன் வீட்டிற்குள் வந்து படியேறி மேல்வீட்டிற்கு உலாப்போகும் அணிகளும் விறாந்தைவரை வந்துபோன புலினிகளும் வீட்டிற்கு வெளியே நின்று விட்டன. மைனாக்களைச் சிலநாட்களாகக் காணவில்லை. மரங்களில் திரியும் குருவிவகைளே தொடர்ந்தும் வருகின்றன.

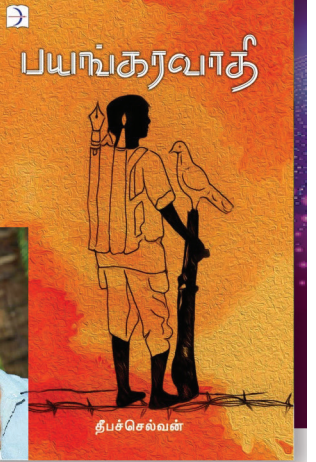

வருந்துகிறோம்!

சென்ற இதழில் வெளிவந்த “ஆன்மாவின் அரற்றல்” என்ற கவிதையை எழுதியவர் காரைக்கலி கந்தையா பத்மான்ந்தன் அவர்கள். தவறுதலாக அக்கவிதையை எழுதியவர் செ.ஞானராசா எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தவறுக்கு வருந்துகிறோம்.

- ஆர்யர்

தீபச்செல்வனின் பயங்கரவாதி அடுத்த தலைமுறைகளுக்கான கதை

தீபச்செல்வன்

தமிழினத்தின் கதைகள் அடுத்த தலைமுறை யினரிடம் சென்றடைய வேண்டும். அதற்கு இத்தாய்த்தமிழ் நிலம் எழுதப்பட வேண்டும். “எழுதப்படாத நிலம் வாழாது” என்ற எழுத்தாளர் ஜெயமோகனின் சிந்தனைக்கு அமைய எழுந் துள்ளது ஈழத்து எழுத்தாளர் தீபச்செல்வனின் பயங்கரவாதி நாவல்.

ஓர் மாணவனின் கைகளில் ஒருபுறம் துவக்கும் மறுபுறம் எழுத்தாணியுமாக இருக்கின்றது அட்டைப்படம். ஆனால் துவக்கில் சமாதானச்சின்னம் புறா இருக்கிறது. ஈழவிடுதலைப்போர் ஓர் நிரந்தர சமாதானத்திற்காக என்பதுடன் ஈழவிடுதலைப்போரில் சமாதான வழிமுறைகளிற்கு குறைவில்லை எனவும் காட்டுகிறது. மாணவனின் கைகளில் துவக்கும் பேனாவுமாக இருப்பினும் துவங்குகளில் சமாதானத்தையும் புத்தக பைகளில் எழுத்தாணி யுமாக பேர்த்தங்களை உள்ளடக்கிய அட்டைப்பட மாவுள்ளது.

நாவலின் தொடக்கம் கிளிநொச்சியில் மாறன் பேருந்தில் ஏறுவதாக தொடங்கி ஓர் காட்சிப்படிமத்தினை மனத்திரையில் உருவாக்கி...இறுதிவரை நகர்கிறது.

கீ.அலக்ஷன்
அரசறிவியற்றுவை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

1ம் பக்கத்தில் “முகமாலை போக்கு வரத்து கண்காணிப்பு நிலையம் வந்திற்று இறங்குங்கள்...” என்று சொல்லும் பொழுதே மனத்திரையில் ஓர் காட்சியை உருவாக்கிச் செல்கிறது. உண்மையில் ஒரு நாவல் அல்லது படைப்பின் தன்மை எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமெனில் வாசிக்கின்ற பொழுதே வாசகர் மனதின் மனத்திரையில் ஓர் விம்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். பக்கம் 246 இலும் இதற்கு ஆகச் சிறந்த உதாரணம் வந்துசெல்கிறது.

தனியே நாவல் என்னும் நிலை கடந்து தமிழினத்தின் வரலாற்றை பறைசாற்றுவதாய் அமைந்துள்ளது. அன்றைய தமிழீழத்தின் கட்டமைப்பு. தமிழ் முஸ்லிம் பிரச்சனை. தமிழினத்தின் அன்றைய பொருளாதாரம். ஈழப்போரியல் அறம்.தமிழீழ காவல்துறை. தேசியத்தலைவர் நம்பிக்கை நிதியம். சாதிப்பிரச்சனை. தமிழீழ கல்விக்கழகம். தில்பன் மருத்துவமனை. தமிழீழ போக்குவரத்து கழகம், கருணை இல்லம் மீதான அரசு தாக்குதல், தமிழர்கள் போராட்டத்திற்கு தள்ளப்பட்ட சூழல், காந்தறாவன் அறிவுச்சோலை உருவான விதம், தமிழீழ தேசிய அடையாள அட்டை, செம்மணிப்படுகொலை, பொங்குதமிழ், வன்னிநோக்கிய இடப்பெயர்வு, தமிழீழ தொலைக்காட்சி, தமிழீழ வைப்பகம், கிளாலி படுகொலை என யாவற்றையும் எம்மிடம் கையளித்துச்செல்கின்றது பயங்கரவாதி.

ஈழவிடுதலைப்போரின் நியாயங்களையும் பேரினவாத சக்திகள் மேற்கொண்ட நீதிக்கு புறம்பான நடவடிக்கைகளையும் அவர வர்கள் மூலமாகவே நாவலில் வெளிப்படுத்தப்

பட்டுள்ளது. மாறன் என்னும் மாணவர் ஒன்றியத் தலைவன் இராணுவத்தினால் கடத்தப் பட்ட துருவனினை மீட்பதற்காக மௌனப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த போது பந்துல என்னும் தலைமை ராணுவத்தினன் கூறிய வார்த்தைகளில் இருந்து புரிகிறது... இராணுவத்தின் ஒடுக்குமுறைச்செயல்.

“உனக்கு நாளை ஈவினிங் வரை அவகாசம்.

“பதவி விலகி படிப்பு மட்டும் பாக்கிறது...”

“நீ பதவி விலகினதும் துருவனை மம நீலீஸ் செய்யும்.....

“இல்லே..குமணனுக்கு நடந்ததுதான் நடக்கும்...”

மாறன் கம்பல் செல்வதற்காக காத்திருக்கின்றான். இராணுவத்தின் புளியங்குளம் சோதனைச்சாவடியை நெருங்கிய போது ஓர் இராணுவத்தினன் ”பிரபாகரன் துவக்கு தானே கொடுக்கிறது...உனக்கு மட்டும் புத்தகம் குடுத்தது....” எனக் கூறுவதன் ஈழப்போரில் தலைமையானது மாணவர் களுக்கு கல்வியையே பெற்றுக் கொடுக்க விரும்பியது என்பது இராணுவத்தின் மூலமே ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது

பயங்கரவாதி நாவல் என்னும் போது ஓர் இனத்தை மறு இனம் குற்றம் சாட்டுவதாக அமையும் என்பது வழமை. ஆனால் நாவலில் ஈழப்போரின்போதும் கூட சிங்கள பெரும்பான்மை மையிலும் நல்லுள்ளம் படைத்தவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் என உறுதிப்படுத்தியுள்ளார் நாவலாசிரியர்.

மருத்துவ போராளிகள் காப்பாற்றிய இராணுவ வீரனை அவனது ராணுவத்துடன் சேர்ப்பதற்காக, போராளி ”கெதியா போங்கோ...

”ஓடிப்போங்கோ..... எனக்கூற, நன்றியுணர்வுடனும் தாம் இழைக்கின்ற கொடுந்துயரத்திற்கும் மனம் வருந்தி (மண்ணில் தமிழீழம் என உதயங்க என்னும் இராணுவத்தினன் எழுதிய சம்பவம்) அவர்களுக்குள்ளும் ஈரம் உண்டென்பதை வெட்டவெளிச்சமாக்கியுள்ளது.

மேலும் செம்மணிப்படுகொலை வீரன் பந்துல என்னும் இராணுவத்துடன் பயணித்த சந்திம என்னும் கதாபாத்திரம் மூலம் பெரும்பான்மை இனத்திலும் நல்லுள்ளம் உண்டென்பதை காட்டுகிறது...

“எல்லோரும் இராணுவத்துக்கு போறது.... எல்லிடியையும் தமிழரையும் கொல்ல...”

“நான் போறது ஒரு தமிழ் உயிரையாவது காப்பாற்ற...”

என்ற உரையாடல்கள் இதற்கு உரத்த சான்று.

அன்று தமிழீழம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை ஒவ்வொரு சிறுசிறு விடயங்கள், உரையாடல்கள், மூலமாக நகர்த்திச் செல்வதைக்காணலாம். சந்திரன் பூங்கா,தமிழீழ காவற்துறை, தமிழீழ போக்குவரத்து கழகம், தமிழீழ பேருந்து, தமிழீழ அடையாள அட்டை. திலீபன் மருத்துவமனை. என கண்முன் தமிழீழத்தை பிரதிபலிப்பு செய்கிறது பயங்கரவாதி நாவல்.

“தமிழ் மக்கள் நிறைந்த ஒரு தமிழ் நகரத்தில் பேருந்து நுழைந்தது.....

“கையில் காசில்ல ஒருக்கால் வைப்பகம் போயிற்று..

இந்த நாவல் தன்னத்தினியே தமிழினத்திற்கும் பெரும்பான்மை சிங்கள இனத்திற்குமான மோதல்களையும் பிணக்குகளையும் மாத்திரம் கூறிநிற்கவில்லை. மாறாக இனவிடுதலைக்கான தீர்வினையும் கூறுகின்றது.

மருத்துவப்போராளிகள் காப்பாற்றிய இராணுவ வீரன் உதயங்க, ”மண்ணில் தமிழீழம் என மனமுருகி எழுதியது. சந்திமவின் மகன் ”எல்லோரும் ராணுவத்துக்கு போறது தமிழரையும் எல்லிடியையும் கொல்ல... என பிரச்சனையை கூறி தான் தமிழரை காப்பாற்ற போகிறேன் என கூறுவது பிரச்சனைகளுக்கு சிங்களத்தரப்பிலிருந்து எழுந்த ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளாகும். மேலும் ”நீங்கள் எல்லாம் படிக்கத்தான் நான் ஆயுதம் ஏந்தினான் என்ற தலைவரது உரையாடலும்... தற்போது கிளிநொச்சியிலுள்ள போர்வெறிச்சின்னத்திற்கு பதிலாக அன்று தமிழீழத்தின் சந்திரன் பூங்காவும் இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வுக்கட்டங்களாக நாவலினூடாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

மாறன் என்னும் பிரதான கதாபாத்திரம் மற்றும் மலரினி, துருவன், குமணன், நிரோஜன், சுதர்சன், பந்துல போன்ற பாத்திரங்கள் ஊடாக ஈழப்போரின் மறுவடிவ மாணவ போர் பற்றி புலப்படுத்தப்படுகிறது.

அறிவுச்சோலை என்ற இல்லத்தில் பிறந்த தாயற்ற குழந்தை மாறனை ஓர் குழந்தை மனங்கொண்டவனாகவும் எல்லோருடனும் சகஜமாகப்பழகும் இயல்பு கொண்டவனாகவும் அந்திகளுக்கு எதிரானவனாகவும் மலரினியின் மேல் அத்த பாசம் கொண்டவனாகவும்

இலட்சிய உறுதி கொண்டவனாகவும் மிகவும் ஓர் அப்பாவித்தன்மை வாய்ந்த கதாபாத்திரமாக நாவல் முழுவதும் நகர்த்தப்படுகின்றது.

மலரினி-தாயை இழந்தவனாகவும் மாறன் மீது அத்த பாசமுடையவனாகவும் அமைதியான சுபாவமுடையவனாகவும்.... ஆனால் கலை நிகழ்வுகளிலும் தமிழர்களுக்கான உரிமைப் போராட்டங்களிலும் முன்னின்று வழிநடத்துபவனாக நாவலில் வலம் வருகின்றாள். மாறனதும் மலரினியினதும் உரையாடல்கள் மூலமாகவும் மலரினியினது மனவோட்டங்களை நாவலாசிரியர் கூறுவதன் வாயிலாகவும் நாவல் நகர்ந்து செல்கிறது.

மேலும் சுதர்சன் துருவன் முதலிய மாறனின் தோழர்களாக, குமணன் மாணவ ஒன்றிய தலைவராக, நிரோஜன், பந்துல என்னும் ஆமிக் காறனுடன் இணைந்து துரோகமிழைத்தவனாக பாத்திரப்படைப்பு அமைவதுடன் பல துணைக்கதாபாத்திரங்கள் மூலமும் கதை நகர்த்தப்படுகிறது.

நாவல் முழுவதும் ஆகச் சிறந்த சொல்லாடல்களிற்கு குறைவேயில்லை.

“சுத்த வீரனுக்கு உயிர் துரும்பு...”

“சாகத் துணிந்தவனுக்கு சமுத்திரம் முழங்கால்...”

“ஓடுகிறவனைக்கண்டால் துரத்துறவனுக்கு இலேசாம்...”

“எருது நோய் காக்கைக்கு தெரியுமோ...”

“நீந்தமாட்டாதவனை ஆறுகொண்டு போயிடும்...”

என தமிழ் தாண்டவமாடுகின்ற நிலையில் சிங்கள மொழிச்சொல்லாடல்களும் சிறப்புற அமைந்து நாவலுக்கு அழகூட்டியுள்ளது.

“ஓயா தமிழ் ஈழமஏத...”

“உம்ப இஸ்ஸற வெலா மொரென்னத யன்னே...”

“ஹரித நிரோஜ...”

சொல்லாடல்கள் தனிச்சிங்களத்தில் மாத்திரின்றி தமிழும் சிங்களமும் கலந்த இராணுவமொழி உரையாடலாகவும் இடம்பெற்றுள்ளது.

“கம்பசுக்கு படிக்கப்போறன் எண்டு கத விடுறது...”

“கம்பஸ் பொடியள் ஓக்கம எல்டிடி...”

“மம ஓக்கம அறியும்...”

“ஓமுங்கா இருக்கிறது இல்ல சூடுதான் ஹரித...”

பயங்கரவாதி நாவல் என்னும்பொழுது மாறன் கதாபாத்திரத்தினையும் ஈழப் போரினையும் பல்கலைக்கழக மாணவனான மாறன் எதிர்நோக்கிய பிரச்சனைகளையும் மாத்திரம் கூறுகின்ற நாவல் என எண்ண வாய்ப்புக்கள் அதிகம். போராட்டங்களும் தமிழினப்பெருவலிகளும் எவ்வளவு தூரம் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளதோ அவ்வளவிற்கு காதலும் காதல் நிறைந்த காமமும் பௌவ்வியமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆணினது பக்கமாக மாத்திரம் காதல்..காதலுடனான காமப்பக்கங்கள் நில்லாது பெண்ணினது வெளிப்பாடாகவும் எடுத்தாள்கை செய்யப்பட்டுள்ளது.

நாவலின் ஆரம்பத்தில் மாறன் மலரினியைப் பார்த்து காதலுறுவதாக ஆரம்பித்து, இறுதியில் மாறன் படுகொலை செய்யப்பட்ட போது மாறனின் மூலம் மலரினி கருவுற்றிருப்பதாக ஆழமான காதலின் வெளிப்பாடு கூறப்படுகிறது. இங்கு கருவுற்றிருப்பது களவொருக்கமாக அன்றி தமிழினத்தின் எழுச்சி தொடர்ந்து நிகழும் என்பதற்கு குறியீடாக அமைந்துள்ளது. விரசமற்ற காதல் தவிப்பின் வரிகளும் நெஞ்சைத் தொடுகின்றன.

“அவளுடலை நெருங்கி அணைத்தான். காற்றில் மிதந்தான் மலரினி. இதழ்களை சுவைத்தான். அவளுதட்டின் நித்திய தேனை பருகினான்.”இடம்குடுத்தால் மடம் கட்டுவியள்” அவள் உதடு இன்னும் சிவந்து மலர்ந்தது. அவன் மோனப்பார்வை காந்தமாய் இவளை இழுத்தது. அவன் மீசைவாசம் அவளை உத்தரிக்கச்செய்தது. உயிரால் அவளை தைத்தான். அவளுக்குள் கடல் பெருகியது.மோகம் உலையென கொதித்தது. திவ்வியக்கண்களின் ஈர்க்கொழுந்தை உறிஞ்சினான்.

பயங்கரவாதியின் காதல் மற்றும் உடலியல் உணர்வு சார்ந்த பக்கங்களும் பயங்கரமாகவே அமைந்துள்ளன.

நாவலின் சுவையினை பன்மடங்கு உயர்த்துவதாக குமணன், மாறன், துருவன், சுதர்சன், மலரினி ஆகியோரது உரையாடல்கள் வாயிலாகவும் நாவலாசானின் கதை சொல்லல் வாயிலாகவும் நாவல் முழுவதும் தேவைக்கு ஏற்றறாற்போல் பரவி விடப்பட்டுள்ளமை காணப்படுவது ஓர் தனிச்சிறப்பு.

நாவலில் குறியீட்டு உத்திப்பாவனை அதிவிசேட நிலையில் கையாளப்பட்டுள்ளது. மாணவத் தலைவன் குமணனின் இராணுவம்

படுகொலை செய்ய முயன்றபோது அவன் ஓர் மயானத்தினுள் அடைக்கலம் புகுந்திருப்பதாகவும் அம் மயானத்தைச் சுற்றி "ஆட்காட்டி பறவையொன்று தலைக்கு மேலால் கத்திச்சென்றது" எனக்கூறுவதன் மூலம் அடுத்து வரப்போகின்ற சம்பவத்தினை சூசகமாக நகர்த்தியிருக்கின்றார் நாவலாசான். ஆட்காட்டி பறவை ஆளை காட்டிக்கொடுத்ததாகவும் தமிழர் மரபில் காணப்படுகின்ற "சகுனம் பார்த்தல்" (ஆட்காட்டி பறவை கத்தினால் கெட்ட சகுனம்) என்ற தொன்மையும் ஓரிரு வரிகளுக்குள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளமை நாவலின் சிறப்பு பகுதியாகும்.

நாவல் ஒன்றினை வாசிக்கின்றபோது நாம் எதிர்பார்த்திருப்பது அதன் இறுதி முடிவு என்பது எவ்வாறு அமையப்போகுமோ என்பதே. இங்கு இராணுவத்தினால் கடத்தப்பட்ட துருவனை மீட்கச்சென்றபோது மாறனும் துருவனும் நிரோஜனது துரோகத்தாலும் பந்துலவின் ஈனச்செயலாலும் படுகொலை

செய்யப்பட்டமை...மூலம் தமிழினத்தில் புறையோடிப்போயுள்ள துரோக வஞ்சகம் வெளிப்படுத்தப்படுவது மாத்திரமின்றி துரோகத்திற்கு கிடைக்கும் பரிசு "டர்க்கில் ஏறிய நிரோஜனை எட்டி உதைத்து வெளியில் தள்ளினான் பந்துல..". "இனி ஓயா ஹெல்ப் தேவை இல்லை..." எனக்கூறி நிரோஜன் தூக்கா வீசப்படுகின்றமை...ஓர் படிப்பினையை உணர்த்திவிட்டுச்செல்கிறது.

படுகொலை செய்யப்பட்ட மாறனினைது காதலி பெருங்குரலெடுத்து கண்ணீர்மல்கும் போது... நாவலாசிரியர் "அவளின் கருப்பையிற்குள் ஓர் உயிரைசேவு" எனக்கூறி..... தமிழினத்தில் ஓர் விருட்டசம் வீழ்ந்தாலும் மறுவிதை இலட்சியப்பயணத்திற்காக முளைத்தே தீரும் என்பதை தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றது. தீபச்செல்வனின் பயங்கரவாதி ஒரு மாணவத் தலைவனின் காதல் மற்றும் வீர வாழ்வின் வேட்கைக் குரலாகும்.

இயற்கையின் சீற்றம்

- நலவூர்ச் சத்திரவேல், தருகோணமலை

அடைமழை பொழியப் பொழிய நீர் நிலை
வழிய வழியக் குளக்கட்டு
உடைப்பது தவிர்ந்திட வான் கதவுகள்
உயரத் திற்படச் சலசல ஒலியெழுப்பித்
தடைபட்ட தண்ணீர் பிரவாகித்தோடிக்
காடு கரம்பை மேடு பள்ளம்
இடைவிடா தெங்கும் இரவு பகலோடி
ஊர்மனை புகுந்து உடைமைகள் அழித்தது

கடல்போற் பரந்து களானியை மூடிய
குளத்து வெள்ளம் கதிர் விட்ட பருவம்
குடலைப் பருவம் எய்திய பயிர்களைக்
கூற்றுவன் போலவே யழித்துச் சென்றிடக்
கடன்பட்டு முதல்விட்ட கமக்காரன் இன்று
கையறு நிலையில் கலங்கி நெஞ்சம்
படபடத்தழுதிடப் பாவம் என் செய்தான்
பயிரை வளர்த்த நீரே விரோதி!

நெடுஞ் சாலைகளை மூடிப்பாய்ந்த நீர்
ஓரத்துக் கடைகளை நிரந்தர வீடுகளைக்
கடுஞ் சேதப்படுத்திக் கடற்பயணம் போலப்
பாதிக்கப் பட்டோரைப் படகுகளில் ஏற்றி
இடம்பெயர வைத்து இயல்பு நிலை மாற்றி
இரக்கமில்லாமல் இறுமாந்திருக்கக்
கொடும் பாவம் என்ன செய்தார் மக்கள் அகதிகளாய்
கோயில் பாடசாலை என்று தஞ்சம் புக.

இலங்கையில் இயற்கை அழிவுகள் - 'ஒரு புறம்
மழை வெள்ளம் மறுபுறம் மண்சரிவு' என்னில்
நலங்கொள் மாந்தரின் நாளை நிலையென்ன
நாளாந்த வாழ்க்கைச் செலவொரு துன்பம்
கலங்கிடும் மக்களைக் காப்பவர் யாவரோ
காலம் கலியுகம் ஆனதன் கோலமோ
துலங்கிடும் காரணம் கோலுயர்ந்து கோலுயராக்
கொள்கையின் கொடுமைவென விளங்குதன்றோ

வளரி

கே. எஸ்.சுதாகர்

வேலைக்குச் சென்றவுடன் கன்ரீனில் இருக்கும் குளிரூட்டியில் எனது மதிய உணவை வைப்பதற்காகச் சென்றேன். அங்கே ஏழெட்டுப் புதியவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். தொலைக்காட்சி தன்பாட்டில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. குளிரூட்டியில் உணவை வைத்துவிட்டுத் திரும்புகையில், கையடக்க ஸ்கேனர் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. தினமும் வேலை முடிவடைந்து வீட்டிற்குப் போகும்போது சார்ஜ் செய்வதற்காகப் போட்டுவிடும் கையடக்க ஸ்கானரை எடுத்துக் கொண்டு எனது அறைக்குச் சென்றேன்.

அறை, கட்டடத்தின் கடைத் தொங்கலில் இருந்தது. ஃபில்டர் (filter) தொழிற் சாலையின் நிர்வாகம், டிசைன், வடிகட்டும் அமைவைப் பரீட்சிக்கும் பகுதி என்பவை கட்டிடத்தின் முன்பகுதியிலும் கன்ரீன், ரொயிலர், உடை மாற்றும் பகுதி என்பவை நடுப்புறமும் இறுதியாக ஸ்ரோர் பகுதியும் இருக்கின்றன. எனது அறை மூன்று பக்கங்களும் கண்ணாடிகளினாலும், கிழக்குப்புறம் கொங்கிறீற்றினாலும் ஆனது. நான் அங்கே போனபோது சூரியன் கிழக்குப்புற ஜன்னலுக்குள்ளால் உள்ளே குதித்திருந்தான். “குட்மோனிங் ஜோன்...”

விற்பனை மேலாளரும், கொள்முதல் மேலாளர் ஜோனிடமிருந்து பதில் வரவில்லை. அவர் கொம்பியூட்டருக்குள் மூளையைச் சொருகியிருந்தார்.

கண்ணாடிக் கூண்டுக்குப் பின்புறமாக மார்க்கிரட் போர்க்லி.ஃப்ட் உடன் சறுக்கீஸ் விடத் தொடங்கியிருந்தார். அவர் சீமெந்துத்தரையில் நிரல்நிரலாக ஃபில்டர் பெட்டிகள் அடங்கிய பலற்களை அடுக்கும் காட்சி பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கும்.

கிழக்குப் புற ஜன்னலினூடாக வெளியே எட்டிப் பார்த்தேன். நான்கு டிரக் வண்டிகள் ஏற்கனவே வந்திருந்தன. நான் எனது இரண்டு

கொம்பியூட்டர் திரைகளையும் இயக்கிவிட்டு, வந்திருந்த மின்னஞ்சல்களைப் பார்வையிட்டேன்.

பொதுவாக இரண்டு அல்லது மூன்று நிர்ல்களை மார்க்கிரட் அடுக்கி முடிந்ததும், நான் அவருக்கு இடையூறு இல்லாமல் எனது வேலையைத் தொடங்கி விடுவேன். வேணியர் கலிப்பர், றூளர், கோ நோ கேஜ் எல்லாவற்றையும் எடுத்து மேசை மீது பரப்பி வைத்தேன். இன்று வரவிருக்கும் ஃபில்டர்களின் விபரங்கள் அடங்கிய பத்திரங்களையும், ஸ்கானரையும் ஒரு றொலிக்குள் எடுத்துக் கொண்டு அறையை விட்டு வெளியேறினேன்.

“என்ன மார்க்கிரட்... ஸ்ரோருக்கு கொஞ்சப் பேரை புதுசா எடுத்திருக்கினம் போல? கன்ரீனுக்குள்ளை கண்டனான்.”

“கொரோனா தணிய வேலை சூடு பிடிச்சிட்டுது. அதுதான் கஸ்சவலா கொஞ்சப் பேரை எடுத்திருக்கினம்.”

ஒவ்வொரு தொகுதியில் இருந்தும் மாதிரிக்கு ஒவ்வொன்று எடுத்து றொலிக்குள் போட்டுக்கொண்டு திரும்பும்போது, புதிதாக வேலைக்கு வந்தவர்கள் என்னை எதிர்கொண்டு விலத்தியபடியே ஸ்ரோருக்குள் நுழைந்தார்கள்.

நெடுநேரம் ஃபில்டர்களை அளவிடுவதாலும், கொம்பியூட்டருக்கு முன்னால் இருப்பதாலும் கண்களுக்கு சோர்வு வந்துவிடுகின்றது.

வெளியே சென்று சிறிது நேரம் உலாவிவிட்டு வருவதற்காகப் புறப்பட்டேன்.

அப்பொழுதுதான் அந்த அதிசயம் நடந்தது.

முயல்குட்டி போலத் துள்ளிக்கொண்டு வந்த ஒரு சிறுபெண், எங்கள் அறையின் முன்னே நின்று சற்று மூச்சு விட்டு, மீண்டும் துள்ளிக்கொண்டே சுவர்க்கரையோரமாக ஓடினாள். அந்தப் பெண்ணின் சாயலில் யாரோ ஒருவரை நான் எனது வாழ்நாளில் சந்தித்திருக்கின்றேன். அல்லது எனக்குத் தெரிந்த ஒருவரின் மகளாகக்கூட இருக்கலாம். அவள் என்னதான் செய்கின்றாள் என்று பார்ப்பதற்காக அப்படியே நின்று கொண்டேன். ஒரே ஓட்டமாகப் போன அவள் ரொயிலற்றுக்குள் மறைந்தாள். இந்த முயல்குட்டித் துள்ளலை இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னரும் கண்டிருக்கின்றேன். எனது ஊகம் சரிதான். அசப்பில் நியோமி போலவே இருக்கின்றாளே! காத்திருந்து வரும்போது அவள் பெயரைக் கேட்டேன்.

“வலறி...” என்று சொன்னவள், பின்னர் என்னைத் தெளிவாக்க VALERIE என ஒவ்வொன்றாக ஆங்கிலத்தில் எழுத்துக் கூட்டினாள். தொடர்ந்து “நான் ஒரு பிலிப்பினோ” என அறிமுகம் செய்தாள். சப்பை உதட்டைத் திறந்து சிரிக்கும்போது சுவர்ச்சியாக இருந்தாள். நாங்கள் இருவரும் கதைப்பதை தூரத்தில் இருந்தபடி ஸ்ரோர் மனேஜர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். வலறி விரைவாக நடையைக் கட்டினாள்.

ஐந்து அடிக்கும் குறைவான அந்த மஞ்சள் நிறத்து அழகி போவதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றேன். கறுப்பு நிற காற்சட்டை அவளின் உருண்டு திரண்டிருந்த தொடைப்பகுதியை இறுகப் பற்றியிருந்தது. அவள் குதித்துக் குதித்து நடக்கும்போது, மேலாடையின் அடிப்பாகம் காற்சட்டையின் அடிப்பாகத்தைத் தொட்டுவிடத் துடித்தது.

அன்று வந்திருந்த ஃபில்டர் தொகுதிகளில், ஒரு தொகுதிக்கு 'O' ring இல்லாமல் இருந்தது. ஏறக்குறைய நூறு ஃபில்டர்கள் வரை வரும். ஜோனிடம் சொன்னபோது, தாய்வானில் இருந்த அதன் கொம்பனியுடன் கதைத்துவிட்டு, லோக்கலில் 'O ரிங்' வாங்கித் தருவதாகச் சொன்னார். பின்னர் சிறிது நேரத்தில் என்னை அழைத்த ஜோன், “நாளை கூரியரில் வந்துவிடும்” என்றார்.

• • •

மறுநாள் காலை பத்து மணியளவில் ஹடொக்... டொக்' என்று சத்தம் கேட்டது. முன்புறமாக கண்ணாடியைத் தட்டியபடி, தன்னிலும் பாதியளவு பெட்டி ஒன்றைச் சுமந்தவண்ணம் வலறி நிற்பதைக் கண்டேன்.

“குவாலிற்றி இஞ்சினியரைச் சந்திக்க வேண்டும்.”

“அது நான் தான்” என்று சொன்னதும் தலையைக் குனிந்து கொண்டாள்.

“ஸ்ரோர் மனேஜர் சந்திக்கச் சொன்னார்.”

“கொஞ்ச ஃபில்டர்களுக்கு ஒ - ரிங் போட வேணும்.”

மாதிரிக்கு ஒரு ஃபில்டருக்கு ஒ - ரிங் போட்டுக் காட்டினேன்.

கண்ணாடி அறைக்கு முன்னாலே இருந்த மேசைக்குப் பக்கத்தில் நின்று, ஃபில்டருக்கு ஒ - ரிங் போடுவதும், என்னைப் பார்ப்பதுமாக நின்றாள் வலறி. கூட்டத்தோடு நிற்கும்போது கலகலப்பாக இருந்தவள், தனிமைப்படுத்தப் பட்டபோது கவலையுடன் நின்றாள்.

வலறி ஒ - ரிங்கை சரியாகப் போடு கின்றாளா எனப் பார்த்து வரச் சென்றேன். கதை குடுத்தேன்.

“வலறி... உமக்கு இப்ப என்ன வயசாகுது? பார்த்தால் படிக்கிற பிள்ளை போலத் தெரிகின்றதே!”

“ருவன்ரி ஃபோர் சேர்.”

“இதுதான் உனது முதல் வேலையா?”

“ஆமாம். இதற்கு முன் பிலிப்பைன்ஸில் இருந்தேன்.”

“நீர் ஒஸ்ரேலியாவில் பிறந்து வளர்ந்தனர் என்றல்லவா நான் நினைத்தேன்.”

“இங்கே மெல்பேர்ணில் தான் தான் பிறந்தேன். ஆனா வளர்ந்தது பிலிப்பைன்ஸில். இரண்டு வயதிலேயே அங்கு போய் விட்டேன்.”

“பிலிப்பைன்ஸில் உனக்கு யார் யார் எல்லாம் இருக்கின்றார்கள்?”

“பமிலி”

“பமிலி” என்று ஒற்றை வார்த்தையில் யார் யாரெல்லாம் அடங்குவார்கள் என மனம் கணக்குப் போட்டது. இவள் வேறு யாரோ பெண் என நினைத்துக் கொண்டு கதையை நிறுத்திக் கொண்டேன்.

அரை மணி நேரத்தில் வேலையை முடித்துவிட்டு மீண்டும் கதவைத் தட்டினாள்.

“உனது பமிலியில் யார் யார் எல்லாம் இருக்கின்றார்கள்?”

“நான் பிறந்து சில மாதங்களிலே அப்பாவும் அம்மாவும் பிரிந்துவிட்டார்கள்.”

அவளை அழைத்து என் அருகேயிருந்த கதிரையில் உட்கார வைத்தேன்.

“இருவருக்கும் போதைப் பழக்கம் அதிகமாக இருந்ததால் நான் சின்னம்மாவுடன் வளர்ந்தேன். அப்புறம் அப்பா இறந்து போய்விட்டதாக அம்மா சொன்னார். நான் ஒருபோதும் என் அப்பாவைப் பார்த்ததில்லை.”

“இப்போ அம்மா எங்கே இருக்கின்றார்?”

“வில்லியம்ஸ் ரவுண் றீஹூபிலிரேஷன் சென்ரில்... போதைப்பொருள் அதிகமாகப் பாவித்ததால் இனிமேல் அம்மா அங்குதான் இருக்க வேண்டும்.”

“உன்னுடைய அம்மாவின் பெயர் நியோமி தானே!”

“எப்படித் தெரியும் சேர்?”

“நானும் நியோமியும், இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கே மெல்பேர்னில் ஒன்றாகப் படித்தோம்.”

“ஓ...” ஆச்சரியத்தில் மூழ்கிப்போனாள் வலறி.

“இந்தவார இறுதியில் அம்மாவை சந்திப்பேன். அப்போது உங்களைப் பற்றிச் சொல்லுகின்றேன்.”

“நானும் அம்மாவைப் பார்க்க வருகின்றேன்.”

வலறி மகிழ்ச்சியடைந்தாள். மகிழ்ச்சியில் ஒரு துளி கண்ணீர் என் காலின் முன்னே வந்து விழுந்தது. அது என்னை இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் இழுத்துச் சென்றது.

• • •

அப்பொழுது ஊரில் பன்னிரண்டு வரை படித்துவிட்டு வெட்டியாகப் பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தேன். நாட்டுப் பிரச்சினைகளால் பயந்துபோயிருந்த அப்பா, அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்த தனது தங்கையின் வீட்டிற்கு என்னைப் படிப்பதற்காக அனுப்பி வைத்தார். நான் மாமி வீட்டில் தங்கியிருந்து விக்டோரியா பல்கலைக்கழகத்தில் தகவல் தொழில்நுட்பம் பயின்று கொண்டிருந்தேன். படித்துக்கொண்டு பகுதி நேரமாக வேலைகளுக்குப் போனேன். என் மேல் பரிதாபம் கொண்ட மாமி எனக்கொரு பழைய கார் வாங்கித் தந்தார்.

என்னுடன் யூனியில் படித்தவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் பதினெட்டுப் பத்தொன்பது

வயதினராக இருந்தார்கள். நான் அவர்களைவிட நாலெந்து வயதுகள் முத்தவனாக இருந்தேன்.

ஒரு நீண்ட வீதியின் ஒரு புறம் பல்கலைக் கழகத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. மறுபுறத்தில் குடிமனைகள் இருந்தன. அந்த வீடுகளின் உரிமையாளர்களில் சிலர், தமது வீடுகளை பகுதியாகவோ அல்லது முழுமையாகவோ பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு வாடகைக்கு விட்டிருந்தனர். பல்கலைக்கழக கட்டடத்தின் முன்புறத்தில் பெரியதொரு கார்த்தரிப்பிடம் இருந்தது. பின்புறம் காடு போன்று விரிந்த இயற்கை நிலப்பரப்பு இருந்தது.

முதலாம் ஆண்டில் படிக்கும்போதே நியோமியைச் சந்தித்துவிட்டேன். நியோமி பார்ப்பதற்கு பாவைப்பிள்ளை போல இருப்பாள். அந்தக் கிறிஸ்தர் பொம்மை தன் நுனி நாக்கு ஆங்கிலத்தில் வகுப்பறையைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்தாள். எனக்கு விரிவுரைகள் ஒன்றும் புரியவில்லை. விரிவுரையாளர்களின் வேகத்துக்கு ஈடுகொடுத்து எழுத முடியாமல் இருந்தேன். மாணவர்கள் கதைப்பதும் பெரிதாக விளங்கவில்லை. நியோமி தான் எனக்குக் கொஞ்சம் உதவி புரிந்தாள். தன்னுடைய குறிப்புகளைப் பார்த்து எழுதத் தருவதும், புரியாதவற்றை விளங்கப்படுத்தவும் செய்தாள். நான் எந்த நேரமும் நியோமிக்குப் பின்னாலும் முன்னாலும் திரியலானேன். அது பற்றி அவள் எந்த முறைப்பாடும் சொல்வதில்லை.

பாடங்களைப் பொறுத்து வெவ்வேறு அறைகளுக்குச் செல்லவேண்டி இருந்தது. புறோகிறாமிங், மல்ரிமீடியா போன்ற பாடங்களுக்கு கொம்பியூட்டர் இருந்த அறைகளுக்கும், கொம்மினியுக்கேஷன் ஸ்கில் படிப்பதற்கு பல்கலைக்கழகத்தின் பின் தொங்கலில் அமைந்த வகுப்பறைக்கும் போகவேண்டி இருந்தது. கொம்மினியுக்கேஷன் ஸ்கில் மதியம் கடந்த வேளைகளில் நடப்பதாலும், பின்புறமிருந்த மரங்களிலிருக்கும் பறவைகளின் தாலாட்டினாலும், ஒன்றுமே புரியாததினாலும் அனேகமாக வகுப்பில் தூங்கிப் போனதுண்டு.

அப்படிப்பட்ட ஒரு நாளில், வகுப்பறைக் கண்ணாடி ஜன்னல் மீது வந்து விழுந்த ஒன்று, பலரின் தூக்கத்தைக் கெடுத்து திடுக்கிட வைத்தது. வெளியே சென்று பார்த்த விரிவுரையாளர் வரும்போது கையில் ஒரு பூமராங்குடன்

வந்தார். அன்றுதான் நான் முதன்முறையாக ஒரு பூமராங்கைப் பார்த்தேன். பின்னாலே றிசேவ் பகுதியில் விளையாடுபவர்கள் பிழையாக பூமராங்கை எறிந்ததால் அது திசை மாறி இங்கே வந்துவிட்டதென விரிவுரையாளர் விளக்கம் தந்தார். பின்னர் பூமராங்கில் எழுதிக் கிடந்த ‘ஜேம்ஸ்’ என்ற பெயரை உரத்து வாசித்துவிட்டு மேசைமீது அதனை வைத்தார்.

வகுப்பு முடிந்ததும் விரிவுரையாளரிடம் கதைத்து, ‘அது தனது நண்பனுடையது’ என நியோமி பெற்றுக் கொண்டாள். தனது புத்தகங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு, பின்புறமாகவுள்ள ஒற்றையடிப்பாதை வழியே றிசேவ் நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினாள். அன்றைய நாளின் இறுதி வகுப்பு அது வென்பதால் நானும் வீட்டுக்குப் புறப்படத் தயாரானேன்.

நியோமி எங்குதான் செல்கின்றாள் எனப் பார்த்துக் கொண்டு வகுப்பறை வாசலில் நின்றேன். தொலைதூரம் சென்றதும் திரும்பிப் பார்த்த நியோமி, நான் அவளையே பார்த்துக்கொண்டு நிற்பதைக் கண்டதும் உள்ளே வரும்படி கையை அசைத்தாள். நான் அங்கு போய்ச் சேரும் வரைக்கும் நிலத்தில் குந்திக் கொண்டிருந்தாள்.

ஒற்றையடிப் பாதை என்பதால் அவளை முன்னாலே போகவிட்டு, பின்னாலே நான் நடந்தேன். பற்றைகளும் மரக்கொப்புகளும் குண்டும் குழியும் நடைபின் வேகத்தை நிதானப் படுத்தின. அவளின் நடைக்குத் தகுந்தாற்போல் பாதையும் வளைந்து போனது. அவளின் பின்னழகு ஆடி ஆடி ஆசை காட்டியது. எனது கள்ளத்தனத்தை அறிந்த நியோமி, “விரைந்து வா...” என்று சத்தமிட்டாள்.

வளைந்து வளைந்து போக்குக் காட்டிய பாதை இறுதியில் ஆளரவமற்ற வெளி ஒன்றில் மிதந்தது. வெளியைச் சுற்றி இயூக்கலிப்ரஸ் மரங்கள் குடை விரித்திருந்தன.

“அவர்கள் போய் விட்டார்கள்” என்றாள் நியோமி.

“யார் அவர்கள்?”

“முன்றாம் வருடம் சிவில் எஞ்சினியரிங் செய்கின்றார்கள். எனக்கு ஜேம்ஸ் இருக்கும் இடம் தெரியும். ஜேம்ஸ் என்னுடைய நாட்டவன் தான். விருப்பம் எண்டா என்னுடன் வா... நான் உனக்கு அவர்களை அறிமுகம் செய்கின்றேன்.”

என்னை முன்னாலே தள்ளிவிட்டு, “இந்தத் தடவை நீ முன்னாலே போ...” என்று சொல்லிச் சிரித்தாள்.

இடையில் என் தோள்களை இறுகப் பிடித்து, “இதிலேயே நின்றுகொள். சீக்கிரம் வந்துவிடுவேன். யாராவது வந்தால் கூவென்று சத்தம் போடு” சொல்லிவிட்டு தன்னுடைய பொருட்களை என்னிடம் தந்தாள். பின்னர் முயல் போலத் துள்ளிச் சென்று மரமொன்றின் பின்னால் ஓதுங்கினாள். அவள் குந்தி இருந்து ஆடையை நீக்குவது தெரிந்தது. நான் வேறுபுறம் திரும்பி ஆராவது வருகின்றார்களா எனப் பார்வையைச் செலுத்தினேன். சிறிது நேரத்தில் திரும்பி வந்த அவள், “சரி போகலாம்” என்றாள்.

பல்கலைக்கழகத்திற்கு முன்னால் இருந்த வீதியின் கடைத்தொங்கலில் அவர்களின் வீடு இருந்தது. வீட்டை அண்மிக்கும்போது ஆரவாரம் கேட்டது. அங்கே பலரும் காட்ஸ், கரம்போர்ட் போன்ற உள்ளக விளையாட்டுகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். என்னை அவர்களுக்கு நியோமி அறிமுகம் செய்தாள். நான் அவர்களுடன் ஐக்கியமானேன்.

“ஓவ்வொரு வெள்ளி இரவும் இங்கே பலரும் சந்திப்பார்கள். இன்று இரவு நீங்கள் வந்து பாருங்கள். உங்களுக்குப் பிடிக்கும்” என்றான் ஜேம்ஸ்.

அதன் பின்னர் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நானும் அங்கே பிரசன்னமானேன்.

Ω Ω Ω

விரிவுரைகள் இல்லாத வேளைகளில் நானும் நியோமியுடன் றிசேவ் பகுதிக்கு சென்று வந்தேன். அங்கே பெரும்பாலும் பந்து அல்லது பூமராங் எறிந்து விளையாடுவோம்.

யூனியில் பயிலும் திருடப்பட்ட தலை முறையைச் சார்ந்த நண்பன் ஒருவன் எங்களுக்கு ‘மல்கா’ மரத்தினால் செய்யப்பட்ட நிஜ பூமராங்கை அறிமுகம் செய்து வைத்தான். அதுவரையிலும் பிளாஸ்டிக்கினால் செய்யப்பட்ட பூமராங்கையே நாங்கள் எறிந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். அவனுடன் கதைத்ததில் பூமராங் பற்றி சில புதிய தகவல்களை அறிந்து கொண்டேன். இலக்கைத் தாக்காத எல்லா பூமராங்குகளும் திரும்பிக் கைக்கு வந்துவிடும் என்பதையும், கங்காருக்களை வேட்டையாடப் பாவிக்கப்படும் பூமராங் இலக்கைத் தாக்குவதுடன் நின்றுவிடும் என்பதையும்,

பறவைகளைத் தாக்கும் பூமராங் இலக்கைத் தாக்கிவிட்டு திரும்பியும் வரும் என்பதையும் அறிந்து கொண்டேன்.

200 வருடங்களுக்கு முன்னர், இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டில் ஆங்கிலேயரைக் கதிகலங்க வைத்த வளரி, பல பேரை ஒரே நேரத்தில் தாக்க வல்லது. அது இரும்பினால் செய்யப்பட்டது. வளரியைக் கண்டு அஞ்சிய ஆங்கிலேயர் அதை அப்போது தடை செய்திருந்தார்கள்.

அந்த வளரி எப்படி பூமராங்காக அவுஸ்திரேலியாவிற்கு வந்தது?

மனிதன் இடம்பெயர்ந்த வரலாற்றைத் தான் இந்த பூமராங் சொல்கின்றதா?

ஒருமுறை விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, “பூமராங்கிற்கு உனது மொழியில் என்ன பெயர்?” என்று நியோமி கேட்டாள்.

“வளைதடி அல்லது வளரி” என்று நான் சொன்னபோது, அவள் ‘வளரி’ என்ற சொல்லைப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

“வலறி... வலறி... எங்கள் மொழியில் வலறி என்று பெண் குழந்தைகளுக்குப் பெயர் வைப்போம்.

உனக்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தால் வலறி என்ற பெயரை நீ வைத்துக் கொள். எனக்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தால் நானும் வலறி என்று வைத்துக் கொள்கின்றேன்.” சொல்லிவிட்டு நியோமி கெக்கட்டம் போட்டுச் சிரித்தாள்.

“எங்களுக்கு...” என்று நியோமி சொல்லாதது எனக்குப் பெருங்கவலையாக இருந்தது.

ஜேம்ஸ் போன்றவர்களுடன் சேரவேண்டாம் என சில நண்பர்கள் எனக்கு அறிவுரை சொன்னார்கள். ஜேம்ஸ் போதைக்கு அடிமையாகி இருந்ததை காலப் போக்கில் நானும் கண்டு கொண்டேன். இருந்த போதிலும் நியோமியைச் சந்திக்கும் ஆசையில், வெள்ளிக்கிழமைகளில் நான் அவளது இருப்பிடத்திற்குச் சென்று வந்தேன்.

முதலாம் வருடப் பரீட்சை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதற்கு முன்னர் றிசேவ் பகுதியில் நாங்கள் அனைவரும் சந்தித்துக் கொண்டோம்.

அன்று நான் எறிந்த வளைதடி எனது கைகளுக்குத் திரும்பி வந்தபோது, காயப்பட்ட பறவை ஒன்றின் இறகு ஒன்று அதில் ஒட்டி யிருந்தது. முதன்முறையாக எனது இலக்கு ஒன்று பறவையைத் தொட்டிருந்தது கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றேன்.

அன்று முழுவதும் அந்த அடிபட்ட பறவையைத் தேடி காடு கரம்பை எல்லாம் அலைந்து திரிந்தோம். இறந்திருந்தால் அந்தப் பறவை கிடைத்திருக்கும். அது அடியை வாங்கிக் கொண்டு தப்பி ஓடிவிட்டது என்று நண்பர்கள் சொன்னார்கள்.

பரீட்சை முடிந்த அன்று இரவு ஜேம்ஸ் வீட்டில் அமர்க்களமாகப் பார்ட்டி நடந்தது. அந்த

விருந்து எங்கள் எல்லோரின் வாழ்க்கையையே புரட்டிப் போட்டது.

அன்று ஆண், பெண், சீனியர், யூனியர் என்ற பேதமின்றி எல்லாரும் குடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். குடி வெறியில் கத்துவதும், உளறிப் பாடுவதும் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. சிலர் வாத்தியக் கருவிகளை கன்னாபின்னாவென்று தட்டி வேண்டுமென்றே சத்தமெழுப்பினார்கள்.

ஜேம்ஸ் வீட்டிற்குப் பக்கத்து வீட்டில் ஒரு ஜப்பான் தேசத்துப் பெண் இருந்து படித்து வந்தாள். அவளுக்குப் பரீட்சைகள் இன்னமும் முடியவில்லை. அவள் ஒரு தடவை இவர்கள் வீட்டுக் கதவைத் தட்டி முறைப்பாடு செய்தாள். “சத்தத்தைக் குறைத்து உங்கள் பார்ட்டியைக் கொண்டாடுங்கள். இல்லாவிட்டால் பொலிசில் முறையிடுவேன். எனக்கு இன்னும் இரண்டு பரீட்சைகள் இருக்கு.” என்றாள் அவள்.

“நல்லா முறையிடு” என்று சொல்லிக் கொண்டே இவர்கள் மேலும் சத்தப் போட்டார்கள். நேரம் போய்க் கொண்டிருந்தது. சிலர் தரையில் சரியத் தொடங்கியிருந்தார்கள். ஜேம்ஸின் கண்கள் இரத்தச் சிகப்பில் மினுங்கின. வார்த்தைகளும் ஏடாகூடமாக வந்துகொண்டிருந்தன. அவன் போதைவஸ்து பாவித்துவிட்டான் எனப் புரிந்தது. நியோமி கூட கிளாசிற்குள் ஊற்றி ஊற்றிக் குடித்துக் கொண்டே இருந்தாள். நானும் தள்ளாடத் தொடங்கிவிட்டேன்.

திடீரென்று இருக்கையை விட்டு எழுந்த ஜேம்ஸ், நியோமியின் அருகில் சென்று அவளைத் தன் மடி மீது இருத்தி வைத்து கொஞ்சத் தொடங்கினான். நியோமி எந்தவித மறுப்புமின்றி சினுங்கத் தொடங்கினாள். நான் திகைத்துப் போனேன். திடீரென்று அது நடந்ததால் எனக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் இருவரையும் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். எனது பார்வையைக் கண்டுவிட்ட நியோமி ஜேம்ஸின் காதிற்குள் ஏதோ முணுமுணுத்தாள். அவன் ஒரு குழந்தையைத் தூக்குவது போல அவளைத் தூக்கி, தள்ளாடியபடியே தனது அறை நோக்கிச் சென்றான்.

எனக்கு அழுகையுடன் ஆத்திரம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. கண்களை மூடிக்கொண்டு சில நிமிடங்கள் குனிந்தபடி இருந்தேன். கோபம் கொப்பளிக்க உடல் பதட்டப்பட்டுக் கொண்டது.

ஜேம்ஸ் நியோமியும் காதலர்களா? என்னால் நம்ப முடியவில்லை. நான் ஒரு வெகுளிப்பையனாக இவ்வளவு காலமும் இருந்து கொண்டதையிட்டு என்னையே நான் நொந்து கொண்டேன். இருதயம் வேகமாக அடிக்க, உடம்பு வியர்வை வெள்ளத்தில் நனைந்தது. அருகேயிருந்த எனது கிளாசைத் தூக்கி மிகுதியை மடக்கெனக் குடித்தேன். ஏதோ தீ போல் உடம்பெல்லாம் பற்றி, நாடி நரம்பெல்லாம் படர்ந்து ஊடுருவி, அப்படியே ஆகாசத்தில் மிதப்பது போல உடம்பு பரவசம் கொண்டது. கண்ணை மூடி இருந்த வேளையில் யாரோ எதையோ எனது கிளாசிற்குள் கலந்துவிட்டார்கள்.

திடீரென அசுரப் பலங்கொண்டு அருகே இருந்த கதிரையைத் தூக்கிப் படீரென நிலத்தில் அடித்தேன். அடித்த வேகத்தில் நிலை தடுமாறி நிலத்தில் வீழ்ந்து கொண்டேன். சுற்றி இருந்தவர்கள் என்னைப் பார்த்துக் கெக்கட்டம் போட்டுச் சிரித்தார்கள். “உனக்கு நியோமி என்றால் அவ்வளவு இஸ்டமா?” ஒருவன் என்னைப் பார்த்துக் கேட்டான். அவர்களை முறைத்துப் பார்த்தபோது, அனைவரும் பல உருவங்களாகத் தெரிந்தார்கள். எனக்கு அங்கிருக்கப் பிடிக்கவில்லை.

“நான் வீட்டிற்குப் போகின்றேன்” சொல்லி விட்டுப் புறப்படத் தயாரானேன்.

மெதுவாக காப்பற் தரையிலிருந்து எழுந்து, சுவரைப் பிடித்துத் தடவியபடியே சிறுநீர் கழிப்பதற்காக ரொயிலற் நோக்கிச் சென்றேன். உபாதை நீக்கி மீண்டும் ஹோலிற்கு வரும்போது, ஜேம்ஸின் அறைக்கதவு சாதுவாக நீங்கியிருப்பது கண்டேன். உள்ளே துலாம் பரமான வெளிச்சத்தில் ஜேம்ஸ் நிலத்திலும் நியோமி கட்டிலிலும் கிடந்தார்கள். இருவரது உடம்பிலும் ஒரு பொட்டுத்துணி கூட இருக்க வில்லை. அவர்களின் ஆடைகள் ஒரு மூலையில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. காலால் ஜேம்ஸைத் தட்டிப் பார்த்தேன். உடம்பில் அசைவில்லை. வெறி முற்றி இன்னோர் உலகத்திற்குள் அவன் நுழைந்துவிட்டிருந்தான். காலால் அவனுக்கு ஒரு உதை விட்டேன். நியோமியின் உடலில் சிறு அசைவு தென்பட்டது. எதையோ புலம்பியபடி இரண்டு உலகத்திற்குள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள். நான் மெதுவாக அறையின் லைற்றை அணைத்தேன்.

அப்போது வீட்டு முகப்புக்கதவு மீண்டும் தட்டப்படும் ஓசை கேட்டது. கதவை மெதுவாக நீக்கிவைத்து ஹோலிற்குள் என்ன நடக்கின்றது எனப் பார்த்தேன்.

அதே ஜப்பானியப் பெண் தான். யாரோ ஒருவன் கதவைத் திறக்க, உள்ளே வந்து சத்த மிட்டாள். இந்தத் தடவை அவள் சத்தமிடுவதை அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. ஒருவன் அவளது வாயைப் பொத்த, மற்றவன் அவளின் இடுப்பைப் பிடித்து குற இழுமையாக உள்ளே இழுத்துக் கதவை மூடினான்.

வேட்டை தொடங்கியது. பொத்திய வாயிற்குள்ளால் உறால் சத்தமும், மூச்சு திணறும் ஓசையும் விட்டு விட்டுக் கேட்டது. வேட்டை நாய்களின் ஆர்ப்பரிப்பும், கோழிக்குஞ்சின் கேவலும் தொடர்ந்தது.

சிறிது நேர மௌனத்தின் பின் ஓவென்று கதறியபடி நிர்வாணக்கோலத்தில் கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியே ஓடினாள் அந்த ஜப்பானியப்பெண்.

தாமதிக்கும் ஒவ்வொரு வினாடியும் எதுவும் நடக்கலாம். ஓடு என்று மனம் உந்தித் தள்ளியது. யாரும் பார்க்காத வேளையில் அங்கிருந்து வெளியேறி, காரையும் எடுத்துக் கொண்டு வீட்டிற்குப் போய்விட்டேன்.

ஜேம்ஸ் வீட்டில் நடந்தவற்றை ஒன்றும் விடாது மாமா மாமியிடம் சொன்னேன். மாமாவின் உறவினர் ஒருவர் டாக்டராக பெரும் செல்வாக்குடன் அப்பொழுது இருந்தார். அவருடன் தொலைபேசியில் குசுகுசுத்துக் கதைத்த மாமா, சற்று நேரத்தில் அவருடன் கதைக்கும்படி தொலைபேசியை என்னிடம் நீட்டினார். அவர் என்னுடன் உரையாடத் தொடங்கினார்.

“சம்பவம் நடந்த நேரத்தில் நீ அங்கே இருந்தாயா?”

“நான் அப்போது இன்னொரு அறையில் இருந்தேன்.”

“சரி நான் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொள்கின்றேன்.”

பொலிஸ் வந்து அங்கிருந்த எல்லாரையும் வாகனத்தில் ஏற்றிச் சென்றார்கள் என மறுநாள் அறிந்தேன். பல வாரங்களாக அந்த வழக்கு இழுபறிப்பட்டது. அந்த ஜப்பானியப் பெண் அவர்களில் நான்கு பேரை அடையாளம் காட்டியதாகவும் - அவளை நேப்பிங் செய்தவனுக்கு ஆறு வருடங்கள் சிறைத்தண்டனையும், மற்றும் அதற்குத் துணை போன இருவருக்கு இரண்டு

வருடங்கள் சிறைத்தண்டனையும் கிடைத்தது. ஜேம்ஸ் நியோமியும் வேறு அறையில் இருந்ததனால் எச்சரிக்கை செய்து அனுப்பப்பட்டார்கள்.

அதன் பின்னர் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் பிரிந்து வேறுவேறு திசைகளில் சென்றுவிட்டோம். என்னை பெரியதொரு ‘தத்து’ கழிந்தது என்று சொல்லி, அவுஸ்திரேலியாவின் இன்னொரு மாநிலமான பிறிஸ்பேர்ண் சென்று, அங்குள்ள பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பதற்காக மாமி அனுப்பி வைத்தார். எனது அடுத்த இருபத்தைந்து வருடங்களும் பிறிஸ்பேர்ணில் கழிந்தது. அந்தக் காலப்பகுதியில் நான் ஒருபோதும் மெல்பேர்ண் சென்றதில்லை. மாமி குடும்பத்தினர் அவ்வப்போது வந்து என்னைப் பார்த்துச் செல்வார்கள்.

முப்பது வயதில் புதிய உறவும் பொறுப்புக் களும் கைகூடியது.

மெல்பேர்ணிற்கு வேலை இடமாற்றம் கிடைத்துச் சென்றபோது, அங்கே எல்லாமே எனக்குப் புதிதாக இருந்தது.

Ω Ω Ω

சனிக்கிழமை காலை பத்து மணியளவில் நீஹிலிரேஷன் சென்ரைச் சென்றடைந்தேன். அந்தக் கட்டடத்திற்கு முன்னால் இருந்த பெரிய விருட்சம் போன்ற மரமொன்றின் கீழ் வலறி என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள்.

நீஹிலிரேஷன் சென்ரர் மெல்பேர்ணின் ஒரு அந்தலையில் கடற்கரையை அண்மித்து இருந்தது.

அறைக்குள் மெல்லியதாக நறுமணம் வீசியது. வலறி முன்னதாகவே வந்து அம்மாவின் அறையைச் சுத்தம் செய்திருந்தாள். நியோமியை என்னால் அடையாளம் காண முடியவில்லை. கூன் விழுந்த முதுகும், துருத்திய கழுத்து எலும்புகளும் அவளின் முழுநீள வெள்ளை நிற ஹவுனுக்குள்ளால் தள்ளிக்கொண்டிருந்தன. குழி விழுந்த கன்னங்கள் போய், குழிக்குள் விழுந்த கண்களாக, அவளின் உடலை இப்பொழுது நோய் தான் இயக்கிக் கொண்டிருந்தது.

வலறி என்னைப்பற்றி முன்னரே எல்லாம் சொல்லியிருந்ததால் எனது வருகை நியோமிக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரவில்லை. தன் பொக்கை வாயைத் திறந்து சிரித்தாள். சிரிப்பில் வேதனை தெரிந்தது. அந்நாளில் இடுப்புவரை படர்ந்திருந்த கூந்தல், இன்று தொடாற்சினுங்கி போல் கழுத்துவரை சுருங்கியிருந்தது.

முன்னாலே இருந்த இருக்கையைக் காட்டி என்னை அமரும்படி சைகை செய்தாள்.

“வலறி... நீயும் இரு...” பற்கள் இல்லாததால் அவளின் பேச்சு உறுவது போல் இருந்தது.

ஆனால் வலறி இருக்கவில்லை. தொடர்ந்தும் நிற்குகொண்டிருந்தாள்.

சற்று நேரம் பொறுமையாக என்னைப் பார்த்தபடி இருந்தாள் நியோமி.

“கடைசியாக நீ எறிந்து விளையாடிய மூமராங்கை இன்னமும் வைத்திருக்கின்றாயா?”

நான் ‘ஆம்’ என்று தலையாட்டினேன். அவள் விட்ட இடத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றாள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

“அதுக்குப் பிறகு நடந்தவை எல்லா வற்றையும் நீ அறிந்திருப்பாய் என நினைக்கின்றேன்.”

“சிலவற்றை அறிந்துகொண்டேன். ஆனால் உண்மை எது பொய் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை!”

“அதை நீ தான் சொல்ல வேண்டும்.”

அவளின் அந்த வார்த்தைகளினால் நான் திடுக்கிட்டேன்.

“உலகத்திலே சிலர் நல்லவர்களாகவே வாழ்ந்துவிட்டுப் போய் விடுகின்றார்கள். அவர்களாகச் சொன்னால் ஒழிய, அவர்களுக்குள்ளே ஒளிஞ்சு கிடக்கிற இரகசியங்கள் உலகத்துக்குத் தெரியப் போவதில்லை.” நியோமி என்னையும் வலறியையும் மாறிமாறிப் பார்த்துவிட்டுச் சொன்னாள்.

“நான் பக்கத்தில் இருக்கின்ற கடைக்குப் போய்விட்டு வருகின்றேன். நீங்கள் நீண்ட நாட்களின் பின்னர் சந்திக்கின்றீர்கள். மனம் விட்டுக் கதையுங்கள்.” சொல்லிவிட்டு வலறி புறப்பட்டுக் கொண்டாள்.

“வலறி பிறந்து எட்டு மாதங்களில் நாங்கள் இருவரும் பிரிந்துவிட்டோம்.

ஜேம்ஸ் இப்போது இல்லை என்பது உனக்குத் தெரியுந்தானே! நாங்கள் பிரிந்து நான்கு வருடங்களில் ஜேம்ஸ் இறந்துவிட்டான்.”

“நீங்கள் இருவரும் பிரிந்ததை நான் அறிந்திருந்தேன். ஆனால் எதற்காகப் பிரிந்தீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.”

“சொல்கின்றேன் கேள்... அவனுக்குப் போதை ஏறும் போதெல்லாம், குழந்தை மீது பாய்வான். வலறி தனக்குப் பிறக்கவில்லை என்று சத்தம் போடுவான். இரவு, சாமம் என்றெல்லாம் பாராமல் பொருட்களைப்

போட்டு உடைப்பான். எனக்கும் அந்த நேரத்தில் போதை என்றால் வீடு போர்க்களம் தான். அப்படியான வேளைகளில் தான் அண்டை அயலார் பொலிசுக்குப் போட்டுக் குடுத்தார்கள். நாங்கள் இருவரும் போதைவஸ்து அதிகமாகப் பாவித்ததால், பொலிஸ் குழந்தையை எங்களிடமிருந்து பிரித்தெடுத்தது. அப்போது அவஸ்தி ரேலியாவில் இருந்த என்னுடைய தங்கை வலறியை வளர்த்தெடுக்கும் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டாள். பின்னர் அவர்கள் பிலிப்பைன்ஸ் போகும்போது வலறியையும் கூட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

நான் உழைக்கும் பணத்தில் அரைவாசியைத் தங்கைக்கு அனுப்பி வைப்பேன். வலறியை நான் அருகேயிருந்து வளர்க்கவில்லை என்றாலும் அவள் இன்று இங்கே வந்து என்னை நன்றாகவே பார்க்கின்றாள்.

ஜேம்ஸின் இழப்புடன் போதையை நான் விட்டுவிட்டேன். ஆனால் ‘அது’ என்னை விடவில்லை. என்னுடன் விளையாடத் தொடங்கி விட்டது.

உன்னை அந்த வயதிலே புத்திமதி சொல்லித் திருத்த நல்ல உறவுகள் இருந்திச்சினம். அதனால் இப்ப கோபுரமா உயர்ந்து நிக்கிறாய். எனக்கு என்னுடைய பெற்றோரும் சரியா அமையேல்லை, நண்பர்களும் சரியாக அமையேல்லை.

உனக்கு ஜேம்ஸ் என்னை விட்டு ஏன் பிரிந்தான் என்று இன்னமும் சொல்லவில்லை யல்லவா? அவன் கடைசியாகப் பிரியும் முன்னர், டி என் ஏ (DNA) பரிசோதனை மூலம் வலறி தன்னுடைய குழந்தை இல்லை என்று உறுதி செய்துவிட்டுத்தான் பிரிந்தான்.

அதில் எனக்கும் சந்தேகம் இருந்ததுதான். கடைசியாக நடந்த விருந்தில் ஜேம்ஸ்ஸின் அறைக்குள் புகுந்த இன்னொரு மிருகத்தின் வேலை அது!

ஒரு பெண்ணுக்கு தன்னுடையவனின் உடம்பையும் பிற ஆடவனுடைய உடம்பையும் வேறுபடுத்தத் தெரியாதா என்ன?”

நியோமியின் அந்த வார்த்தைகள் என்னைச் சுட்டெரித்தன.

தேவர்களின் தலைவன் இந்திரன், கானகத்தை இருளாக்கிவிட்டு அகலிகையை அடையாமல் – கௌதம மகரிஷியின் உருவத்தில் மாறி அகலிகையை அடைந்ததன் காரணத்தைப் புரிந்து கொண்டேன்.

(தொடர்ச்சி பக்கம் 28)

மனிதன் நடமாடுகிறான் சிரிக்கிறான்
பேசுகிறான் இயங்குகிறான்
என்பதற்காக மனிதன்
மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறான்
என்பது அர்த்தமல்ல

மனிதனுக்குள்ளும் ஆயிரம் வலிகள்
வலிகளை சுமந்து சுமந்துதான்
வாழ்க்கையை வாழ்வதாக
நடித்து ஓய்ந்து கொண்டிருக்கிறான்

வலிகள் மனிதனுக்கு சுமையல்ல

பாவம் இதயம்
வலி முழுவதையும் சுமப்பது ஓர் இதயம்
பல தடவைகள்
பழுது பார்க்கப்பட்ட இதயம்
இன்னும் இயங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது

கடவுள் கூட இரக்கம் இல்லாதவன்
ஒரே ஒரு இதயத்தை படைத்ததற்காக
கருணை கொண்டு இரண்டு மூன்று
இதயங்களை படைத்திருக்கலாம்

வலி சுமக்கும் இதயத்தை
தூக்கி வீசி எறிந்து விட்டு
புதிய இதயத்தோடு
நிம்மதியாய் வாழ்ந்திருப்பான்

படைப்பில் கஞ்சத்தனம் காட்டி விட்டான்
ஆனால் இதயத்தை பையாகப்
படைத்து விட்டான்
குப்பை வலிகளை சுமப்பதற்காய்

வலியை சுமந்து சுமந்து
இதயம் உடைந்து போகலாம்
இதயம் மென்மையானது

உடைந்தால் ஒட்ட முடியாது
பழுதும் பார்க்க முடியாது
இதயம் இரும்பால் படைக்கப்பட்டிருந்தால்
நாடார் கடைக்கு
அரை விலைக்கு விற்று விடலாம்

இழுகிய மனிதனின் இதயத்தை
தெருவில்கூட வீசி விட முடியாது வீசினால்
நாய் கூட
கொளவிக் கொண்டு ஓடாது
அவ்வளவு பாரம் பலி சுமந்த இதயம்

கண்களில் கூட கண்ணீர் இல்லை
வலிகளின் தீனி கண்ணீர்
வலிகள் தின்று தின்று
கண்ணீர் ஓய்ந்து விட்டது

அழுதால் கண்ணீர் வரலாம்
அழுவதற்கும் நேரமில்லை
வலியோடு தொடங்கிய பயணம்
வலியோடுதான் முடியும்
வலியோடு பயணிக்கிறது வாழ்க்கை
பிறந்த போது ஒட்டிய வலி
இன்னும் பயணிக்கிறது

மனிதன் வலியை தேடி போவதில்லை
வலி அவனை தேடி தேடி போகிறது

உடல் உணரா சுடும் வலிகளை
ஒருநாள் சுமக்கலாம்
இரண்டு நாள் சுமக்கலாம்
ஒவ்வொரு நாளும் சுமப்பது கொடுமை

வலியை சுமந்து கொண்டு
நடக்க முடியவதில்லை
வலியின் கனதி இடறுகிறது

வலி மனிதனை பண்படுத்தும்
இது வெறும் பொய் வார்த்தை
வலியால் வந்த புண் ஆறாது
வலிப்புண்ணுக்கு மருந்து இல்லை

வலியிடம் மருந்து கேட்டால்
வலி பேசாது
வலிக்கு பேச மொழியில்லை
வலியின் வார்த்தைகள் மெளனம்

வலி அகோரம் கொள்ளும்
வலியின் அகோரம்
கண்ணீராய் வெடிக்கும்

கண்ணீர் கூட சுட்டெரிக்கும்
உயிரையும் குடித்து விடும்

மரணம் வந்தால் கூட ஒரு வலி
மனவலி தொடர்வலி

மனிதன் வலிகளை விதைப்பதில்லை
விதைக்காமலே முளைக்கிறது
வித்தில்லாத புதுப் புது வலிகள்

வலிந்து இதயத்தில் இருக்கும்
வலியை தோண்டி எறிந்து விடலாம்
தோண்டிய இடத்தில்

பிறந்து விடுகிறது புது வலி

கண்ணுக்குத் தெரியாத வலி
கொல்லாமல் கொல்லும் உயிர்வலி
அம்மாவின் கருவறை கூட வலி நிலம்

வலியின் விதை நிலம்
மனிதனின் இதயம்

விதை இல்லாமல் முளைக்கும்
கண்ணீரில் வளரும்
வலி விருட்சமாய் வளர்ந்து நிற்கும்

நாளை விடிந்தால்
வலிகள் உதிர்ந்து விடும் என்பது
மனிதனின் நற்பாசை

வலி ஒட்டிப் பிறந்த
இரணைக் குழந்தைகள் போல
மனிதனோடு ஒட்டிக்கொண்டு கிடக்கிறது
தினம் தினம் புது புது வலிகள்
பூத்துக் கொண்டே இருக்கின்றன

ஒரு நாளாவது
வலியில்லாமல் வாழலாம் என்பது
மனிதனின் அற்ப ஆசை
அந்த ஆசை கூட வலிக்கிறது

ஒருநாள் உயிர் உதிரும்
உயிர் உதிர்ந்தால்
மனிதனோடு ஒட்டி கிடக்கும்
வலிகளும் உதிரும்
என்ற நம்பிக்கையோடு பயணிக்கிறான்

ஒரு நாள் உயிர் உதிர்கிறது
எண்ண முடியாத
வலி சுமந்த நாட்கள் ஓய்கிறது

உதிர்ந்த வலி இதயத்தை
பாடையிலேயே சுமக்கின்றான் மனிதன்
பாடை கூட கனக்கிறது

வலி நிறைந்த இதயத்தை
மண்ணில் புதைக்கும் மனிதன்

பிரிந்த உயிர் அழுகிறது
வலி சுமந்த இதயத்தை
மண்ணில் விதைத்து விடாதே

மீண்டும் அது முளைத்து விடும்
இனியும் என்னால் வலி தாங்க முடியாது

வலி சுமந்த இதயத்தை
எரித்து விடு.

யோனகபுர ஹம்ஸாவின்

'விளக்கே நீ விளக்கு' கவிதை நூலின் இரசனைக் குறிப்பு

-வசந்தி தயாராள்-

திக்குவல்லை என்ற ஊரின் பெயரை, இலங்கையின் படைப்புலகில் பிரபலமாக உச்சரிக்கவைத்த பெருமை அம்மண்ணின் படைப்பாளிகளுக்கு உண்டு. இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்க மூத்தவராக யோனகபுர ஹம்ஸா என்ற படைப்பாளி திகழ்கிறார். கடந்த வருடம் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஜீவந்தி வெளியீடாக வந்துள்ள 'விளக்கே நீ விளக்கு' என்ற அவரது கவிதை நூல், வாசகருக்கு மகிழ்வையும் மனநிறைவையும் ஒருங்கே ஊட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. அறுபது பக்கங்களைக் கொண்ட கைக்கடக்கமான இந்நூல், இதுவரை வெளிவந்த அவரது படைப்புக்களில் ஐந்தாவது ஆகும்.

எழுத்துலகம் நன்கறிந்த திக்குவல்லை கமால் அவர்களது முன்னுரை, நூலாசிரியர் பற்றிய முழுமையான தோர் அறிமுகத்தைத் தருகிறது. கவிஞர் ஹம்ஸா அவர்கள், ஐம்பதுகளில் இருந்து இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டவராக, தினகரன் வீரகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகளில் ஏராளமான மரபுக்கவிதைகளை எழுதியவராக, அன்றைய காலத்திலேயே 'இன்லான்' பத்திரிகையில் புரட்சிகரமான கவிதைகளை எழுதியவராக, பல அரங்கங்களில் கவி பாடிப் புகழ் பெற்றவராக, அம்முன்னுரையின்வழி அறிமுகமாகிறார். தனது சிறுவர் பாடல் தொகுதிக்காக 2008இல் அரச சாகித்திய விருது பெற்ற படைப்பாளி என்பதும் மகிழ்ச்சி தருகின்ற தகவலாகும். 1969 காலப்பகுதியில், கவிஞர் ஹம்ஸாவின் பேச்சோசைக் கவிதையைச் சிலாகித்து, அவ்வாறான உள்ளடக்கங் கொண்ட கவிதைகளே வளரவேண்டும் என, பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பாராட்டுத் தெரிவித்தமையும் அதனூடே அறியக்கிடைக்கின்ற செய்தி. எண்பதுகளுக்கு முன்னர் அவர் எழுதிய கவிதைகளில் சிலவற்றின் தொகுதியே இது என்பதையும் கூட கமால் அவர்கள் பதிவுசெய்கிறார்.

இந்தப் புரிதல்களோடு நூலை நுகர்கின்ற வாசகனுக்கு பிரமிப்பும் மகிழ்வும் ஒருசேர ஏற்படுவது புதுமையன்று. 'இன்னவைதான் கவி எழுத ஏற்ற பொருள் என்று, பிறர் சொன்னவற்றை நீர் திருப்பிச் சொல்லாதீர்' என மகாகவி சொன்னதற்கேற்ப பெரும்பாலான கவிதைகளின் பாடுபொருளில் புதுமை பொலிகிறது. அவற்றை மரபுக்கவிதைகளாகவும் புதுக்கவிதையை ஒத்த வடிவ மாற்றத்துடனான கவிதைகளாகவும் எமக்குத் தந்துள்ளார் கவிஞர். கவிதையின் வடிவத்துக்கேற்ப, வேறுபட்ட எடுத்துரைப்பு முறையும் சொற்களின் நளினமும் கைகோர்க்கின்றன. வாசகனிடத்து கவிதையின் ஜீவனை ஓட்டவைப்பதிலும் உணர்ச்சியைத் தொற்றவைப்பதிலும் அவ்வுத்திகளின் பங்கு பெரியது. கவிதையைப் பிரசவிப்பது கவிஞராயினும், அதனை உச்சி முகர்ந்து கொண்டாடி மகிழ்ந்து அனுபவிப்பவர்கள், வாசகரே அல்லவோ!

எண்பதுகளை ஓட்டிய காலத்தில் புதுக் கவிதையின் வரவு எமது கவிதைப் போக்கில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதற்குக் கட்டியும் கூறுமாற்போல கவிஞரின் கவிதைகள் சில முகிழ்த்திருப்பதை இத்தொகுதியில் காண முடிகிறது. ஆயினும், வாசகனைப் பிரமிப்பிலும் திகைப்பிலும் ஆழ்த்துகின்ற அலங்காரமான வார்த்தைஜாலங்களை அங்கு காணவில்லை. அவர், குறுக்கும் நெடுக்குமாகத் தறிக்கப்பட்ட வார்த்தைச் சுனாமிக்குள் வாசகனை

மூழ்கடிக்க வில்லை. மாறாக. முகப்புச்சோ ஒப்பனையோ இன்றி, சொற்களுக்கு உயிர் கொடுத்து உலவ விட்டுள்ளார். வாசகனுக்கு எவ்வித இடைஞ்சலும் இல்லாத வாசிப்புக்கு அவை வழிசமைக்கின்றன. அன்றைய காலகட்டத்திலேயே மரபிலும் நவீனத்திலும் திடமாகக் காலான்றி நின்றவராக, ஹம்ஸா எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறார்.

நூலுக்கு அவர் தெரிவு செய்துள்ள 'விளக்கே நீ விளக்கு' என்ற தலைப்பு பல்பரிமாணம் கொண்டது! பெயராகவும் வினையாகவும் பொருள் சுட்டிநிற்கிறது! பாடுபொருள்கள் பெறப்படுவது, சமூகத்திலிருந்தே என்பதற்கேற்ப. கவிதைகள் சமூகச்சார்புடையவையாகப் பாடப்பட்டிருந்தல், மேலுமொரு பண்புநலமாகிறது. அவரது கவிதைகள், எந்தவொரு கருத்தியலுக்குள்ளும் தம்மை முடக்கிக்கொள்ளாதவை. குடும்ப உறவுகள், காதல் என மென்உணர்வுகளைப் பேசுகின்ற கவிதைகள், சமூகப் புண்மைகளைச் சாடுகின்ற, வர்க்க வேறுபாடுகளைக் கடிகின்ற, உழைப்பாளியின் சபிக்கப்பட்ட வாழ்வைக் கண்டு பரிதவிக்கின்ற கவிதைகள், புனித இஸ்லாத்தின் நெறியைப் பேசும் நான்கு கவிதைகள் என அவை விரிந்த களத்தில் நடமாடுகின்றன. சில கவிதைகளில் வாய்மொழி இலக்கியத்தின் சாயலும் அவற்றுக்கேயுரிய ஓசைநயமும் தலைகாட்டுவது நயக்கத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது. அதனால், எமது மனதுடன் அவை நெருக்கமாக உறவாடுகின்றன. நாளைய வாழ்வு பற்றி நம்பிக்கை வையுங்கள் என்று வலுவூட்டுகின்ற கவிதைகளும் ஆங்காங்கு சொரியப்பட்டுள்ளன.

தற்போது எண்பத்தைந்து அகவையைக் கடந்து வந்திருப்பவர் கவிஞர் ஹம்ஸா. ஏறத்தாழ ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பான காலப்பகுதியில் அவர் எழுதிய கவிதைகளின் தலைப்புகள் சுவாரசியமானவை. 'என்னிளமை கனிவதென்றோ?', 'மௌனியானேன்' என்பன இளமை முறுக்குடனானவை.

**"என்னதயம் குடிபுருந்தான் நிலையெனவோ
மேகங்களை
வருவாரோ வருவாரோ என்று ஔவன் கட்டாளோ?
வேறென்ன கட்டிபுன்பான் பெருமூச்சுச்
சொர்ந்தருப்பான்
...பூரணையும் காய்க்றது பூமணமும் கழுகுறது
புதைமவள் தூரநின்றால் என்னிளமை
கன்வதென்றோ?"**

என்று மேகத்தைத் தூது விடுகின்ற வரிகளில் எமது உள்ளமும் உருகுகிறது.

உறவுகளின்மீதான நெகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தி நிற்பவையாக 'அன்புள்ள தங்கைக்கு', 'அம்மா! பாசம் எங்கே?' என்பன உருப்பெற்றுள்ளன. தமிழ் அறிஞர் மு.வரதராசனாரின் 'தங்கைக்கு', 'அன்னைக்கு' எனும் நூற் தலைப்புகளை அவை நினைவூட்டுகின்றன.

'நரபலி', 'சாகாவரம்', 'பேதங்கள் நீங்குமோ?', 'அடிமை' முதலிய தலைப்புகள், சமூகத்தின் மீதான கோபத்தைக் கக்கும் எரிமலைகள்! 'அடிமை' எனும் கவிதையில்

**'எனது மூச்சு வானின் கருமேகம்
எனது ஏக்கம் நகராத பெருமலை..'**

என்ற வரிகள் வாசகனை அப்பால் நகராத படி இழுத்துப் பிடிக்கின்றன. காலாகாலமாக, அடிமைகள் தொடர்ந்து உருவாக்கிக்கொண்டே இருப்பதும், நவீனயுக அடிமைகள் பேரடிமைகளாக மாறிவருவதும் கவிஞரது 'நகராத பெருமலை' என்ற உருவகத்துக்கு வலுச் சேர்க்கின்றது!

**'ஓரு வனா' என்ற தலைப்பிலான நெடுங்கவீதை.
'சூர்யலாம் பேதும்
குடிசைகள் உயர்ந்துவிட்டால்...'**

தமது நிலை என்னவாகும் என்று பதைபதைக்கும் 'வம்பர்'களைத் தோலுரித்துக் காட்டும் கவிஞர், 'பேதங்கள் நீங்குமோ?' என்ற பிறிதொரு கவிதையில்,

**'கஞ்சியும் குடித்த டவுயே இல்லை
கண்டவர்க்கெல்லாம் காட்டுவான் பல்லை'**

என்று தொழிலாளியின் செயலற்ற நிலையைக் கண்டு விசனமும் கொள்கிறார். சமூக மாற்றத்தை நோக்கிய பயணத்தை அவாவி யவராக, 'முன்னோர் செம்மறிப்போக்கினை ஓம்போம்!' என்று புரட்சிச் சிந்தனையை அழுத்தியுரைக்கிறார். 'எல்லோர்க்கும் எல்லாம் என்றிருப்பதான இடம் நோக்கி நடக்கின்றது இந்த வையம்' என்ற பாரதிதாசனின் கவிக்குரல், ஹம்ஸாவின் கவிதைகளிலும் அடிநாதமாக ஒலிக்கிறது.

மரபிலும் காலான்றி நிற்பவர் என்பதைச் சுட்டுவதாக, பல கவிதைகளை நாம் அடையாளம் காணலாம். அவரது மொழிவளம் அங்கும் தனது மாட்சியைக் காட்டி நிற்கிறது.

**'சீரணிகள் இலங்குநீக்கும் மாமலைகள்
ஓக்குநெஞ்சம்
சொர்ந்தடுமோ? பொங்குதரைகருங் குழல்கள்
உதீர்ந்தடுமோ?...**

என்ற மனதை மயக்கும் வரிகளிலும், 'பெரும்பீடைத் தணற்சேற்றில்' முதலான எழிலார்ந்த சொல்லாட்சிகளிலும் எமது நெஞ்சம் பொருந்தி நிற்கிறது. சீர்களும் சந்தமும் இயல்பாக வந்துவிழுகின்றன. மரபும் நவீனமும் பயின்றவரும் கவித்துவம் சொட்டும் வரிகள், தமிழின் அழகை அள்ளித்தருவன!

பேராசிரியர் கைலாசபதி மெச்சிய 'பேச்சோசைப் பண்பு' அமைந்தவையான 'கொந்த ராத்து மகிமை' கவிதையும் 'மாற்றம்' கவிதையும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. 'மாற்றம்' கவிதையில் விடிந்தும் விடியாத சாமத்தில் தொழிலுக்குச் செல்லப் புறப்படுகின்ற ஒருவன்,

'பக்கத்தடி தறந்து...புகையெழும் கோப்யையோடு முக்காட்ட மனைவி "மச்சான்" என்று சொல்ல, படுக்கை விட்டெழுந்தான்... பாயைச் சுருட்டி வைத்தான்! வாளை எட்டி நோக்க...வெள்ள சாயக் கண்டு... ..தோளிலே கயிறுக் கட்டு! தொழுவாக்குப் போக "லெஸ்தி! ...இருட்டில் நுழைந்துவிட்டான்...இனி அவன் மாலை வருவான்!'

என்று பாடுகின்ற வரிகளில் பேச்சோசைக்குப் பெரும் வெற்றி! அவ்வகையில் 'மாலையில் கோல்பேஸ்' கவிதையும் கவிஞருக்கு அன்றும் இன்றும் பெருமை சேர்க்கின்ற கவிதை.

அறிவுரை சொல்லும் பாங்கில் அமைந்த சில கவிதைகளும் தென்படுகின்றன. 'ஒளிபெறும்

வாழ்க்கை' எனும் கவிதையில், **"பெருமையின் அண்மைமீல் இருப்பது சிறுமை பொறுமையை அழிப்பது என்ருமே பொறாமை"**

என்ற வரிகள் பெருமை, சிறுமை என்பவற்றின் இடையேயான நுண்ணிய பிரிகோட்டினை, சுருவாகக் கூறுவது அழகு!

அதனால் கவிஞர் எள்ளலாகப் பேசமாட்டார் என்று நாம் நினைக்கத் தலைப்பட்டால், அதனைத் தகர்ப்பதுபோல, 'கடைசிப் புகழ்' கவிதை எழுந்து நிற்கிறது. அதை வாசித்து முடித்ததும்,

'சகல பீட்டங்களுக்கும் உர்த்தான சகல சமர்த்தர் வருகிறார்..'

என்ற கேலியான வரிகள் யதார்த்த உலகை எம்முன் நிறுத்தி, உதடுகளில் மென்னகையைத் தோற்றுவிக்கிறது.

திக்குவல்லையில் வேர்விட்டு நிற்கும் கவிஞர் யோனகபுர ஹம்ஸா அவர்கள் பல விழுதுகளை விட்டு, பரந்து நிற்கும் ஆலமரத்தை ஒத்தவர். பல எழுத்தாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் நிழல்தரு விருட்சமாகவும் திகழ்பவர். ஆசிரியருக்குரிய நிதானமும் பண்புநலமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றவர். காலங்கள் உருண்டாலும் வற்றாத கவியூற்றாகத் திகழ்பவர். அவரது ஏனைய கவிதைகளும் நூலுருப் பெறும் நன்னாள் வெகுதொலைவில் இல்லை. அவரது கவிதைகள், வாழும் கவிதைகள்!

23ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி..

"காதல் ஒற்றைக்கண்ணிலும் காமம் ஒற்றைக் கண்ணிலுமாக அலைந்து திரிந்த மிருகம் அது!" நியோமிக்கு மூச்சு வாங்கியது.

இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் செத்த பாம்பை அவள் மீண்டும் மீண்டும் அடித்தாள். வெளியே வலறி அங்குமிங்குமாக நடமாடும் நிழல் தெரிந்தது.

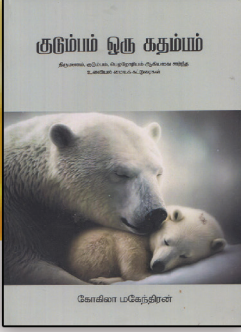
"நான் போய் வருகின்றேன். அடுத்த தடவை வரும்போது மனைவி பிள்ளைகளையும் அழைத்து வருகின்றேன்." எனது நிலையை மறைமுகமாகச் சொன்னேன்.

"வலறியும் வரட்டும் வந்த பின்னர் போங்கள்."

"அவள் வந்துவிட்டாள். நாங்கள் கதைப்பதை குழப்ப விருப்பமில்லாமல் வெளியே நிற்கின்றாள்." நான் வெளியே சென்று வலறியைக் கூட்டி வந்தேன்.

"வலறி... உன்னைப் பற்றி அம்மா எவ்வளவு பெருமையாகச் சொல்கின்றார்." வலறிக்குக் கை குடுப்பதற்காக கையை நீட்டினேன். அவள் அதை விடுத்து என்னை இறுக அணைத்துக் கட்டிப் பிடித்து, ஏதோ தனது பாஷையில் பாப்ப' எனச் சொல்லிக் கொண்டாள். ஒரு மகளுக்கிரித்தான பாசம் பரிவு ஸ்பரிசம் என் உடலினுள் ஊடுருவியது. அந்தப்பிடி இன்னும் கொஞ்ச நேரம் நீடித்திருந்திருக்கக் கூடாதா என மனம் ஏங்கியது.

வாழ்தலின் சவால்களைக் கடத்தல்

கோகிலா மகேந்திரன் குடும்பம் ஒரு கதம்பம்
நூல் பற்றிய வாசகப் பார்வை

— தாட்சாயணி —

குடும்ப அமைப்பு இன்றைய நவீன உலக ஒழுங்கின் கீழ் சீர்குலைந்திருக்கிறது. புரிந்துணர்வும், அன்பும் குடும்ப அமைப்புக்குள்ளிருந்து தான் சமூகத்திற்கு கடத்தப் படுகின்றன. அது மனித இனத்திற்கு மட்டும் உரிமையானதல்லாமல், விலங்கினத்தில் கூட அவதானிக்கக் கூடிய ஒன்று. அவ்வாறும் இளைய சந்ததியின் மீதான அன்பை விலங்குகளே கட்டிக் காக்கும் போது, மனிதன் எங்கே சென்று கொண்டிருக்கிறான் எனும் ஆதங்கத்தின் விளைவாக எழுந்திருப்பதுவே கோகிலா மகேந்திரனின் “குடும்பம் ஒரு கதம்பம்” நூலென நான் எண்ணுகிறேன்.

நூலாசிரியர், ஒரு ஆசிரியராக, அதிபராக, கல்வியியலாளராக, எழுத்தாளராக, நாடக ஆசிரியராக, உளவியலாளராக, இருப்பதற்கு மப்பால் ஒரு மனிதராகவிருக்கிறார். அத்தகைய மனிதத்துவ நோக்கில் அவர் அவதானித்த உலகப் போக்குகளின்படி சிதைந்து விழும் குடும்ப அமைப்பைச் சீர்படுத்த வேண்டும் எனும் நல்லெண்ணத்தின் விளைவாகவே இந்நூல் உருப்பெற்றதாகக் கொள்ளலாம்.

கோகிலா மகேந்திரன் விஞ்ஞானக் கல்வியை முன்னெடுத்து மருத்துவ பீடத்திலும் தன் கல்வியைத் தொடர்ந்தவர். பாடசாலைக் காலத்தில் தான் கண்ட ஆசிரியத்துவத்தின் மாண்பும், பல்கலைக்கழகத்தில் காண முடிந்த ஆசிரியத்துவ இறுக்கமும் கொண்டிருந்த இடைவெளிகளை இனங்கண்டு, தனது நாட்டம் எதில் தொடரும் என்பதைத் தனது சுய சிந்தனையால் உறுதிப்படுத்தி நல்லாசிரியருக்கான எத்தனிப்பில் சுலபமாக வெற்றி கண்டு மருத்துவத் துறையின் ஒரு கூறான உளவியல் துறையிலும் ஆழத் தடம் பதித்தவர். அந்த அனுபவங்களின் நீட்சி

இந்நூலில் விரிகின்ற போது, சாதாரண வாசகனுக்கும் புரிகிற விதத்தில் அவர் இந்தக் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கும் போதும் இந்நூல் பல்பரிமாணத்தன்மை கொண்டு விரிகிறது.

குடும்பம் எனும் அமைப்பினுடைய மேன்மையையும், அதற்குள் பிணைக்கப் பட்டிருக்கும் உறவுகளின் வலிமையையும் பேசுபொருளாகக் கொண்டிருக்கும் இந்நூல் இரு உறவுகளுக்கான திருமணம் மூலமான முடிச்சுடன் ஆரம்பிப்பது பொருத்தமானதே. குடும்ப உறவுகள் மனித இனத்தில் மட்டுமின்றி ஓர்க்கள், ஓராங்குட்டான், டொல்பின், சிங்கம், சிம்பன்சி, ஓநாய் போன்ற விலங்குகள் கூட்டத்தில் அதிகம் பேணப்படுவதை வாசகனுக்கு அறியத்தருவதன் மூலம் மனித இனத்தில் உறவுகளுக்குத் தரப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவம் வாசகன் சிந்தனையில் தூண்டப்படுவதற்கு கட்டுரையாசிரியர் காரணமாகிறார்.

ஒரு இளவலின் வாழ்வில் திருமணத்திற்கான காலகட்டம் இயல்பாயோ, வலிந்தோ பின் நகர்த்தப் படுவதன் காரணமாக ஏற்படும் விளைவுகளை விளக்குவதன் மூலம் இந்நூல் சமூக விழிப்புணர்வினைக் கோரி நிற்பதை மறுக்க முடியாது. திருமணத்தின் போது குடும்பங்கள் எவ்வாறு நோக்கப்படுகின்றன?, அக்குடும்பங்கள் மீதான அபிப்பிராயங்கள் திருமணங்களில் எவ்வாறு செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன? திருமணம் குறித்த வயது, அதனைத் தொல்காப்பியம் எவ்வாறு வகுக்கின்றது? விஞ்ஞான ரீதியாக அது எவ்வாறு பொருந்திப் போகிறது? என்பவற்றை ஒரு சமூகவியலாளராகப் பகுத்துக் காட்டுவதில் நூலாசிரியர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

சமூக விலங்காயிருந்து, தற்போது தனி விலங்காயிருக்கும் மனிதன், கருக்குடும்பங்களாகவும், கூட்டுக் குடும்பங்களாகவுமிருந்து தற்போது தனி நபர்களாக மாற்றம் பெற்ற மையைப் புள்ளி விபரங்களோடு எடுத்தாய்ந்து, உலகம் எங்கு நோக்கிச் செல்கிறது எனும் கேள்வியை வாசகனை நோக்கி முன் வைக்கும் நூலாசிரியர் கருக் குடும்பங்களுக்கும், கூட்டுக் குடும்பங்களுக்குமான உதாரணமாக இராமன், சீதை கருக் குடும்பமாகவிருந்து இலக்குவனுடன் இணைந்து காடு செல்லும் போது கூட்டுக் குடும்பமாகிய தன்மையை விபரிக்கும் பாங்கு ரசிக்க வைக்கிறது. மேலும் தனிக் குடும்பங்களை விட கூட்டுக் குடும்பங்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் அனுகூலங்களும் இங்கு வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தனிக் குடும்பங்களின் அடுத்த கட்ட நிலை மாற்றம் ஒற்றைப் பெற்றோர்க் குடும்பம் என ஆகும் போது, நமது நாட்டிலும், ஏனைய உலக நாடுகளிலும் ஒற்றைப் பெற்றோரின் சதவீதத்தை எடுத்துக் காட்டும் நூலாசிரியர் புராணங்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டும் ஒற்றைப் பெற்றோருக்கான உதாரணம் சந்திரமதி.

ஒற்றைப் பெற்றோருக்கான அடுத்த படிநிலை முக்கோணச் சமநிலையில் வளரும் பிள்ளைகள். பெற்றோர் அற்ற நிலையில் அல்லது கை விட்ட நிலையில் பேரர்களோ, அல்லது அதற்கடுத்த நிலையிலுள்ள உறவுகளோ பொறுப்பெடுக்கும் நிலையிலுள்ள பிள்ளைகளைப் பற்றிய நிலையை இப்பகுதி விளக்குகிறது. மறு தார உறவுமுறை கொண்ட வெளிநாட்டு வாழ்வியல் இதற்கு உதாரணங்கள் பல தந்தாலும், புராணங்கள் தரும் உதாரணமாக நமது பழம் பெரும் காவியங்களான மகா பாரதத்தையும், இராமாயணத்தையும் எடுத்துக் கொள்கிறார் நூலாசிரியர்.

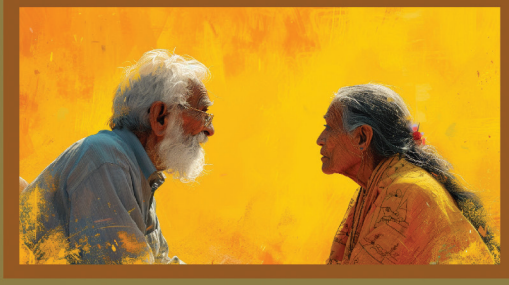
குடும்பத்தில் ஏற்படும் முரண்பாடுகளையும், அவற்றைத் தீர்க்கும் வழிமுறைகளையும் ஒரு நலன்விரும்பியாக எடுத்துச் சொல்லும் எழுத்தாளர், திருமணத்திற்கு முன்னரான ஆயத்தங்களைக்கூறுவதன் மூலம் இவ்வகை முரண்பாடுகளை முளையிலேயே கிள்ளி விடும் வழிவகைகளையும் கூறுகிறார். திருமணத்திற்கு

முன்பான மதகுரு ஆலோசனை மற்றும் உளவளத்துணையாளர் கருத்துக்கள், அவ்வவ் பண்பாடு சார் குடும்பங்களுக்கு உதவக் கூடும் என்பதுடன் வேண்டாத ஆலோசனைகளைப் பகுத்தாய்ந்து முடிவெடுக்குமாறும் ஒரு வழிப்படுத்தலை மேற்கொள்கிறது இந்நூல். திருமணத்தின் பின்னரான இருவிழிப்பார்வையின் முக்கியம் மற்றும் இருவரது சமநிலைப் பார்வையும் இடைவெளியை நிரப்பி குடும்ப வண்டியைச் சரி வர இழுத்தல் என்பன தேனீ, குருவி என்பவற்றின் வேலைப் பங்கீட்டோடு ஒப்பிடப்படும் போது மேலும் அர்த்தம் பெறுகின்றது.

இவ்வறவினைப் பலப்படுத்துவதற்கு கீர்மியர் ஒருவர் எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வாறாக பிரிய வேண்டிய முடிவெடுக்கும் போதும் அவரது வழிப்படுத்தல் அத்தியாவசியமானது என்பதை உளவியல் கண் கொண்ட பார்வையூடாக இந்நூல் வாசகனுக்குத் தரிசனம் தருகிறது.

திருமணம், குடும்பம், பெற்றோரியம் எனும் முப்பெரும் விடயங்களின் கனதி உணர்ந்து அவற்றுக்குரிய முக்கியத்துவத்தை சமூகத்திற்கு கடத்துவதாக அமையும் இந்நூலின் அடுத்த பகுதி முழுவதும் பெற்றோரியம் சார்ந்தது. நால்வகைப் பெற்றோரியம் குறித்த விளக்கங்களை வழங்கி அவற்றுள் எது சிறந்தது என்பதனை அன்றாட நிகழ்வுகளினூடாக அறியச்செய்கிறது இந்நூல். இதனை வாசிப்பவர்கள் தாம் எவ்வகைப் பெற்றோரியத்துடன் இருக்கின்றோம் என்பதை உணர்ந்து தம் பெற்றோரியக் கூறுகளைத் துலங்கலுடன் திகழ வைக்க முடியும். பெற்றோரின் கடமை என்பது குழந்தை கர்ப்பத்திலிருக்கும் போதே ஆரம்பித்து விடுகிறது என்பதுடன், தரமான பெற்றோரியம் அக்காலத்திலேயே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதனை நூலாசிரியர் அறிவுறுத்துகிறார். கர்ப்பகாலத்திலிருந்து சிறு பிள்ளைக் காலம் வரை பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய அன்பைப் பெற்றோர் வழங்குவதன் முக்கியத்துவத்தைப் பேசும் இந்நூல் ஹாவார்ட் பல்கலைக்கழக ஆய்வின் மூலம் சிறுவயதில் பெற்றோரின் அன்பு கிடைக்காதவர்கள் பிற்பட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் நிறுவுகிறது.

(தொடர்ச்சி பக்கம் 34)

வீடு அல்லது விட்டிருத்தல்

பரன்

“ஒரு தேத்தண்ணி போட்டுத் தாப்பா. நல்லாக்களைச்சுப் போனன்” என்றபடி உள்ளே வந்தார், மனோகரன்.

“எப்பவும் தேத்தண்ணி. பிறகு சீனி கூடிப் போச்சு எண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடுறது”.

வாசுகி புறுபுறுப்பது கேட்டது.

“அதுக்காகத்தானே ஆஸ்பத்திரிக்குப் பக்கத்தில வீட்டைக் கட்டினனான்” என்று சிரித்தார் மனோகரன்.

“இந்தாங்கோ, குடியுங்கோ. நல்லாச்சீனியைக் கூட்டுங்கோ”

எதுவும் பேசாமல் தேநீரை வாங்கி மடக்கு மடக்கு என்று குடித்து முடித்தார் மனோகரன்.

“மூத்தவன் ரெலிபோன் எடுத்தவன். வீட்டு விசயம் சரியோ என்று கேட்டவன். எங்கட மறுமொழி கேட்டுத்தான் ரிக்கற் போட வேணுமாம்”

வாசுகியின் குரல் மனோகரனைத் தட்டி எழுப்பியது.

❦

மந்திகை ஆஸ்பத்திரிக்கு இடது புறமாக அமைந்த றோட்டைத் தாண்டினால் இருப்பதுதான் அவரின் வீடு. சவுதியில் சிவில் எஞ்சினியராக உழைத்த பணத்தில் பிற்காலத்துக்கு என்று கட்டிய வீடு. ஆஸ்பத்திரிக்குப் பக்கத்திலேயே ஆறுபரப்புக் காணி வாங்கி, அவரே மேற்பார்வை செய்து கட்டியது. நாற்சார் வீடு. கிணறு, தோட்டம் என்று எல்லாமே செம்மையாக அமைந்திருந்தது. இருபது வருடங்களுக்கு மேல் குடும்பமாக நிம்மதியாக வாழ்ந்த வீடு! மகனும் மகளும் படித்து வைத்தியர்களாகி, கொஞ்சக்காலம் கொழும்பில்

இருந்துவிட்டு, இப்போது அவுஸ் திரேலியாவில் வாழ்கிறார்கள்.

மனோகரனின் வீடு

இருந்த தெருவிலேயே சற்றே தள்ளி இருந்த ஒரு வீட்டில முதியோர் இல்லம் ஒன்று அமைந்திருந்தது. அந்த இல்லத்தின் நிர்வாகி நடராஜனும், மனோகரனுக்கு நல்ல நண்பராகி விட்டார்.

“ஐயா, நீங்களும் ஒருகாலத்தில் இந்த முதியோர் இல்லத்துக்குத்தான் வரவேண்டி இருக்கும்” என்று பகிடியாக அவர் சொன்னது வாசுகியை யோசிக்க வைத்திருக்க வேண்டும்.

“எங்களுக்கும் வயசு போகுது.. இனிமேல் இங்கை ஏனப்பா தனிய இருந்து யோசிச்சுக் கொண்டு இருக்கவேணும்? பிள்ளைகளும் வா வா என்று கூப்பிடுறாங்கள். அவங்களோட போய் இருக்கிறதுக்கான அலுவலைப் பாருங்கோ” என்று வாசுகி கேட்டதிலும் நியாயம் இருப்பது போன்றே மனோகரனுக்குப் பட்டது.

தோட்டத்தைப் பராமரிக்க ஆள் பிடிப்பதும் கஷ்டமாகி விட்டது. முன்னரைப் போல ஓடியாடி வேலை செய்ய உடம்பும் இடம் கொடுப்பதாயில்லை. இன்னொரு பக்கம். சீனி வருத்தமும் கைகால்களைக் கட்டிப்போட்டு விட்டது.

இரண்டு மாதத்துக்கு முன்னர் மூத்தவன் தொலைபேசி அழைப்பெடுத்திருந்தான்.

“அப்பா, நாங்கள் இங்க நல்ல வசதியா இருக்கிறம். வீடும் பெரிய வீடு தானப்பா. இங்கையும் மா, முருங்கை, கருவேப்பிலை, எல்லாம் வளருது. உங்கட

தோட்டவேலையையும் தொடரலாம். பேரப் பிள்ளைகளுக்கும் சந்தோஷமா இருக்கும். ஆனபடியால, நாங்கள் கதைச்சதுபோல உந்த வீட்டைக் கெதியா வித்துப்போட்டு, குளிர் தொடங்கமுதல் இங்க வாங்கோ”

பார்த்துப் பார்த்துக் கட்டிய வீட்டை விற்பது என்ற நினைப்பே மனோகரனது மனதுக்குச் சங்கடமாக இருந்தது. விருப்பம் இல்லா விட்டாலும், வாசகியின் தொணதொணப்பும், பிள்ளைகளின் விருப்பமும் வீட்டை விற்கத்தான் வேண்டும் என்று அரைமனதோடு அவரை ஒத்துக்கொள்ள வைத்தது.

❧

“அப்பா, இந்த வருஷம் முடியமுந்தி நாங்கள் போக வேணுமாம். இல்லாட்டில் திருப்பி முதலிலை இருந்து விசா அலுவல் பார்க்கவேணும் எண்டும் மகன் சொன்னவன்”

வாசகியின் குரல் அவருக்கு மேலும் களைப்பேற்றியது.

“கொஞ்சம் சும்மா இருமப்பா” என்று மனைவியை அதட்டிவிட்டு கதிரையில் வசதியாகச் சாய்ந்துகொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டார் மனோகரன்.

கொஞ்ச நாட்களாகவே இந்த வீடு அவரைப் பாடாய்ப் படுத்துகிறது. வீடு விற்பதாக விளம்பரம் போட்டதும் எத்தனையோ பேர் வந்து பார்க்கத்தான் செய்தனர்.

“நாற்சார் வீடு. அறைகளோட குளியலறை. பெரிய குசினி. வேலைக்காரருக்குத் தனி அறையும் குளியலறையும். நல்லாக் கட்டியிருக்கிறியள்.

வளவும் சோலையாய் இருக்கு” என்று வாயாரப் பாராட்டினார்கள். ஆனால் விலைதான் படிய வில்லை.

இடையிடையே வீட்டு புறோக்கர்களின் குடைச்சல் வேறு! வந்தவர்களுக்கெல்லாம் வீடு காட்டியே மனோகரனும் வாசகியும் களைத்துப் போனார்கள்.

கடைசியாக வீடு பார்க்க வந்தவதான் அந்த டொக்டர். கண் சிகிச்சை நிபுணர். தனியாகத்தான் வந்திருந்தா. வீடு. வளவு எல்லாம் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு, இன்னொரு நாளைக்கு தனது அப்பாவையும் அம்மாவையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்து காட்டவேண்டும் என்றா.

“இந்தப் பிள்ளை இன்னும் கலியாணம் கட்ட இல்லையாம். தனி ஆளாம். நல்ல வயதும் இருக்கும்போலக் கிடக்கு என்னப்பா” என்று வாசகி சொல்ல, மனோகரனுக்குச் சினம் வந்தது.

“நாங்கள் என்ன கலியாணம் பேசுவோ போறம். வீட்டைத்தானே காட்டப்போறம். தாய் தகப்பனும் வந்து பாக்கட்டுமென்”

டொக்டரின் அப்பா அம்மாவும் பார்த்துச் சரி என்று சொல்லிவிட்டனர்.

“அங்கிள், கரச்சல் தாறுதுக்கு மன்னிக்க வேணும். எங்கட மாமாவும் ஒருக்காப் பார்க்க வேணும். அவர் ஒரு எக்வுண்டன்ட். அவர்தான் எனக்கு அட்வைசர். வீட்டு உறுதியிட கொப்பியையும் தந்தா அவரிடக் காட்டலாம்” என்றா டொக்டர்.

வீட்டு உறுதியின் போட்டோப்பிரதிகளையும் கொடுத்து, மூன்றாம் முறையாகவும் வீட்டைக் காட்டியாயிற்று. சரிவரும் போல கிடக்கு என்று வாசுகி மகனுக்குச் சொல்லிச் சந்தோஷப்பட்டா.

கோல் பண்ணுவேன் என்று சொல்லி விட்டுப்போன டொக்டர், நாலாம் முறையாகவும் வீடு பார்க்கவேணும் என்று இன்னொருவரோடு வந்திறங்கியபோது மனோகரனுக்குக் கொஞ்சம் கோபம் வந்தது.

“பரவாயில்லை காட்டுங்கோப்பா. விக்கத் தானே வேணும்” என்று வாசுகி குசுகுசுத்தா. வந்து பார்த்துவிட்டுப் போனவர்கள்தான். ஒரு கிழமையாக ஒரு கதை பேச்சையும் காணவில்லை.

இதுவும் பத்தோடு பதினொன்றுதான் என்று மனோகரன் நினைக்கையில். டொக்டரின் தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது.

“அங்கிள், வீட்டை நான் வாங்கலாம் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறேன். அதுக்கு முந்தி நீங்கள் ஒரு வேலை செய்யவேணும்.”

“ஏன், என்ன செய்யவேணும்?” மனோகரனுக்கு எரிச்சல் வந்தது.

“இல்லை, அண்டைக்கு என்னோட வீடு பாக்க வந்தவர், எங்கட சாத்திரியார். அவர் ஓமெண்டால் தான் வாங்குறது எண்டு யோசிச்ச னாங்கள். அதுதான் அவரை ஒருக்கால் நீங்கள் சந்திச்சுக் கதைக்கவேணும்”

“ஏன் அவரே வீடு வாங்கப்போறார்?”

மனோகரனின் குரலில் இருந்த கோபம் டொக்டருக்குப் புரிந்திருக்க வேண்டும்.

“அங்கிள், கோப்பபடாதேங்கோ. எங்களுக்கு வீடு பிடிச்சிருக்கு. இருந்தாலும் ‘வாஸ்து’ விஷயத்தையும் பார்க்க வேணுந்தானே! கந்தமுருகேசனார் சிலைக்குக் கிட்டத்தானாம் அவற்றை வீடு. தயவுசெய்து எனக்காக ஒருக்கால் அவரைப் போய்ப் பாருங்கோ”

❦

சாத்திரியாரைப் போய்ப் பார்த்துப் பேசிவிட்டு வந்த ஆயாசத்துடன், மனோகரன் கதிரையில் சாய்ந்து கண்ணை மூடித் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

“ஐயா, உங்கட வீடு வசதியான நல்ல பெரிய வீடு. எண்டாலும் சில வாஸ்துப்பிழைகள் இருக்கு. ஆபாடியால், எங்கட டொக்டர் வாங்கிற

தெண்டா நீங்கள் ஒரு பரிகாரம் செய்தாச் சிறப்பா இருக்கும்”

“என்ன பிழை?” மனோகரனின் எகிறிய குரல் சாத்திரியாரைத் திடுக்கிட வைத்திருக்க வேண்டும்.

“அப்படி ஒண்டும் பெரிசா இல்லை. வீடு மேற்கு வாசல் வீடு. குசினி கிழக்காலை. காஸ் அடுப்பு அக்கினி மூலைக்கு எதிரிலை. இது வாஸ்துப்படி பொருந்தாது. சாத்திரத்துக்கும் அடுக்காது.”

“அப்ப?”

“பெரிசா ஒண்டுமில்லை. அதாலை அந்த வீட்டைப் பாவிச்ச ஆக்கள், அதுதான் நீங்கள், முதலிலை ஒரு பரிகாரம் செய்துபோட்டுத்தான் எங்களிட்டைத் தரவேணும். பிறகு நாங்களும் ஒரு பரிகாரம் செய்வம். இல்லையெண்டா இந்த வீடு வாழவிடாது.”

“என்ன சாத்திரியார் கதைக்கிறீர்? என்றை குடும்பம் இந்த வீட்டில நல்லா வாழேல்லையோ! என்ற பிள்ளைகள் இந்த வீட்டில இருந்து படிச்சுத்தான் டொக்டராகி நல்லா இருக்கினம். நாங்களும் நல்லாத்தானே இருக்கிறம்! பிறகென்ன ‘வாழவிடாது’ என்று புதுக்கதை கதைக்கிறியள்? இந்த மண்ணிலதான் பண்டிதர் கந்தமுருகேசனார் வாழ்ந்தவர். அவர் தமிழ் மட்டுமில்ல, சமூக அறிவியலையும் விழிப்புணர்வையும் இந்த மக்களுக்குப் படிப்பிச்சவர். நானும் அவரிட்டப் படிச்சவன். அவற்றை இடத்தில நிண்டுகொண்டு எங்களுக்கு வாஸ்து படிப்பிக்க வந்திட்டியனோ”

கோபத்துடன் வெளியே வந்தபோது, மனோகரனின் உடம்பு படபடத்தது. சாத்திரியாரோடு கதைத்தபோது தனது இரத்த அழுத்தம் அதிகரித்திருக்க வேண்டும் என்று அவருக்குப் பட்டது.

❦

“என்னப்பா, வீடு தகைஞ்சிட்டுதோ? சாத்திரியார் என்னவாம்? சரி எண்டவரோ?” என்ற வாசுகியின் குரல் அவரைச் சுயநினைவுக்குக் கொண்டுவந்தது.

“மனிசனைக் கொஞ்சம் நிம்மதியா விடுமப்பா” என்று மனோகரன் எரிந்து விழுந்தார்.

தொலைபேசி சினுங்கியது. டொக்டர்தான்.

“அங்கிள், சாத்திரியார் கதைச்சவர். நீங்கள் என்னவோ ஒண்டுக்கும் ஒத்து வாறியளில்லை

யாம். நாங்கள் வீட்டை வாங்கிறது எண்டு முடிவெடுத்திருக்கிறம். ஆனால். நீங்கள் கட்டாயம் ஒரு பரிகாரம் செய்யத்தான் வேணும். சாத்திரியார் தேவையானது செய்வார். உடனே அதுக்கு ஆயத்தம் செய்யுங்கோ”

“பிள்ளை கொஞ்சம் பொறம்மா. எனக்கோ என்ற வீட்டுக்கோ பரிகாரம் தேவையில்லை. நாணிஞ்ச வரையிலை உமக்குத்தான் பிள்ளை முதலிலை பரிகாரம் தேவைப்படுகுது. இனிமேல் எங்கையாவது வீடு வாங்கிறதெண்டா முதலிலை உம்மட சாத்திரியாரைக் கொண்டுபோய்க் காட்டும். பிறகு மற்றவை போய்ப் பாக்கிறதுதான் நல்லது” வந்த கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு தொலைபேசியை மூடிவைத்தார், மனோகரன்.

“என்னப்பா, எப்பவாம் வீடு எழுதிறது?” என்று அவரை உலுக்கினாள் வாசுகி. மனோகரனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

“அதுக்குத்தான் வாற வழியிலயே எங்கட லோயரைப் பாத்திட்டு வாறன். அடுத்த கிழமை எழுதலாம் எண்டு சொன்னவர்”

“அப்ப முழுக்காசும் டொக்டர் உடனை தருவாவோ?”

“இஞ்சரப்பா, வீடு அவவுக்கு இல்லை. பக்கத்தில் இருக்கிற வயோதிபர் இல்லத்துக்குத் தான் எழுதப்போறன். இதுதான் நான் செய்யப் போற பரிகாரம். அதுகளுக்கும் பிரயோசனமா இருக்கும். நானும் என்ற வாழ்க்கையில் ஒரு நல்ல காரியம் செய்ததா இருக்கும்”

மனோகரன் நிம்மதியாக ஒரு குளியல் போடவென்று துவாயை எடுத்துக்கொண்டு போனார்.

(30ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

பிள்ளைகளுக்கான சுதந்திரம் எதுவரை போகலாம் என்பதிலிருந்து அவர்களின் நலன்களை எவ்வாறு ஏற்படுத்தலாம் என்பதையும் அவர்களை நற்பிரசைகளுக்குவதற்கு எவ்விதயங்களைக் கையாளலாம் என்பதனையும் ஒரு அண்ணையின் அக்கறையோடு கூறும் நூலாசிரியர் செல்லப் பிராணிகள் மீது அவர்கள் வைக்கும் அன்பைப் புரிதலிலிருந்து பதின்ம வயதில் அவர்களிடம் ஏற்படும் மனச் சிடுக்குகளில் அவர்களை அணுகி அவர்களுக்கு உதவுதல் வரை பெற்றோரியத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்கிறார்.

இவ்வாறாகக் குடும்பமொன்றின் சகல கூறுகளிலும் தன் ஆழ்ந்த உளவியல், சமூகவியல் அனுபவங்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஆசிரியர் இந்நூல் முழுவதும் வாசகர்களை ஈர்த்துப் பிடித்து வைத்திருக்கிறார்.

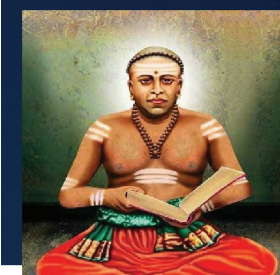
பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து, நவீன மேற்கத்தேய நூலாசிரியர்கள் வரை இந்நூலில் உதாரணம் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இந்நூலில் வாசகர்களுக்கு ஆசிரியர் பரிந்துரைக்கும் நூல்கள் பதினைந்திற்கும் மேல் எனச் சொல்லலாம். உலகளாவிய ரீதியாக அவரது பார்வை பரந்திருப்பதன் உதாரணமாக, தனிக் குடும்பம், ஒற்றைப் பெற்றோர்க்

குடும்பம், முக்கோணக் குடும்பம் ஆகியவற்றில் வளர்ந்த உலகப் பிரமுகர்கள் பற்றிய அவரின் அறிதல் வியப்பூட்டுபவை. அதனூடாக அவரது கண்டடைதல்கள் இயல்பான அவரது அறிவியல்பூர்வமான சிந்தனை அடிப்படையிலான கண்டுபிடிப்புகள் என உரை முடிகிறது.

குடும்பத்தில் ஏற்படும் முரண்பாடுகள், அதன்போது ஏற்படுத்தப்படும் வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், குழந்தை இல்லாத போது குடும்ப உறுப்பினர்களால் கூறப்படும் வசைச் சொற்கள், பிள்ளைகள் மீதான அடக்குமுறை என ஒரு சமூகவியலாளராகவும், உளவளத்துணையாளராகவும் அவரது பார்வை பட்டென விரியும் பாங்கு வாசகனுக்கு ஒரு உரையாடல் களத்தைத் திறந்து வைக்கக் கூடியது.

நிறைவாகக் குடும்பம் பற்றிய சிந்தனை மேற்குலக நாடுகளில் அருகி அதன் பிரதிபலிப்புகள் கீழைத்தேய நாடுகளில் தோன்றும் கணத்தில் நம்பிக்கையையான எதிர்வாதம் புரிவதற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இந்நூல் திகழும் என்பதை இவ்விடத்தில் அறுதியாகக் கூற முடியும்.

நாவலர்ன் சமய சமய பண்

கி.பி 1822இல் பிறந்து 1879வரை 57ஆண்டுகள் இவ்வலகில் வாழ்ந்து சைவசமயத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் அரிய பணிகள் ஆற்றியவர் இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் ஆவார். அதனால்தான் சைவ சமயத்தின் ஐந்தாம் குரவராக அவரைப் போற்றிப் பாராட்டுகிறோம். தனக்கென வாழாது பிறர்க்குரியானாக வாழ்ந்த நாவலர் பெருமான் தனது இனத்திற்கும், மொழிக்கும், சமயத்திற்கும் விடுதலை யுணர்வை யூட்டிய அரும்பெரும் செயலை இக்காலத்து இளைய பரம்பரையினர் அறியா திருப்பது மிகவும் கவலைக் குரியதும் கண்டனத்திற்குரியதுமாகும்.

எமது நாட்டை முதலில் ஆக்கிரமித்து அடிமைப்படுத்திய போத்துக்கேயர் சைவால யங்கள் பலவற்றை அழித்துத் தரைமட்டமாக்கினர். அவர்களைத் தொடர்ந்துவந்த ஒல்லாந்தரும் மிச்சசொச்சமிருந்தவைகளையும் அழித்துவிட்டுத் தங்கள் வழிபாட்டிடங்களைத் தாபித்தனர். இந்த அந்நியருக்கு இந்நாட்டு மக்கள் அடிமைப் பட்டிருந்தனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த ஆங்கிலேயர்களோ ஆலயங்களை அவர் களைப் போல இடிக்கவோ அழிக்கவோ முற்படாமல் வேறு விதமாக தங்கள் மதத்தையும் ஆங்கில மொழியையும் புகுத்தி எம்மை ஆக்கிரமித்தனர். அரசமொழியாக ஆங்கிலத்தைப் பிரகடனப் படுத்தி அதைக் கற்றுத்தேறியவர்க்கே வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அரச மதமாக கிறீஸ் தவத்தை அறிமுகப்படுத்தி அம் மதத்தைச் சேர்ந்தாலே உத்தியோகம் வழங்கப்படும் எனவும் சட்டம் வகுத்தனர். ஆங்கிலேயரின் கவர்ச்சியான இந்த அறிவிப்பில் மயங்கி சுகபோக வாழ்வுக்கு ஏங்கிய நம்மவர்கள் சைவ சமயத்தை விட்டு

கிறீஸ்தவர்களாகி உயர் கல்வி வாய்ப்பையும் உத்தி யோகங்களையும் பெற்றுக் கொண்டனர். இந்தம இக்கட்டான சூழ்நிலையிலேயே நாவலர் பெருமான் பிறந்தார்.

அவர்கூட வெஸ்லியன்மிஷன் கல்லூரியில் (தற்போதைய யாழ்.மத்திய கல்லூரி) தான் உயர்கல்வி கற்க வேண்டியிருந்தது. அக்கல்லூரி அதிபராயிருந்த பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குப் பின்னாளில் தமிழ் கற்பித்தார். அவரால் குருவாகவே ஆறுமுக நாவலர் மதிக்கப்பட்டார். அதனால் கிறீஸ்தவர் களினதும் ஆங்கில ஆட்சியினரதும் சூழ்ச்சி களையெல்லாம் நன்கு தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. மரபுவழிவந்த தமிழ் அறிஞர்களிடம் கல்வி கற்ற அவரின் ஞானகுருவாக சரவணமுத்துப் புலவர் விளங்கினார். கிறீஸ்தவர்களின் புனித நூலான விவிலியவேதத்தை நாவலர் முதன் முதலாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து இது மிகச்சிறந்த ஒரு மொழி பெயர்ப்பு என்று சென்னை மொழிபெயர்ப்புக்குழுவினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு கிறீஸ்தவ திருச் சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றதென்றால் ஈழ நாட்டுக்கு அவர் ஈட்டிக்கொடுத்த பெருமையை அளவிட்டுக்கூற இயலுமோ?

தமிழ் இனம் தலைநிமிர் வேண்டுமானால் தமிழ்மொழி செழிக்க வேண்டும், சைவப் பண்பாடு மீண்டும் மறுமலர்ச்சி பெற வேண்டும், தமிழ்மக்கள் அடிமையுணர்விலிருந்தும் அறியாமையிலிருந்தும் விடுதலை பெற வேண்டும் என்னும் உணர்வுடன் தீவிரமாயெழுந்த நாவலர் பெருமான் குடும்பவாழ்வில் ஈடுபடாது நைஷ்டிக பிரமச்சாரியாக வாழ்ந்தார். பழந்தமிழ் நூல்களைப் பரி

அக்கரைச்சக்தி

சோதித்து அச்சேற்றினார். செய்யுள் நடையில் இருந்த நூல்களை வசன நடையில் எழுதி வெளியிட்டார். பழந்தமிழ் இலக்கணநூல்களைக் கற்பதற்கு முன்னோடியாக இலக்கணச் சுருக்கம் முதலான இலகுநடை நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். தமிழைப் பயில்வதற்காக முதலாம்பாலபாடம் முதலாக நான்காம்பாலபாடம் வரை வெளியிட்டார். அத்துடன் நன்னெறி, நல்வழி முதலான அறநெறி கூறும் நூல்களுக்கு உரையும் எழுதி வெளியிட்டார். சைவவினாவிடை முதலாம் சமய நூல்களை வெளியிட்டு சைவர்களாய்ப்பிறந்தோர் பிறந்தது முதல் எவ்வாறு சைவ ஆனுட்டானங்களைக் கடைப் பிடிக்கவேண்டுமென்பதை எளிய முறையில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூல்களை வெளியிடுவதற்கென்றே சொந்தமாக வித்தியானுபாலன அச்சியந்திர சாலையை நிறுவி எந்தவித எழுத்துப் பிழைகளோ சொல் அல்லது பொருட்பிழைகளோ இல்லாமல் தூய தமிழில் வெளியிட்டார். நாவலர் பதிப்பு என்றால் ஒரு பிழையுமில்லாப்பதிப்பு என்று பெருமைப்படும் அளவுக்கு இன்றுபோல நவீன வசதிகளற்ற அக்காலத்திலேயே பதிப்பித்தார். நாவலர் பெருமான் பதிப்பித்த ஏனைய நூல்களாவன: சூடாமணிநிகண்டு உரை, செளந்தரிய லஹரி உரை, திருச்செந்தினி ரோட்க யமக அந்தாதி உரை, நன்னூல் விருத்தியுரை, சிவாலய தரிசனவிதி, பெரியபுராண வசனம். திருமுருகாற்றுப்படை உரை, சைவதூஷண பரிகாரம், சுப்பிரபோதம், வச்சிரதண்டம், திருவாசக மூலம், திருக்கோவையார் மூலமும் உரையும், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, தடுக்கசங்கிரகம் அன்னம் பட்டயம் உரை, கந்தபுராண வசனம், திருவிளையாடற்புராண வசனம், சேதுபுராணம், இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி, தொல் காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி, இலக்கணச்சொத்து அச்சிடல் அருட்பதிப்பு, அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம் செய்யுத்திரட்டு தொகுப்பு, சிதம்பரமும் மணிக் கோவை, அருணகிரிநாதர் திருவகுப்புப் பதிப்பு, கோயிற்புராண உரை, சைவசமய நெறியுரை, 11ஆம் திருமுறை பதிப்பு, கந்தபுராண அச்சுப்பதிப்பு, யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை, திருக்கேதீச்சர ஆலய விண்ணப்பம், திருவிளையாடற்புராணம், நன்னூற்

காண்டிகையுரை, நன்னூல் விருத்தியுரை திருத்திய பதிப்பு என்பனவாகும். தமிழ்க்குழந்தைகள் தமிழ்மொழிமூலம் சைவத்தமிழ் பண்பாட்டுக் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ள வழிசெய்ய வேண்டுமென 1848இல் வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை உருவாக்கினார். அங்கு கல்வி பயிலவந்த மாணவர்க்கு இலவச உணவும், இலவச உடையும், இலவசக் கல்வியும் வழங்க ஏற்பாடு செய்தார் ஆறுமுக நாவலர். அதற்கென வர்த்தக நிலையங்களை அணுகி வருவாய்பெற வழியும் செய்தார். இலங்கையில் மட்டுமல்ல தென்னிந்தியாவில் சிதம்பரத்திலும் ஒரு சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்தைத் தொடங்கி இயங்கச் செய்தார். நாவலர் அவர்கள் ஊட்டிய இந்த உணர்வு யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் உருவாக வழிசமைத்து, ஏறக்குறைய 200 பாடசாலைகளை நாடெங்கும் அமைக்க உதவியது. அதேபோல சைவப் பிள்ளைகளுக்கென ஆங்கில பாடசாலை யொன்றிணையும் அன்னார் நிறுவினார். நாவலர் பெருமான் கல்வியின்மீது கொண்டு இந்தக் காதலின் விளைவாக இந்துக் கல்லூரிச் சங்கமொன்று பின்னாளில் உருவாகி நாடு பூராவும் இந்துக்கல்லூரிகள் தோன்ற வழிவகுத்தது. மக்கள் வறுமையாலும் நோயாலும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு இருந்ததே கல்வியில் அவர்கள் நாட்டங் கொள்ளாததன் காரணம் என்பதை நன்கு தெரிந்துகொண்டு நாவலர் பெருமான் யாழ்ப்பாணத்தில் மழை யின்மையால் பஞ்சம் வந்தபோது சாதி சமய பேதம் பாராது “கஞ்சித் தொட்டித்தரம்” செய்து பஞ்சம் துன்பஞ் செய்யாமல் மக்களைக் காத்தார். அரசினருடன் வாக்குவாதம் செய்து விதைநெல் பெற்றுக் கொடுத்து விவசாயிகளின் வயிற்றில் பால் வார்த்தார். யாழ்ப்பாண வேளாண்மைச் சங்கத்தை ஸ்தாபித்து வழி நடத்தி அதன்மூலம் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைச் சமரசமாகத் தீர்ப்பதில் வெற்றிகண்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் கொள்ளை நோய் வந்து குருநகர்பகுதி மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தியபோது பாராமுகமாக விருந்த அப்போதைய ஆட்சியாளருக்குக் கண்டனச் செய்திகள் அனுப்பி அரசினரின் கண்ணைத் திறக்கச் செய்து மக்களைக் காப்பாற்றினார்.

அரச அதிகாரிகளின் ஊழல்களையும் அசமந்தப் போக்கையும் கண்டித்து அவ்வப்போது கடிதங்கள் எழுதி வெளியிட்டு மக்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியூட்டினார்.

சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் தூய வாழ்வு வாழவேண்டுமென்பதில் மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்த நாவலர், 1849இல் தென்னிந்திய திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அவருக்கேயுரித்தான “நாவலர்” எனும் பட்டத்தைச் சூட்டிக் கௌரவித்தபோதிலும் அவர் ஆற்றிய முகவுரையில்:

- தங்கள் தங்கள் சமயம் இதுவெனவும்
- அதற்குரிய கடவுள் இவரெனவும்
- அக்கடுவுள் ஆன்மாக்களின் வழி பாட்டைக் கொண்டருளும் முறை இதுவெனவும்
- அவரை ஆன்மாக்கள் வழிபடும் முறை இதுவெனவும் அறிதலும், அறிந்தபடி அனுட்டித்தலும் எல்லாச்சமயத்தவர்க்கும் கடன் எனத்தொடங்கி ஆற்றிய பிரசங்கம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இன்றும் பேசப்படுகிறது. சைவவினாவிடைகள், நித்தியகருமவிதிகள், சைவக்கிரையமுறைகள் போன்ற இன்னோரன்ன சைவசமய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சமயத்தைப் பரப்பும் பிரசங்கமுறையினையே ஆயுதமாகப்பாவித்து கிறிஸ்தவ மதப் பிரசங்கிகளை ஓரங்கட்டினார். கோயில்களில் ஓதுவார் பரம்பரை உருவாக வழி சமைத்த நாவலர் அவர்கள் மூலம் திருமுறைகளை ஓதும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். அதுவே இன்றைக்கும் ஆலயங்களில் “திருவாசக முற்றோதல்” என்னும் நடைமுறையாகப் பின்பற்றப் பட்டுவருவதை அறிந்துகொள்ளலாம். சைவசமய மக்கள் சமய தீட்சை பெற்றால்தான் உண்மையான சைவர்களாக அடையாளப் படுத்தப்படுவர் என்பிரகடனஞ்செய்து சைவப் பாடசாலைகள், மடங்கள், கோயில்கள், சைவசமய சங்கங்கள் மூலம் அதனைச் செயற்படுத்தினார்.

நாவலர் அவர்கள் பேசியவையும், எழுதியவையும், கண்டித்தவையும், விமர்சித்தவையும் நூற்றாண்டுகள் கடந்த போதிலும் இன்றும் தமிழ்ச்சைவர்களின் கர்ந்த கவனிப்புக்குள்ளனவையாகவே இருக்கின்றன. சாதி பற்றியும், நீதிபற்றியும், ஆலயங்கள், அறங்காவலர்கள், சமூகம் பற்றியும் அவர் கண்ட அப்பழுக்கற்ற பேருண்மைகளை நாமும்

நன்குணர்தல் வேண்டும். நாவலரின் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் மிகுந்த சக்திவாய்ந்தனவாய் உள்ளமையை அவற்றைக்கூர்ந்து ஆராய்பவர்க்கே விளங்கும். கறல் விசுவநாத பிள்ளை என்னும் பிரசித்திபெற்ற கிறிஸ்தவத்தமிழ் அறிஞர், நாவலரது செல்வாக்கினால் ஈர்க்கப்பட்டு சைவசமயமே உண்மைச் சமயமென உணர்ந்து பச்சாதாபமுற்றுச் சிதம்பரத்திற்குப்போய்த் தாம் செய்த சிவதூஷணங்களுக்குப் பரிகாரமாகப் பொன்னூசி காய்ச்சித் தமது நாளைச் சுடுவித்துக்கொண்டு சைவராகிய வரலாறு நாவலரின் ஆதம் சக்திக்கு ஒரு வரலாற்றுச்சான்றாகும்.

சைவமக்கள் ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும் குறைந்தவர்கள் என்று கூறப்படுவதுண்டு. தமிழ் நாட்டிலும் சரி, இலங்கையிலும் சரி பல கோயில்களின் வீதிகளிலேயே எச்சில் உமிழ்தல், மூக்குச்சிந்துதல், மலசலம் கழித்தல் போன்றவைகளைச் சூசாது செய்கின்றனர். அத்தகைய சீர்கேடுகளைத் திருத்தவும் நாவலர் முயன்றார். திருவள்ளூர் வாழ்ந்து சுமார் இரண்டாயிரம் வருடங்கள் கழிந்தும் கூட எங்கே எச்சில் உமிழ்வது, எங்கே மலசலம் கழிப்பது, எப்படி உடம்பைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பது, எப்படி உண்பது, எப்படி உடுப்பது, எப்படிச் சிரிப்பது, ஏன் பல்துலக்கவேண்டும், களவும் பொய்யும், சூதும் கொலையும் ஏன் ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டும்? என்பனபோன்ற விடயங்களைக்கூட மறந்துவிடும் எம்மக்களுக்கு, நாவலர் பெருமான் அவற்றை ரூபகப்படுத்த வேண்டி ஏற்பட்டது. அதை அவர் வற்புறுத்தியே எழுதியும், பேசியும் மக்களை உரிய முறையில் வழிப்படுத்தினார். சீர்திருத்தினார்.

நாவலர் ஆற்றியபணி, சைவத்துடன் மட்டுமே தொடர்புபெற்றது.

வைதிகப்பின்னணியில் விளங்குவது. அவர் பேணிக்காத்த சைவம், “வைதிக சைவம்” என அவர் பரம்பரையினர் ஒப்புவர். அப்பணியினை அவர் தீவிரமாக ஆற்றியவேளை அது பன்முகப்பட்ட பல அம்சங்களாக விரிந்தது. சமயிகளிடையே சமய அறிவைப் பெருக்கினார். புறச்சமயத்தவர் பரப்பிய விஷக்கருத்துகளைக் கண்டித்தார். சமய உபந்நியாசங்களை நிகழ்த்தி சைவத்தின் மேன்மையைப் பறைசாற்றினார். புராணபடன மரபினை உருவாக்கி

ஊக்கப்படுத்தி வளர்த்தார். நாவலர் தனியாக நின்று உழைத்த அளவிற்குப் பலர் இணைந்து ஒருமித்துக் கடமையாற்றும் நிறுவனங்கள் கூட இதுவரை செயலாற்ற வில்லை என்று பேராசிரியர் கலாநிதி கா.கைலாசநாதக்குருக்கள் கூறியுள்ளமை இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. நாவலர், கண்ணகி வழிபாட்டையும், நல்லூரில் இடம்பெற்றுவந்த வேல் வழிபாட்டையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவை வேதாகம முறைக்கு முரண்படுபவை என்று கண்டித்தார். தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆதீனங்களுக்கும் நாவலருக்குமிடையே ஏற்பட்ட தெடர்பு காரணமாக ஆதீனங்களே நன்மை பெற்றன எனலாம். திருவண்ணாமலை, திருவாவடுதுறை ஆதீனங்கள் நிறுவன அடிப்படையில் கட்டுக்கோப்புடன் இயங்கின. அவை பெறமுயன்ற திருவருளும் தமிழறிவும் அவைகளை ஒருங்கே தன்னகத்துக் கொண்டிருந்த நடுமாடும் பெரும் ஆதீனமாகவிருந்த நாவலரிடமுமிருந்தது கண்டு ஆதீனங்கள் நாவலரைத்

தனதாக்கிக்கொள்ள முயன்றன. ஆனால் ஆதீனத்திலும் பார்க்கப் பரந்த சமூகம் தன் சேவையை எதிர்பார்த்து ஈழத்திலும் தென் தமிழ்நாட்டிலும் இருப்பதையுணர்ந்த நாவலர் தன்னை ஆதீனம் என்னும் குறுகிய வட்டத்திற்குள் அடக்கிக்கொள்ள ஒப்புக் கொள்ள வில்லை. இந்தச் சமூகவழிப்புணர்ச்சிக்கு ஆப்படிருந்த நாவலரின் தனித்துவம் இன்றைக்கும் அறிஞர்பெருமக்களால் ஆச்சரியத்துடன் நோக்கப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் நாவலர் மட்டக்களப்பினைக் கவனிக்காதிருந்துவிட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டினை சில படித்தவர்கள் கூட முன் வைப்பதுண்டு. அது மிகப் பெருந்தவறு என்பதற்குச் சாட்சியாக ஒன்றைக்கூறலாம். யாழ்ப்பாணம் - மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண் சங்கம் என ஒரு நிறுவனத்தையும் தொடங்குவதற்கு முன்னின்றுழைத்து யாழ்-மட்டக்களப்பு அடிமட்ட விவசாய மக்கள் ஒருவரை யொருவர் புரிந்து கொண்டு செயற்படும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினார். சங்கத்தின் கொள்கைகளை ஊக்குவிப்பதற்காகவே தாம் இரண்டாயிரம் ரூபாவுக்கு இருநூறு பங்குகள் வாங்கிக் கூட்டு முயற்சியை வளர்க்க முனைந்தார். இவ்வாறே கந்தளாய் நிலச்சீர்திருத்தச்சட்டத்திலும் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார். இவையாவும் நாவலரது கண்ணோட்டமும், காட்சியும் அக்கறைகளும் அகன்று - விசாலத்து - விரிவடைந்து கொண்டே சென்றமையை எமக்குக் காட்டுகின்றன. இது அவரை ஒரு தேசியவாதியாக எமக்குத் தெரியப்படுத்துகின்றது.

நாவலரது அப்பழுக்கற்ற தொண்டினை அறிந்து பிரமித்துப் போன மட்டக்களப்புக் காரைதீவின் மகனும், உலகத்தின் முதல் தமிழ்ப்பேராசிரியரும் முத்தமிழ் முனிவருமான விபுலானந்த அடிகள்,

“தம்மையீன் றெடுத்த யாழியல்நாட்டிற்
சைவமாம் சமயமும் புலவர்
செம்மைசே ருளத்திற் யொலிந்தமுத் தமிழும்
சீருறப்பலபணி புரிதல்
கீம்மையிற் பிறவிக் கியைந்தமா தவமென்
றெண்ணியே விடைபெற்று மீண்டார்
எம்மையும் பயந்த வீழமாநாட்டி
னிணையிலாப் பெருநிதியையையர்”

என நாவலர் பெருமானுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினார். ○○○

சாயகுரமம்

- ஓ. ஜீவகாருண்யன்

என் அனுபத்தினாடாக
பெற்றவற்றை
கருத்துக்களாகவும்
அதன் அடிப்படையிலான
செயல்களாகவும்
காண்கிறேன்.

நான் இன்னொருவர்
ஆகமுடியாது
இன்னொருவர்
நான் ஆக முடியாது.
மந்தைகள் தான்
மற்றவர்களை
கண்மூடித்தனமாக
பின் தொடரும்

சுயம்
தன்னைச் சுற்றிய
எல்லாவற்றையும்
தன் ஆழ் உணர்வினாலும்
அறிவினாலும்
அனுபவத்தினாலும்
கண்டு
தன் வழியை
தானே சமைக்கும்

சம காலக் கிய கூலக் கிய சுகழ்வுகள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் “நாளைய மலையகம்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் கடந்த 25.01.2024 அன்று “நாளைய மலையகம்” என்றத் தலைப்பில் பேராசிரியர் தை. தனராஜ் தலைமையில் கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது.

செல்வி பிரியங்கா ஆன் பிரான்சிஸ் தமிழ் வாழ்த்துடன் ஆரம்பமான இந்நிகழ்வில் வரவேற்புரையை கலாநிதி ஜே. தற்பரன் நிகழ்த்தினார். வாழ்த்துரையை பேராசிரியர் எம் எஸ்.மூக்கையாவும், தொடக்கவுரையை கலாநிதி க.இரகுபரனும் நிகழ்த்தினர்.

“மலையகத்தில் பண்பாட்டு மாற்றங்களும் அவற்றின் தாக்கங்களும்” பேராசிரியர் ஏ.எஸ். சந்திரபோஸ், “மலையகத்தில் எழுச்சியுறும் புதிய சமூக அடுக்கமைவுகள்: சில அவதானிப்புகள்” கலாநிதி இரா. ராமேஷ், “மலையகத்தில் கல்வியினால் ஏற்பட்டுவரும் சமூக மாற்றங்கள்” திரு. பி. இராமதாஸ், “மலையகப் பெண்கள்: சாத்தியங்களும். சவால்களும்” திருமதி லெட்சுமணன் கமலேஸ்வரி, “மலையகத் தமிழரின் இனத்துவ அடையாளமும், இலக்கியச் செல்நெறியும்” கலாநிதி பெ. சரவணகுமார் ஆகியோரின் உரையாடல்கள் இடம்பெற்றன. சபையோரின் கலந்துரையாடலுக்குப்பின், நன்றியுரையை திரு. கே. பொன்னுத்துரை நிகழ்த்தினார்.

சென்னையில் அயலக தமிழர் நாள் விழா ஜனவரி 11.12 ஆகிய திகதிகளில்

சென்னையில் கடந்த ஜனவரி 11.12ந் திகதிகளில் அயலக தமிழர் தின விழா வெகு சிறப்பாக சென்னை நந்தம்பாக்கம் வர்த்தக மையத்தில் வெளிநாடு வாழ் தமிழர் நலத்துறை அமைச்சர் செஞ்சி மஸ்தான் தலைமையில் நடைபெற்றது.

அயலகத் தமிழர் தினம் 2024 துவக்கவிழா இளைஞர் நலன் மற்றும் விளையாட்டு மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சர் திரு. உதயநிதி ஸ்டாலின் வருகை தந்து உரையாற்றினார். படைப்பாளர்களின் நூல்களும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டதுடன் குழு:புகைப்படமும் எடுத்து கொண்டனர்.

முதல் நிகழ்வில் இலங்கை நாடளமன்ற உறுப்பினர்கள் திரு. மனோ கணேசன், இராஸ் மாணிக்கம் சாணக்கியன் ஆகியோரும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வில் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் திரு மு.க.ஸ்டாலின் கலந்து சிறப்பித்தார். பல கலை நிகழ்வுகளும் நடைபெற்றன. அயலகத் தமிழர் நலத்துறை ஆணையர் திருமதி ஜெசிந்தா லாசர்ஸ். இ.ஆ.ப அவர்களின் தலைமை ஒருங்கிணைப்பில் ஆணையர் பா. கிருஷ்ணமூர்த்தி வழிகாட்டலில் ஒருங்கிணைப்புக் குழு பேராசிரியர் பொன் கதிரேசன் விழாவை மிக திறமையாக வழிநடத்தினார்.

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் (ATLAS) தமிழ் நூல்களுக்கான பரிசளிப்புத் திட்டம் !

விதிமுறைகள்

- ◆ கடந்த 2023ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட சிறுகதை, நாவல், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை ஆகிய நான்கு துறைகளில் வெளியான தமிழ் நூல்களே இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்.
- ◆ ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறந்ததாகத் தெரிவு செய்யப்படும் ஒவ்வொரு நூலுக்கும் தலா 50 ஆயிரம் இலங்கை ரூபா பரிசாக வழங்கப்படும்.
- ◆ நூலாசிரியரின் முழுப்பெயர், வயது, முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் மற்றும் மின்னஞ்சல் முகவரி ஆகியவை அடங்கிய சுயவிபரக் குறிப்பொன்றினையும் நூலுடன் இணைத்தனுப்புதல் வேண்டும்.
- ◆ நூலின் இரண்டு பிரதிகள், எதிர்வரும் 15.04.2024ஆம் திகதிக்கு முன்பதாக கிடைக்கக்கூடியதாக இதில் தரப்படும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படல் வேண்டும்.
- ◆ நடுவர்களின் தீர்ப்பைடுத்து பரிசுக்குத் தெரிவான நூல்கள் பற்றிய விபரம் பத்திரிகைகள், இதழ்கள், இணைய ஊடகங்கள் மூலம் வெளியிடப்படும் என்பதுடன் பரிசு பெற்றவர்களுக்கு மின்னஞ்சல் மூலமும் அறியத்தரப்படும்.
- ◆ நூலாசிரிகள் இலங்கைப் பிரசையாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதுடன், வேறெந்த நாட்டின் பிரசா உரிமையோ அல்லது வதிவிட உரிமையோ இல்லாதவராகவும், வேறெந்த நாட்டிலும் இப்பொழுது வசித்துக் கொண்டிருப்பவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

நூல்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி:

AUSTRALIA TAMIL LITERARY & ART SOCIETY

No. 10, Theresa Street, Bentleigh, Victoria 3204, Australia.

atlas25012016@gmail.com

வாசகர் பேசுகிறார்

ஈழத்தின் படைப்புலகத்திலும் அறிவுலகத்திலும் பெரும் சேவையை செய்து வருகிறது. ஞானம், இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்குவதிலும் என்னைப் போன்ற முதிய எழுத்தாளர்களுக்கு தூண்டியாக இருப்பதும் ஞானம்.

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நேர்காணல்கள், ஈழத்து நவீன இலக்கியம், ஈழத்து போர் இலக்கியம், ஈழத்து புலம்பெயர் இலக்கியம் போன்றவற்றை சிறப்பிதழாக வெளியிட்டு அவற்றில் பெரும்பாலானவை கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பக்கங்கள் கொண்ட பிரமாண்ட தொகுப்புகளாக உள்ளன. ஈழத்து இலக்கிய பொக்கிசங்களாக, களஞ்சியங்களாக உசாத்துணை நூல்களாக எமக்கு தந்திருப்பது பெரும் கொடை என்றே நம்புகிறேன். இதற்கு ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் ஈழத்து சிறந்த நாவலாசிரியர்களுள் ஒருவராக இருப்பதும் ஒரு முக்கிய காரணம். சிக்கலான பொருளாதார, நெருக்கடிகளுக்கு மேலாக, இடைவிடாது, மாதந்தவறாது தனது சேவையை வெற்றிகரமாக செய்து கொண்டிருப்பது ஞானம்.

ஐனவரி 2024 ஞானம் (284) இதழில் மண்டைதீவு கலைச்செல்வி எழுதிய “சுபா” சிறுகதை நெஞ்சத்தைத் தொட்டது. கண்கள் கலங்கின.

வெளிநாடு சென்ற எத்தனையோ இளைஞாத்தர்கள் தங்கள் பெற்றோர், தம்பி, தங்கையர், நண்பர்கள், உற்றார், உறவினர் என பலருக்கும் பல்வேறு உதவிகள் செய்துள்ளார்கள். திருமணங்கள் செய்து வைத்துள்ளார்கள்.

எனினும் “சுபா” சிறுகதையில் வருவது போன்று அமிலன் போல புல்லுருவிகளும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். கதாநாயகி சுபாவின் தலைவிதியை நோவதைத்தவிர எம்மால் என்ன செய்ய முடியும்?

— இணுவையூர் கலாநிஷணம் உ. இரகுபத் பாலசீதரன்

வேளூர் நாணயங்கள்

14

ஞா.பா.

சென்ற இதழிலே 2020^{ஆம்} ஆண்டு மன்னார் மாவட்டத்திலே கடைக்கப்பெற்ற 1904 நாணயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தோம். இது வரை காலத்திலே இலங்கையின் வடபகுதியிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்களிலே ஒர்டித்தல் கடைக்கப்பெற்ற அத்தகைய நாணயங்களாக இவை அமைகின்றன. மீன் சின்னங்கள் காணப்பெறும் இந்த நாணயங்கள் பற்றிய விபரங்கள் இன்னமும் வெளிவராத நிலையிலுள்ளன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கடைக்கப்பெறும் பண்டைய நாணயங்களை ஆராயத் தொடங்குவதில் உள்ள சிக்கல்கள் சிலவற்றை இங்கு சுட்டிக்காட்டுவோம்.

இங்கு இரண்டு அனூராதபுர காலத்து நாணயங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவை ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்த செப்பு நாணயங்கள். தேய்ந்து, கறைகள் படிந்து, துருப்பிடித்து, உடையும் நிலையிலுள்ள இந்த நாணயங்களில் உருவங்கள் சர்வர தெரியாத நிலையிலுள்ளன. இவற்றை மிகவும் பக்குவமாகச் சுத்தம் செய்யவேண்டும். பல நூற்றாண்டுகள் இயற்கையால் பாதுகாக்கப்பெற்றுக் கடைக்கும் நாணயங்களில் அனேகமானவை இவ்வாறுதான் காணப்பெறும். மென்மையான தூர்கை, பல்குத்தும் மரக்குச்சு, குண்டுச், மென்மையான துணி என்பவற்றைப் பொறுமைமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதிக அழுத்தமோ, வலமையான தேய்த்தலோ உருவங்களை பழுதாக்குவதோடு நாணயங்களை உடைத்தும்வரும். நாணயங்களின் நிலையைப் பொறுத்து சுத்தம்செய்வதற்கு பல மணத்தயாலங்களோ அல்லது பல நாட்களோ எடுக்கலாம். இந்த இரண்டு நாணயங்களையும் சுத்தப்படுத்திய நிலையிலே இரண்டிலும் நிற்கும் நிலையிலுள்ள எருதுகளைக் காணமுடியும். இவ்வாறு அடையாளம் காண்பதற்காக கீழுள்ள படங்களில் கோடிட்டு காட்டப்பட்டுள்ளது. வலப்பக்கத்திலுள்ள நாணயத்திலே நிற்கும் எருதுவிற்கு முன்னால் ஒரு பாணையையும் காணலாம். நாணயங்களைச் சுத்தம் செய்யும்போது குறித்த நாணயம் பற்றிய அறிவு இருத்தல் முக்கியமானது.

பண்டைய நாணயங்களைச் சேகரிப்பவர்கள் நாணயங்களைச் சுத்தம் செய்வதை அடியோடு விரும்பமாட்டார்கள். சுத்தம் செய்யாத நிலையிலிருந்தால் நாணயங்களின் மவுசு அதிகமாகும். இன்னொரு முக்கிய விடயத்தையும் குறிப்பிடவேண்டும். விரைவாகச் சுத்தம் செய்யும் நோக்குடன், தேசப்புள், புழுப்புள், வினாசரி, பிற இரசாயனத் தீர்வங்களைப் பயன்படுத்தலை தவிர்த்தல் நல்லது. இவற்றைப் பயன்படுத்தும்போது நாணயங்கள் உடனடியாகச் சுத்தமாகப் பளிச்சிட்டுத் தெரிந்தாலும் பின்னர் இரசாயனத் தாக்கங்கள் நடைபெற்று அந்த நாணயங்கள் அதிவேகமாகப் பழுதாக் பயனற்ற நிலைக்குச் செல்வதற்குக் காரணமாகவரும்.

உதாரணத்துக்கு இங்கு காட்டப்பட்டுள்ள இரண்டு நாணயங்களில் இடது பக்கத்திலுள்ள நிஸ்ஸங்கமல்லன் (க.ப. 1187 - 1196) நாணயமும் வலது பக்கத்திலுள்ள சாகஸ மல்லன் (க.ப. 1200 - 12002) நாணயமும் ஒரே மாதிரியான அமைப்பைக் கொண்ட, ஒரே காலகட்டத்திலே வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களாகும். ஆனால், இவையிரண்டுக்கும் கன்மப் பரிப்புச் சோதனையை மேற்கொண்டபோது, நிஸ்ஸங்கமல்லன் நாணயத்திலே செப்பின் அளவு குறைந்தும், குறிப்பிடாவிட வெள்ளியின் அளவு சேர்ந்தும் காணப்படுவதைக் காணலாம். நாணயங்கள் கொண்டுள்ள கன்மங்களின் அளவு பற்றித் தெரியாமல் ஒரே இரசாயனத் தீர்வங்களைப் பயன்படுத்த இரண்டையும் சுத்தப்படுத்தினால் அவை எதிர்மறையான இரசாயனத்தாக்கங்களை ஏற்படுத்த நாணயங்கள் விரைவிலே பழுதடையக் காரணமாக அமைந்துவரும். அடிப்படையில் பண்டைய நாணயச் சுத்தகரிப்பு என்பது தொல்லியல் சார்ந்து பொறுப்புடன் செய்யும் செயற்பாடு.

நிஸ்ஸங்கமல்லன் செப்பு	- 80 %	சாகஸமல்லன் செப்பு	- 97 %
வெள்ளி	- 16 %	வெள்ளி	- 0.2 %
தங்கம்	- 3 %	தங்கம்	- 1.9 %
இவற்றுடன் பிற கனிமங்களும்	உண்டு	இவற்றுடன் பிற கனிமங்களும்	உண்டு

(குறிப்பு : இக்கட்டுரையில் காட்டப்பட்ட நாணயங்கள் யாவும் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)

இங்கு கூறப்பெற்ற கன்மப் பகுப்பாய்வு சோதனையை நகைக் கடைகளிலே பயன்படுத்தும் XRF (X-ray fluorescence) முறைகொண்டு துணியலாம். நகைகளின் கன்மச்சேர்க்கையைத் துணைவதற்கு சாதாரணமாக இம்முறை பயன்படுத்தப்படும். 2022^{ஆம்} ஆண்டு கட்டுரை ஆர்சியரால் கொழும்பிலுள்ள நகைக் கடைமொன்றில் நாணயமொன்றுக்கு செய்ப்பட்ட ஒரு கன்மப் பகுப்பாய்வின் மாதிரிப் பெறுபெறு இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளது. கடையின் பெயர் தவிர்ப்பப்பட்டுள்ளது.

பண்டைய நாணய சுத்தகாப்பு சார்ந்து அனுராதபுர காலத்தில் இலங்கை யிலே பயன்பாட்டிலிருந்த எருது - காளை உருவம் கொண்ட நாணயங்கள் இரண்டின இங்கு காட்டியிருந்தோம். அவைசார்ந்த சில செய்தகளை இவ்வடத்தலே குறிப்பிடல் சுவாரசியமானது.

(40) அனுராதபுர காலத்து நிற்கும் எருது - காளை நாணயங்கள்

இலங்கையிலே கடைக்கப்பெறும் அனுராதபுரத்து எருது உருவம்கொண்ட நாணயங்களில் எருதுவானது நிற்கும் நிலையலேயே உள்ளது. இவை வலது அல்லது இடது புறமாக நோக்கியவண்ணம் உள்ளன. இதைக்குறிப்பிட காரணமுள்ளது. பிற்காலத்து யாழ்ப்பாண ஆர்சியமன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் அமர்ந்த நிலையலுள்ள நந்தியின் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அனுராதபுர காலத்து நிற்கும் எருது - காளை உருவம் பதித்த நாணயங்கள்

இலங்கை மன்னன் எல்லாளன் என்கறபோது அவன்பற்ற மகாவம்சம் கூறும் ஒரு செய்தயை இங்கு குறியப்படுத்தல்வேண்டும். தாயிப்பசுக்கு நீதவுழங்க பசுக்கன்றின் உயருக்குப் பதலாகத் தன்மகனை தோச்சல்லல் ஏற்றிய மன்னனின் செய்தயைப் பல நூல் களிலே நாம் கண்டுகொள்ளலாம். சலப்பத்காரத்தலே பாண்டிய மன்னனிடம் கண்ணக தன்னை அறமுதம் செய்யும்போது,

வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க

ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சு கட

தான் தன் அரும் பெறல் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்

பெரும் பெயர் புகார் என்பதியே (சலப். வழக்குரை காதை)

என்கறாள். சோழ நாட்டின் நீதச் சிறப்பைக் கூற, தான் சோழ நாட்டின் புகார் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவள் என்று கண்ணக தன்னை அறமுதம் செய்கறாள். சலப்பத்காரத்துக்குப் பின்னர் எழுந்த சேக்கழாரின் பெரிய புராணத்தலே மேலும் சில செய்தகளைக் கண்டுகொள்ளலாம். மகனைத் தோச்சல்லல் ஏற்ற நீத வுழங்கிய மன்னன், சூரிய வம்சத்தலே தோன்றிய மனு என்பவன் என்றும் இவன் அநாயச சோழ மன்னன் வம்சத்தலே முன்தோன்றியவன் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். (பெரிய புராணம் - தருநகரச் சிறப்பு - பாடல் 43)

மன்னவன் தன் மைந்தனை அங்கு அழைத்து ஒரு மந்திரி தன்னை,

'முன் இவனை அவ்வீத முரண் தேர்க்கால் ஊர்க' என

அன்னவனும் அது செய்யாது அகன்று தன் ஆர்உயிர் துறப்பத்

தன்னுடைய குல மகனைத் தான் கொண்டு மறுகு அணைந்தான்.

DATE:- 14.11.2022	CUSTOMER NAME:- GNANAM BALA		
ITEMS:- COIN	WEIGHT:-4.130	V	2210
PPT:-	KARAT:-		
GOLD	1.14%		
SILVER	14.39%		
COPPER	80.20%		
NICKEL	0.06%		
TIN	3.04%		
LEAD	0.75%		
OSMIUM	0.41%		
**Testing Perform By XRF Method.			

நாணயத்திலுள்ள கனிமங்களின் சேர்க்கை - XRF

பொதுவாக இவ்வகையாக நாணயம் இருப்பினும் ஒரு குறிப்பிட்ட நாணயத்தலே எருதுவுக்கு முன்னால் பாளை போன்ற அமைப்பு உள்ளது. இதை சில ஆய்வாளர்கள் பல்பீடம் என்றும் கருதுவர். இந்த குறிப்பிட்ட நாணயத்தை பெராசியர் பரமு புஷ்பரட்ணம் அவர்கள் எல்லாளன் வெளியிட்ட நாணயமாக கணத்த துள்ளார். (எழுநா - செப்டெம்பர் 2023)

எல்லாளன் வெளியிட்ட நாணயம்

பெராசியர் பரமு புஷ்பரட்ணம் காட்டியுள்ள நாணயம்

பெராசியர் பரமு புஷ்பரட்ணம் காட்டியுள்ள நாணயம்

எல்லா மன்னனின் நாணயம் - முன்புறம் நிற்கும் காளை. அதன் முன்னால் பாணை அல்லது பலிபீடம். பின்புறம் சதுரத்தினுள் சிறிய வட்டமும் அதனுள் 3 புள்ளிகளும்.

காள்தாசனன் வடமொழி இரகுவம்ச காவியத்தைத் தயர்வுப் பாடிய ஈழத்துப் புலவரான அரகசகேசரியும் இந்தச் செய்தியைப் பதவுசெய்கின்றார். மனுவிடநூறு வந்த வம்சத்தலையே தலிபன் என்னும் மன்னனும் வருகின்றான். இந்த வம்சமானது சூரிய வம்சம், மனு வம்சம், இஷ்வாகு வம்சம், இரகுவ வம்சம் என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்பெறுகின்றது. இந்த வம்சத்தலையேதான் இராமனும் வருகின்றான். தான் பிறந்துள்ள வம்சத்தன் முதல்வன் (மனு) தன் மகனைத் தேர்ச்சில்லல் ஏற்றி நீத வழங்கியுள்ளான் என்று தலிபன் கூறுவதாக யாழ்ப்பாணப் புலவர் அரகசகேசரியார் இரகுவம்சத்தலையே பாடியுள்ளார்.

முன்னையான் எமது குலத்துக்கு முதல்வன் ஓர் மைந்தன் தன்னை ஆன் இளம் கன்றிக்கு அளித்தனன் தலை நான் பின்னை யான் அது பிழைப்பதோ பிறங்கு சீர் ஆனிருகு என்னை யான் அளித்திருவது எங்குலத்து இயல்பு (அரகசகேசர் இரகுவம்சம் - தேனு வந்தனப் படலம் - பாடல் - 105)

இப்போது நாம் எல்லாளனுக்கு வருவோம். சிலப்பதிகாரத்துக்குப் பின்னர் 5-6^{ஆம்} நூற்றாண்டுகளில் பாள மொழியிலே எழுதப்பெற்ற மாகவம்ச நூலிலே இச்செய்தியானது ஈழத்தை ஆண்ட தமழ் மன்னனான எல்லாளனுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறப்பெற்றுள்ளது. மகாவம்சத்தலையே எல்லாளனை சோழ மன்னன் என்றும் அடனுக்கு ஒரு மகனும் ஒரு மகனும் இருந்ததாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பாள மொழியிலே எழுந்த மகாவம்சத்தலையே இச்செய்தி வந்துள்ளமையானது இச்செய்தியின் ப்ரபல்யத்தைக் காட்டுகின்றது. அத்துடன் தன்மகனை பசுவுக்கு நீத வழங்குவதற்காகப் பல்யிட்ட எல்லாள மன்னனின் நீதநெறியின் சிறப்பு உயர்த்தி காட்டப்பட்டுள்ளது. தற்போது சென்னை நீதமன்றத்துக்கு முன்னால் 'சம நீத கண்ட சோழன்' என்னும் அடையாளத்துடனுள்ள சீலையை மனுநீதகண்ட சோழனுக்கு உரியது என்றும் எல்லாளனுக்கு உரியது என்றும் கருத்துக்கள் உள.

At the head of his bed he had a bell hung up with a long rope so that those who desired a judgement at law might ring it. The king had only one son and one daughter. When once the son of the ruler was going in a car to the Tissa-tank, he killed unintentionally a young calf lying on the road with the mother cow, by driving the wheel over its neck. The cow came and dragged at the bell in bitterness of heart ; and the king caused his son's head to be severed (from his body) with that same wheel.

மகாவம்சம் - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு - அத்தியாயம் 21 - வரிகள் 15-18
இந்தியா - சென்னை நீதி மன்றத்துக்கு முன்னாலுள்ள 'சம நீதி கண்ட சோழனின் சிலை'

இச்சீலையிலே நீதகேட்கும் தோரணையிலுள்ள பசுவையும், தேர்ச்சில்லுக்கடியிலே மகனையும் காணலாம். ஒருது உருவம் கொண்ட எல்லாளனின் நாணயங்கள் இலங்கையின் வடபாகத்திலும் அனுராதபுர பகுதியிலும் கடைக்கப்பெறுகின்றன. 'பசுவுக்காகத் தன் மகனைப் பல்யிட்டு நீதவழங்கிய தமழ் மன்னன் எல்லாளன்' என்று மகாவம்சமே போற்றுகின்றது. இந்த நாணயத்தைக் கரங்களில் தாங்கித் தடவும்போது ஏற்படும் பரவச உணர்வை எழுத்துக்களில் வடிப்பதெங்கனம்? அனுபவித்துக் காண்க.

தொடரும்

ISSN 2478-0340

9 772478 034009

9 772478 034009